Issue No. 4 - January 2022

A bilingual E-Magazine with versatile outlook

US-CANADA EDITION

IAPC CHRONICLE

THE SPROUT OF A NEW HOPE

LET'S DREAM FOR A BETTER TOMORROW LEAVING BEHIND ALL THE MISERIES AND TROUBLES AND LETTING IT USHER IN A NEW LIFE.

Interview with
P. ANIL

Congrats!
Andriya Cyril

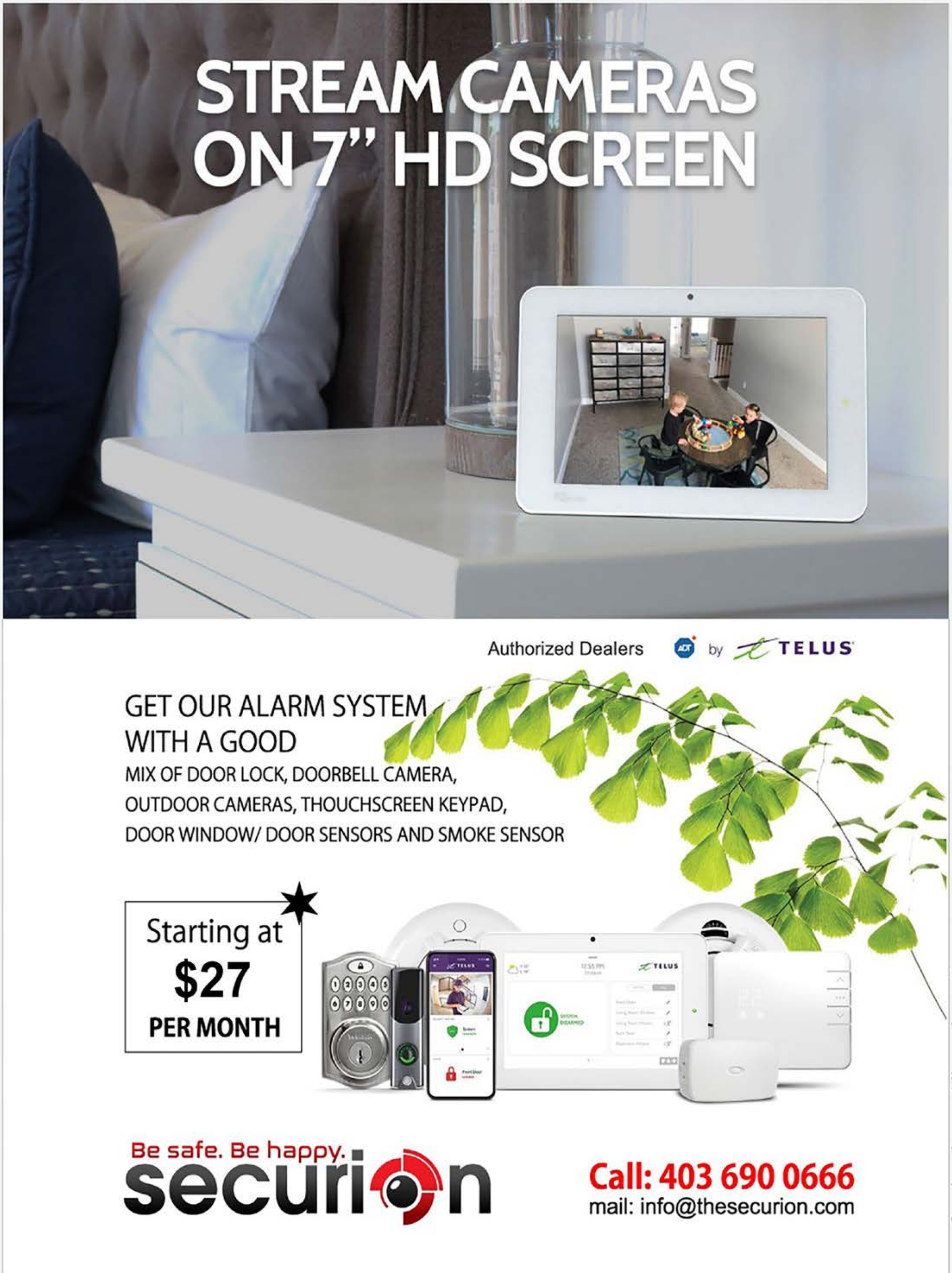

www.facebook.com/dbrandcreative

*Conditions apply

FROM THE

EDITOR-IN-CHIEF

This new year brings to you great news: IAPC Alberta Chronicle has become IAPC Chronicle. From this edition, it will be the official E-magazine of the Indo-American Press Club, which will encompass the activities of all the chapters of IAPC. In the days ahead, it will be an active platform for journalists and media professionals of North America to share their thoughts and express their views. In this journey, I solicit the help and services of other chapters, which are essential for our seamless operations.

After completing two years, and four editions, I express my immense gratitude to our readers who gave us tremendous support in this venture. Your support is the only fuel that drives this passion. Of course, our wonderful sponsors and their support are always the backbones of this endeavour. In this rapidly evolving world, it was wise to adopt newer technologies to reach out to you, that ensure the smooth delivery of IAPC Chronicle, no matter where you are.

Our heartiest congratulations to the IAPC Chairman-designate Kamlesh Mehta, and Vice-Chairman-designate Meena Chittilappally. Also, we wish a great stint for all other members of the director board. Under your leadership, we hope that the growth of IAPC will reach its zenith. We earnestly thank outgoing Chairman Dr. Joseph M Chalil, Vice-Chairman Dr. Mathew Joys, Founder Chairman Ginsmon Zacharia and their team members for their selfless services and support, which will be remembered for long. During this transition period, we have reconstituted the editorial team too. We welcome new members Annie Annuvelil, Jaison Mathew, Dr. Ajay Ghosh, and Parveen Chopra with great pleasure. We also congratulate IAPC's new national committee team members under the leadership of President Aashmita Yogiraj, Vice-President Azad Jayan on this occasion. Let the new team bring fruitful contributions to this media association.

Remarkably, several positive developments happened in 2021 but, for many, the doom and gloom that persisted in 2020 continued for another year. Despite a widespread vaccination rollout, the Covid 19 pandemic continues unabated. New variants are coming out frequently, which derails our journey back to normalcy. At this juncture, we cannot afford to lose our hopes and dreams. We have to be victorious in this battle for our progeny and dream a sprout of new hope. At the time of writing this, the good news is coming up that Covid restrictions are relaxed by most of the countries around the world. Our goal for the New Year should be a healthier community for a healthier world. From all of us at IAPC, above all partisan thoughts like caste, creed, race and colour, we wish you peace, prosperity and good health this New Year.

Rijesh Peter
IAPC CHRONICLE

IAPC
CHRONICLE

Editor in Chief
Rijesh Peter, Calgary

Managing Editor
Dr. Mathew Joys, Las Vegas

Editorial Team
Shahitha Rafeek, Calgary
Annie Anuvelil, Atlanta
Jaison Mathew, Toronto
Dr. Ajay Ghosh, Connecticut
Dr. PV Baiju, Edmonton
Parveen Chopra, New York

Chairman
Kamlesh Mehta, New York
Vice-Chairman
Meena Chittilappilly, Dallas

www.iapcalberta.com

Produced & Published by
Indo American Press Club
P.O. Box #232, East Meadow,
New York - 11554, USA
www.indoamericanpressclub.com

IAPC Chronicle is a publication of the (IAPC) Alberta Chapter on behalf of Indo American Press Club. We do not endorse the use of information contained in this document to be used for soliciting business, professional services and/or mass marketing advertisers.

Articles published in this E-Magazine are exclusively the views of the authors. Neither the editor or the publisher are responsible or liable for the contents, objectives or opinions of the articles in any form. All rights reserved.

CONTENTS

22

JAI BHIM
Portrayal of Reality
I am unable to recall when I had this kind of an experience. Was it because the film depicted a...

60

WINTER OLYMPICS
The Winter Olympics also has a long and celebrated history and indeed is a truly mega event brining economic improvements to the host cities as...

ധന്യമീ ജീവിതം 28
കിഴക്കൻ ചക്രവാളത്തിൽ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഉണരുന്ന മുത്തശ്ശിയുടെ പ്രഭാത നാമജപമായിരുന്നു അന്ന് പതിവായി...

കോവിഡിന്റെ വെളിപാട് 32
അവൾ ദിവസ്സവും രാവിലെ യൂബർ പിടിച്ചാണ് അഞ്ചുകിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള ഫിറ്റ്നസ് സെൻറ്ററിൽ പോയി വരുന്നത്.

രോഹിതാശ്വാന്റെ വിലാപം 38

ഇത്തിരി നേരം ഒരു ചിരിയിൽ ഒത്തിരി കാര്യം 40

Dr. Joseph M. Chalil is Honored at AAPI Global Summit at Hyderabad 43

IAPC Alberta Chapter Activity Report - 2021 47

ഒമിക്രോണും ഓർമ്മ കുർബ്ബാനയും 50

വിദേശവിചാരങ്ങൾ (ഭാഗം 2)
ബെല്ലാകൂളയിലെ അമ്മക്കരടികൾ 52
70 വയസ്സുള്ള അമ്മയെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നോക്കാൻ കൊണ്ടുവരുക എന്നുള്ളത് കഷ്ടം തന്നെ. ഇളയ മകനായതിനാൽ അമ്മക്കതു അമ്മക്കതു നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്തതും വല്യ ഭാഗ്യമായി.

The Society of Life 70

അവരോഹണം 71

Young Talents 81

Editorial Team

Rijesh Peter

Dr. Mathew Joys

Shahitha Rafeek

Annie Anuvelil

Jaison Mathew

Dr. Ajay Ghosh

Dr. PV Baiju

Parveen Chopra

We Need You!

ARE YOU AN ASPIRING YOUNG WRITER OR AN ARTIST?

HERE'S YOUR CHANCE!

Do you love writing, art, or photography, and are between the ages of 5 to 18? Would you like to be published in the IAPC CHRONICLE? It might just be published in an upcoming issue!

We are looking to encourage our new generation of writers and artists to showcase their talents. IAPC-CHRONICLE would be a tremendous platform for many youngsters to exhibit their creativity and intelligence. If you are eager to see your work published, or know of a young person who is, submit your story and drawings to **iapcchronicle@gmail.com**

For story contributors under the age of 18, please note that a parental permission will be required prior to publication if your material is selected to appear for publication. Final decision would be upon IAPC Alberta Chronicle editorial team for the selection, editing and publication of the stories and drawings and there wont be any timeframe guaranteed to publish your contents.

IAPC CHRONICLE

MESSAGE

Chairman, Board of Directors, IAPC

Dear Friends,

It's my pleasure to communicate with you as the newly appointed Chairman of Indo-American Press Club, IAPC.

I have been associated with IAPC since its inception and have seen the great work of the preceding Chairmen and their team. We, as a team, hope to maintain the continuity of their great work and put our sincere new efforts to take the IAPC to the next level.

We have been in the pursuit of deriving excellent plans to strengthen the free press ideology. IAPC is proud of its leadership, who cultivate the seed of next-generation journalists and media professionals, by hosting various workshops, seminars, and annual International Media Conferences, presenting international writers, journalists, media professionals to share their experiences to attain media excellence.

Our first and foremost task will be, the Membership Drive, all the media outlets in your area should be members and associates of IAPC in one form or other. Soon there will be a Membership Committee, you are humbly requested to make the list and contact information of all potential members in your areas.

I am confident that the IAPC CHRONICLE, will be our strong and reliable E-Magazine, introducing innovative projects and ideas to our members; and with the support and representations from our various chapters.

I am excited to see that the publication has devoted exclusive sections for social issues, community progress, stories, poems and columns for the aspiring younger generation.

Wishing all the best to the publication, that will be the sharp tool of yet another stepping stone to further growth of our organization.

I offer my full-pledged support to the energetic team in mobilizing resources; and creating this platform to express their views and talents and all other noble endeavours.

Your thoughts and suggestions to make our esteemed organization stronger and more meaningful for us all, are always welcome, please feel free to contact us any time of your convenience via WhatsApp message.

With warm greetings for a very Happy, Healthy and Prosperous New Year,

Sincerely,

Kamlesh Mehta
Chairman, Indo American Press Club
www.indoamericanpressclub.com

MESSAGE

Vice Chairman, Board of Directors, IAPC

New Year Greetings and Congratulations to the whole editorial team who coordinate to bring out this colourful and meaningful bilingual E-Magazine, IAPC Chronicle.

I am glad to hear that hereafter, this magazine will be published with the support of all the Chapters, incorporating IAPC related news, write-ups from our members/families, and drawings from our children.

We will develop this magazine as a training ground for emerging journalists and media professionals from our various chapters.

Our experienced media professionals can write educative articles on reporting, editing, open letters, etc. We need to ensure that IAPC CHRONICLE reaches our members and is available to all our well-wishers.

I wish you all the best with your efforts to project this as our official E-Magazine.

Meena Chittilappilly
Vice Chairman, Indo American Press Club
www.indoamericanpressclub.com

INDO AMERICAN PRESS CLUB (IAPC)

BOARD OF DIRECTORS

Kamlesh C. Mehta
Chairman

Meena Chittilappilly
Vice Chairman

Dr. Ajay Ghosh
Board Secretary

BOARD MEMBERS

Ginsmon P. Zacharia

Reji Philip

Dr. Mathew Joys

Dr. Joseph M. Chalil

Sangeetha Duva

Parveen Chopra

Dr. P.V. Baiju

Dr. Renee Mehra

Ashly Joseph

Mini Nair

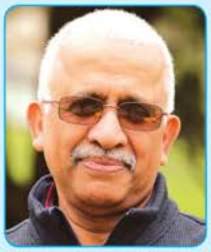
Thampanoor Mohan

Sabu Kurian

Joseph John

Swapna Joy

INDO AMERICAN PRESS CLUB INC-
NATIONAL EXECUTIVE COMMITTEE 2022

PRESIDENT:
AASHMEETA YOGIRAJ
(NY CHAPTER)

EXECUTIVE VICE PRESIDENT:
AZAD JAYAN
(NIAGRA CHAPTER)

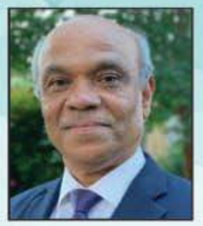

GENERAL SECRETARY:
C G DANIEL
(HOUSTON CHAPTER)

TREASURER:
JOJI KAVANAL
(NY CHAPTER)

EX. OFFICIO:
DR.S.S.LAL
(DC)

VICE PRESIDENT
ANNIE CHANDRAN
(ATLANTA CHAPTER)

VICE PRESIDENT
SHIBY ROY
(HOUSTON CHAPTER)

VICE PRESIDENT
MILLY PHILIP
(PHILADELPHIA CHAPTER)

VICE PRESIDENT
DR. NEETHU THOMAS
(OHIO)

SECRETARY:
PROF. JOY PALLATTUMADOM
(DALLAS CHAPTER)

SECRETARY:
ANITHA NAVEEN
(VANCOUVER CHAPTER)

SECRETARY:
ROOPSI NARULA
(NJ CHAPTER)

SECRETARY:
SHAN JUSTUS
(SAN ATONIO)

JOINT TREASURER:
BINCE MANDAPAM
(TORONTO CHAPTER)

NATIONAL CO ORDINATORS

BAIJU PAKALOMATTOM
(CANADA)

THOMAS MATHEW (ANIL)
(NY CHAPTER)

PRO: **SUNIL MANJANIKARA**
(NY)

PRO:
HEMA VIRANI
(NY CHAPTER)

PRO: **DR. AANN ABRAHAM**
(ALBERTA CHAPTER)

INDO AMERICAN PRESS CLUB INC
PHILADELPHIA CHAPTER

Vice President
VARGHESE KURIAN

President
KORAH CHERIAN

Vice President
NISHA ELIZABETH GEORGE

Secretary
MATHEW GEORGE

Treasurer
K. S. ABRAHAM

Jt. Secretary
SAJU VARGHESE

ADVISORY BOARD MEMBERS

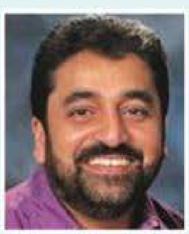

Advisory Board Chair
SANTHOSH ABRAHAM

SHALU PUNNOSE

JINU MATHEW

THOMAS CHANDY

NATIONAL COMMITTEE MEMBERS

REJI PHILIP

MILLY PHILIP

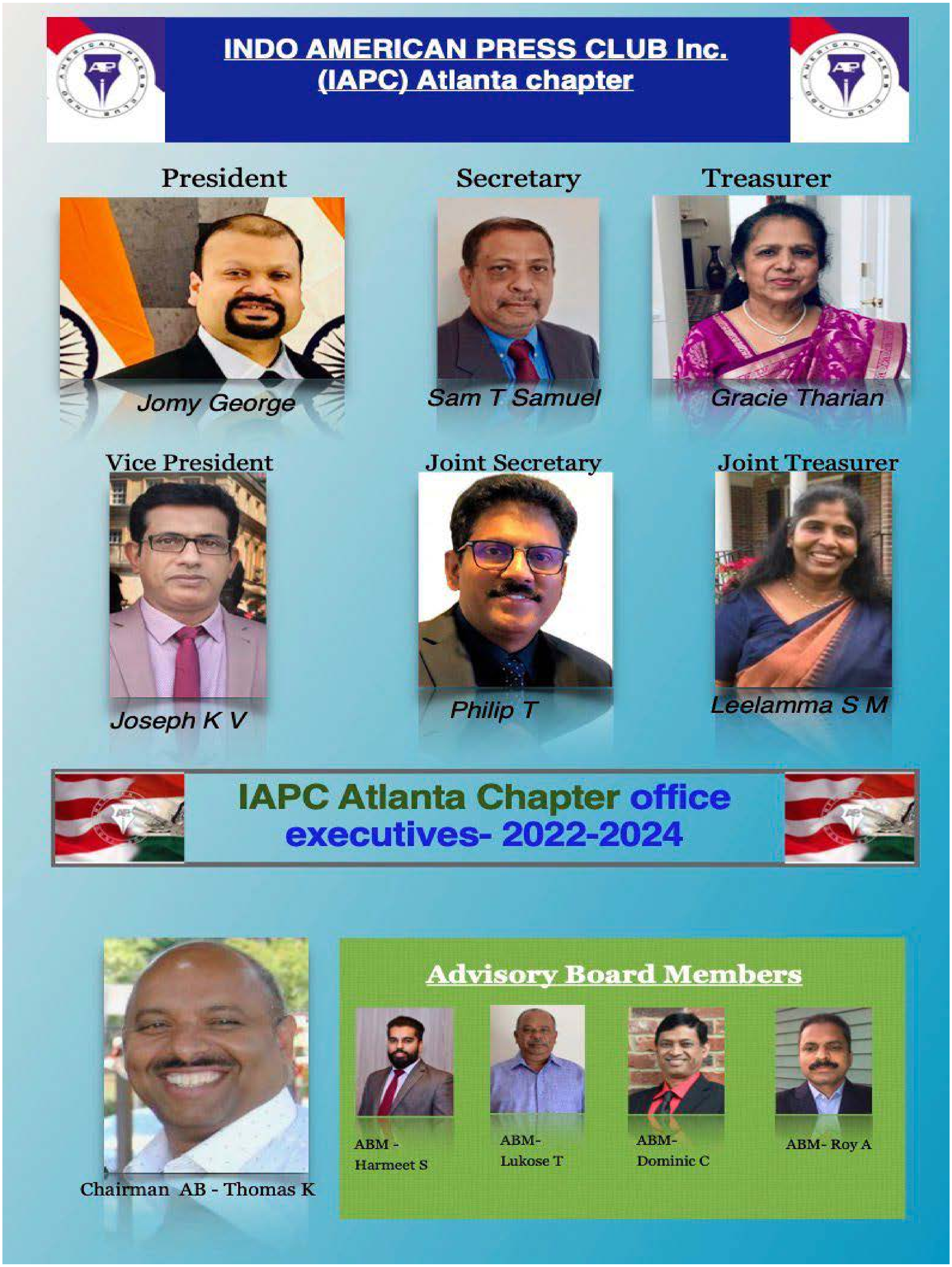
INDO AMERICAN PRESS CLUB Inc.
(IAPC) Atlanta chapter
President
Jomy George
Secretary
Sam T Samuel
Treasurer
Gracie Tharian
Vice President
Joseph K V
Joint Secretary
Philip T
Joint Treasurer
Leelamma S M
IAPC Atlanta Chapter office executives- 2022-2024
Chairman AB - Thomas K
Advisory Board Members
ABM - Harmeet S
ABM- Lukose T
ABM- Dominic C
ABM- Roy A

LONG LIVE THE QUEEN!

photo courtsey: US media

QUEEN ELIZABETH II

70 Years of SOVEREIGNTY

ഫെബ്രുവരി 8 വീണ്ടും ചരിത്രത്തിലെ മറ്റൊരു ചരിത്രം ആകുന്നു. 2015–ൽ തന്റെ മുത്തശ്ശി വിക്ടോറിയ രാജ്ഞിയുടെ ഭരണകാലയളവിനെ മറികടന്ന്, ഇപ്പോഴത്തെ ഏലിസബത്ത് രാജ്ഞി ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാലം ഭരിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യ അധിപതിയായി സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢയായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മഹത്തായ 70 വർഷം പിന്നിട്ട് ഈ ഫെബ്രുവരി 8 –ന്, ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ രാജ്ഞി കൂടിയാണ് അവർ.

കോമൺവെൽത്ത് രാജ്യങ്ങളിലോ, ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന ലോകത്തിലോ ഉടനീളം, 'രാജ്ഞി' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നതും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ഒരേയൊരു വ്യക്തി യുണൈറ്റഡ് കിംഗ്ഡത്തിലെ എലിസബത്ത് രാജ്ഞി മാത്രമാണ്. നിരവധി പ്രത്യേകതകളുള്ള ഒരു മികച്ച വ്യക്തിത്വമാണ് അവർ. 1952 ഫെബ്രുവരി 8 ന്, ആയിരുന്നു എലിസബത്ത് - II ബ്രിട്ടനിലെ 'രാജ്ഞി' ആയി അവരോധിക്കപ്പെട്ടത്.

ഞാൻ ഞാനായത്

Uma Saji
New York

ആദ്യമായെന്റെ ചില്ലയിൽ
ചേക്കേറിയത് നീയാണ്
നീ ചിറക് കുടഞ്ഞപ്പോഴാണ്
മഴനീർ തുള്ളികളാലെന്റെ
മനസ്സ് കുളിർത്തത്..

നീ എന്നിൽ കൊക്കുരുമ്മിയപ്പോഴാണ്
എന്നിൽ വസന്തം വിരുന്നിനെത്തിയത്
എന്റെ ചില്ലകൾ പൂത്തുലഞ്ഞത്..
നിലാവെന്നിൽ പെയ്തിറങ്ങിയത്

നിന്നോടൊപ്പം നനഞ്ഞ മഴയിലാണ്
ഞാൻ പ്രണയം എന്തെന്നറിഞ്ഞത്
നിന്റെ ഹൃദയതാളത്തിലാണ്
സ്വരരാഗജതികളെന്നിൽ അലിഞ്ഞത്

നീ എന്നിൽ നിന്നകന്നപ്പോഴാണ്
ഞാനറിഞ്ഞത് എനിക്ക്
വയസ്സായിരിക്കുന്നു എന്ന്
മൗനത്തിലേക്ക് വീണു എന്ന്

നീയെന്ന മന്ത്രം ഉരുവിടാനാവാതെ
എന്റെ ശാഖികളോരോന്നായ്
അടരാൻ തുടങ്ങി, ഉള്ളിലെ
ഉന്മാദം പൊട്ടിയൊലിച്ച് വികൃതമായി

നഷ്ടാൾജിയ

Jessy Jayakrishnan
Edmonton

ചൂണ്ടക്കൊളുത്തിൽ കൊരുത്ത് വിഭ്രമങ്ങളുടെ
ചില്ലുപാത്രത്തിലേക്ക്
എത്ര അനായാസമായാണ്
ജീവിതം എന്നെ
കടത്തിക്കളഞ്ഞത്!
തെളിഞ്ഞ ചില ഉച്ചനേരങ്ങളിലാണ്
വേരില്ലാത്ത മരം മാത്രമാണെന്ന്
ഓർമ്മ വരുക..
എണ്ണപ്പശയുള്ള ഉച്ചിയിൽപ്പതിഞ്ഞ
കാഠിന്യം നിറഞ്ഞ വെയിൽശരങ്ങളെ,
കറുത്ത് വിങ്ങിയിരുന്ന
മഴക്കാല സന്ധ്യകളെ,
തവിട്ട് നിറമുള്ള പേച്ചുകളെ,
തെളിഞ്ഞൊഴുകുന്ന തോട്ടിലെ
മാനത്തുകണ്ണികളെ ഒക്കെ
ഏതോ ആഴത്തിൽ നിന്ന്
അരിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കും..
അപ്പോഴൊക്കെ,
നിസ്സഹായതയുടെ ദൂരം കൂടുകയാണല്ലോ
ദൈവമേ എന്നൊരാധി നിറയും !
പകുതി വഴി കടന്നതിൽ തിരിച്ചു നീന്തണോ
മുറിച്ചു കടക്കണോ എന്നറിയാതെ
അരണ്ട ചില ഓർമച്ചില്ലുകളെ
അമർത്തിത്തുടച്ചു നോക്കും...
എത്ര ശ്രമിച്ചാലും മായ്ഞ്ഞു പോവാത്ത ചില താളങ്ങളുടെ
ചിലമ്പൊലികൾ...
ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന
മീൻ പിടച്ചിലുകൾ...
എനിക്കെന്റെ മണ്ണിലേക്ക് തന്നെ
വേരിറക്കണമെന്നും എന്റെയാകാശത്തിലേക്ക്
ചിറക് വിടർത്തണമെന്നുമോർത്ത്
കണ്ണുനനച്ചിങ്ങനെ ലാഭങ്ങളുടെ ശിഷ്ടം
കണക്കു കൂട്ടുന്നു...

IAPC 2022 Board of Directors Announced:
Kamlesh Mehta Chairman

New York: The board of directors of the Indo-American Press Club (IAPC), a consortium of Indian journalists in North America, has been reorganized. Kamlesh Mehta, a media entrepreneur from Long Island and a well-known senior Rotarian, community leader and businessman, was elected chairman. Meena Chittilappilly and Dr. Ajay Ghosh was elected as vice chairman and board secretary respectively, along with Ginsmon P. Zachariah, Reggie Phillip, Dr. Matthew Joys, Dr. Joseph M. Chalil, Sangeetha Dua, Parveen Chopra, Dr. P.V. Baiju, Dr. Renee Mehra, Ashley Joseph, Mini Nair, Thampanoor Mohan, Sabu Kurian, Joseph John, and Swapna Joy as members of the board.

Kamlesh Mehta, founder of Forsyth Media Group, the most popular Indo-American English media group in North America, is a member of a prominent Jain family in Rajasthan and started out with a diamond business in Bombay in 1985. Mehta immigrated to New York in 1986, with the intention of expanding his business, where he started trading in gemstones and diamonds. Mehta entered the media business in 2008, and his weekly newspaper, 'The South Asian Times' for the Indian community, has won several awards. He is also the publisher of Forsyth Media Group's 'The Asian Era'. In January 2010, he was appointed director of business and economic development by the Nassau County administration, where he served for five years. In 2009, he became president of the Rotary Club of Hicksville South, NY. In 2015-16, he had the opportunity to become governor of RI District 7255. He has been honored as a leading Rotary donor and has worked for many religious organizations and social causes. He is the founder of the Rajasthan Association of North America and organisedthe first Indian Day Parade in Hicksville, which started in 2012. Mehta is also the recipient of many lifetime achievement awards and certificates of recognition from various community organisations.

Meena Chittilappilly, elected as vice president, is a well-known socio-cultural media activist from Dallas, Texas. Meena, who has been a presenter and newsreader on Asianet for 15 years and later a presenter on Jai Hind TV, is currently working for Flowers TV. A graduate with a degree in analytical economics and business administration, Meena has worked in the field of education for over 20 years and is currently working as a school director in the project management office at 'Quantiphi', an international software company. She was also active as the arts and marketing and branding chairperson of the Malayali Engineers Association of North Texas (MEANT), and the president of the Dallas badminton club. Moreover, she has been running the Swarajathi School of Music and Dance since 2001 and is an active organizer and media personality who has been making her mark in the professional theater industry.During her college years she was the secretary and union councilor of the All-Saints College arts club, Thiruvananthapuram from 1990-92 and presented many programs as an anchor with Doordarshan, national television channel of India.

Newly elected board secretary **Ajay Ghosh** is the editor-in-chief of the Universal News Network and Asian Era magazine, and the founding president of IAPC as well asa permanent member of the IAPC board of directors. He has been the bureau chief of the American editions of the Indian Express newspaper, who also has work experience with India Post, Voice of Delhi, and India Tribune. From 2002 to 2008 he was the executive editor of NRI Today, a weekly magazine published from New York. He has been a media consultant with the American Association of Physicians of Indian Origin since 2010. He was honored with the 2015 Excellence in Reporting Award by the American Association of Physicians of Indian Origin. In 2018, NAAMAM organisation also honored him with the excellence award. He came to the United States in 1997 to pursue higher studies in journalism, and as a freelance journalist, brought many social issues to the forefront of society.

Ginsmon P. Zachariah, founding chairman and a permanent member of the IAPC Board of Directors, is the managing director of the Global Reporter Channel. A noted journalist who has made innovations in the field of visual media, he is also the chairman of Jai Hind News, a Malayalam newspaper with editions in the United States and Canada. He is the editor-in-chief of Aksharammagazine, a leading Malayalam magazine in the United States, and President and CEO of the English language magazine Asian Era. Ginsmon, who was the manager of The South Asian Times, a leading English language newspaper in America, started his journalism career 16years ago by taking charge of the European edition of the Deepika, a Malayalam daily. As the US director of Jai Hind TV, he hosted the first reality show with candidates from all the states in US. The reality show, attended by hundreds of Malayalees, was telecasted in around 250 episodes, helped many amateur singers to showcase their talent to the world, and was hailed as a historic first for the Malayalees in North America.

Regi Phillip, a reporter for the Global Reporter channel, is a well-known journalist. He holds a master's degree in journalism and manages the creative department in several visual and online media.

Well known writer and columnist in North America, **Dr. Matthew Joyce** was one of the early members of the IAPC. He has worked in the finance department of the central government in India and has been the director of the Rotaract Club and the national general secretary of the Employees Federation. He also served as executive vice president and secretary to the board of directors and Vice Chairman of IAPC. Author of 'Entey Priyey', a collection of love poems based on the Bible and the Ten Commandments, and the anthology 'American Aadukal', he spends his time as the executive editor of the Jai Hind, a New York-based newspaper, as well as the associate editor of the Express Herald, Associate editor of Malayali Magazine/FM, editorial member of the UNN.com and as a member of the editorial board of Nerkazhcha weekly.

Dr Joseph M. Chalil is the publisher of the Universal News Network and the UNN.com and is a well-known Indian in the US and the former Chairman of IAPC. Dr. Chalil is also chairman of the AAPI Global Clinical Research Network and holds the position of chairman and adjunct professor on the advisory board of complex health systems at the College of Business, Nova Southeastern University. He is a Senior Medical Director at DBV Technologies Inc. in North America and is also a Fellow of the American College of Healthcare Executives.

Sangeetha Dua is the founder of Houston TV, which hosts the popular 'Diversity Talk Show'. She was the host on SATV's 'Chai Time' and worked for Hum Tum Radio, Radio Houston 1090 AM and Radio South Asia 1090 AM. She is actively involved in the launch of South Asian Network TV through Smart TV.

Parveen Chopra, who has been a journalist in the United States for decades, is the managing editor of the South Asian Times. He also works for the interfaith journal 'One World Under One God'. Parveen holds a master's degreein mass communication from Punjab University and has also worked for India Today magazine. Parveen is also the founder of Spiritual Magazine Life Positive and was a former president of IAPC.

A well-known Canadian author and columnist.
Dr. P.V. Baiju, is a noted journalist who has presented the issues of Canadian Malayalees to the world through his columns and his book Canadian kaazhchakal. He is teaching at the MacEwan University, Alberta.

Dr. Renee Mehra has been working in the media since 1990. Renee is the host of the show 'Renee Report', which provides media coverage on politics, health, human interest stories, fashion, film, theater, and current affairs. She is the president of Reenbow Media, an advertising, broadcasting, and public relations company since 2010.She acted as associate director of external affairs department NYC health, hospitals/Queens from 2014 to 2017. After earning a BA in broadcast journalism from the University of New York, and an MA in political management and public relations from the George Washington University, she received her doctorate from Walden University.

As the editor-in-chief of Jai Hind news, the most popular Malayalam newspaper in North America, **Ashly Joseph** served as a member of the board of directors of the IAPC. He began his journalistic career in 2003 as a reporter for the 'Malayalee Manas', a Florida-based newspaper, and was the editor-in-chief of 'Yatra', a 2006 magazine aimed at new immigrants. From 2007 to 2009 he was the managing editor of 'Aksharam', a leading Malayalam magazine in the United States. Ashley's numerous articles on social, political, and literary issues have already been published in print and online media. Ashly is an executive member of the Edmonton Catholic Association and is the founder of several associations and clubs.

Mini Nair, a well-known journalist in North America, has worked both behind the scenes and in front of camera for numerous programs on various channels for over 25 years. She has experience presenting programs on Doordarshan, Asianet, Kairali TV, Surya TV, Indiavision and Jai Hind. Mini holds a Bachelor of Law and a diploma in journalism from the University of Kerala and is also the managing editor of the 'Wi-Fi Reporter', an online portal. Mini is a person who is proficient in writing script, presentation, talk show, live program, emcee, program research, co-ordination, editing, hosting, scripting, and interview. One of the founding members of the IAPC, she has served as former national vice pres-

ident, president of the Atlanta chapter, and on the advisory board.

Thampanoor Mohan, a print and visual journalist, is the producer of the popular television program 'Canadian Connection'. He is the regional director of Jai Hind News Canada and has published numerous articles. He is currently the Canadian national coordinator for the Global Reporter Channel.

Sabu Kurian, president of the IAPC Atlanta Chapter, was active in politics in the UK and was able to bring the immigration issues of Indians to the attention of multiple prime ministers. He is currently based entirely in the USA and has previously served as national coordinator for the International Association of Political Consultants. He is also the American regional media chairman of the World Malayalee Council. Sabu is the coordinator of Atlanta Metro Malayalee Association and is an active contributor to Federation of Malayalee Associations of Americas. As an athlete from Kerala, he has participated in many state and national competitions in India. He served in the Indian Navy for 15 years, though initially joined the military as an athlete, he later became a coach. He retired from the service in 1998 and returned to the United States. Sabu Kurian, who started St. Mary's Internal Recruitment and Trading, has been able to bring tens of thousands of people to the West, and currently oversees running of MK Towers in India.

Joseph John is a Canadian Freelance Guild (CFG) and a Calgary-based freelance reporter who is president of the Alberta Chapter of the Indo-American Press Club. Joseph has also been the president of the Malayalee Cultural Association of Calgary, which has more than 4,000 members. Joseph John, founder and organizer of 'Kavya Sandhya', which promotes literary and cultural activities for children in Kerala, is also a volunteer reporter for the Global Reporter section of the Reporter Malayalam channel. He is the founder and organizer of the 'NAMMAL' (North American Media Center for Malayalam Art and Literature) association with media support from news web portals in three Indian languages -- 'Nammal Online' in Malayalam, 'Namathu Tamil' in Tamil, and 'Namaste World' in English. In addition, he serves as the national coordinator of 'Nammalude Pallikoodam', which conducts free Malayalam online classes with the help of volunteers from various provinces. He is the secretary of the National Association of Corrosion Engineers and for the Association of Materials Protection and Performance, Calgary Chapter of the U.S. & Canada Northern Area.

Swapna Joy, a Canadian citizen, has been in the media for a long time. Swapna made her media debut in 2004 with the 'Family Flat Quiz' on Jeevan TV. She later joined Asianet News in 2005 and Surya TV in the same year. Swapna came to the US in 2006 and stayed here till 2010, before returning to the media scene in 2011 through Reporter TV's 'My Home'. She became the host of Surya TV's celebrity interview program, 'Shubharathri', in 2011, simultaneously hosting a popular show on Asianet called 'Valkannadi'. She then spent a year focusing on stage shows, celebrity interviews and modeling. In 2013, she joined the reality show 'Yuvatharam' on Jai Hind TV. Swapna moved to Canada in 2014, where she worked at Vancouver International Airport for four years and later at Toronto Pearson International Airport. In 2019, she joined the Global Reporter TV in Toronto. In 2020, she served as secretary of the International Association of Political Consultancy in Toronto and has been doing freelance reporting for Mathrubhumi and News18 since 2020.

തൂലിക തുമ്പിലെ സ്നേഹ നിലാവ്

എഴുത്തുകാർ പൊതുവെ കാല്പനികതയെ ഇഷ്ടപെടുന്നവരാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. പല എഴുത്തുകാരോടും സംസാരിക്കുമ്പോൾ അത്തരം ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. ലോകത്ത് നടക്കുന്ന പല തരം നീതി നിഷേധങ്ങൾക്കെതിരെ അവർ തൂലിക പടവാളാക്കും. അതിനപ്പുറം ഒരു ഇടപെടൽ ഉണ്ടാവുന്നത് അപൂർവ്വം. നിയതമായ ഈ വഴിയിൽ നിന്നും മാറി നടക്കുന്ന ഒരു കഥാകൃത്തിനെയാണ് ഇവിടെ പരിചയപെടുത്തുന്നത്.

കേരളത്തിലെ അറിയപ്പെടുന്ന മാധ്യമ പ്രവർത്തകനും ഇന്റർനാഷണൽ മലയാളി സമാജം കേരള സോൺ ചെയർമാനുമായ പി. അനിലുമായി IAPC Chronicle എഡിറ്റർ ഇൻ ചീഫ് റിജേഷ് പീറ്റർ നടത്തിയ ടെലിഫോൺ ഇന്റർവ്യൂവിൽ നിന്ന്...

ബാല

സാഹിത്യ രംഗത്തു ശ്രദ്ധേയനായി മാറിയിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരനും മാധ്യമപ്രവർത്തകനും ഇന്റർനാഷണൽ മലയാളി സമാജം കേരള സോൺ ചെയർമാനുമായ പി. അനിൽ; ഗീതാമൃതം, ജന്മവും കർമ്മവും, മഞ്ഞ മന്ദാരം, കുഞ്ഞാറ്റയുടെ മാന്ത്രിക പട്ടം, സ്വർണ്ണ മീനും സുന്ദരി പൂമ്പാറ്റയും, പല്ലി രാക്ഷസനും രാജാവും, മാളിക വീട്ടിലെ തത്ത, ആന വരുന്നുണ്ടാന, ഇടവഴിയിലെ പടവുകൾ തുടങ്ങി നിരവധി പുസ്തകങ്ങളുടെ

രചയിതാവാണ്. നാഷണൽ യൂത്ത് പ്രമോഷൻ കൗൺസിൽ വൈസ് ചെയർമാൻ, മംഗളം ടെലിവിഷൻ റീജിയണൽ എഡിറ്റർ. എഴുത്തിന്റെ മേഖലയിലും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തന രംഗത്തും ഒരു പോലെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വ്യക്തിത്വം.

ഭഗവദ്ഗീതക്കു സമഗ്രവും ലളിതവുമായ ഭാഷ്യം രചിച്ച അതേ തൂലികയാൽ കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കു സ്വർണമീനിന്റെയും സുന്ദരി പൂമ്പാറ്റയുടെയും കഥ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന, മാന്ത്രിക പട്ടത്തിന്റെ വിസ്മയ ലോകം തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന എഴുത്തുകാരൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശേഷങ്ങളിലേക്ക്...

ഏറെ ഗഹനമായ ഗീതാമൃതവും ജന്മ കർമ്മ രഹസ്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ജന്മവും കർമ്മവും എഴുതിയ ഒരാൾക്കു എങ്ങനെ കുഞ്ഞു മനസ്സുകളുടെ ഹൃദയം കീഴടക്കിയ കഥകൾ എഴുതാൻ കഴിയുന്നു?

ഭഗവദ് ഗീതയെ വെറുമൊരു യുദ്ധഗ്രന്ഥമായി വിലകുറച്ചു കാണുന്ന പ്രവണത മനസിനെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തിയപ്പോഴാണ് ഗീതാമൃതം എന്ന കൃതി ജനിച്ചത്. ഉത്തരം കിട്ടാത്ത പല സമസ്യകളും തേടിയുള്ള എന്റെ സഞ്ചാരമാണ് ജന്മവും കർമ്മവും എന്ന പുസ്തകമായി മാറിയത്.

എഴുത്തുകാരന്റെ മനസ്സ് ഒരു ചിത്രകാരന്റെ ക്യാൻവാസ് പോലെയാണ്. പല വർണ്ണങ്ങളും വാരി വിതറിയിരിക്കുന്ന ആ പ്രതലത്തിലൂടെ തൂലിക സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വിവിധ രൂപങ്ങളും ഭാവങ്ങളും മിന്നി മറിയും. അതെല്ലാം അടുക്കി പെറുക്കി കടലാസ്സിലേക്കു പകർത്തിയാൽ ചിലപ്പോ കവിതയാവും ചിലപ്പോഴതു കഥയോ നോവലോ ആവും. തത്വചിന്താപരമായ പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയാണ് പി. അനിൽ എന്ന എഴുത്തുകാരനെ വലിയൊരു വിഭാഗം വായനക്കാരും അറിയുന്നത്. വീണ്ടും അത്തരം പുസ്തകങ്ങളുടെ രചനയിലേക്ക് മാറുമോ?

കുറെ വായനക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കുക മാത്രമല്ല ഒരു എഴുത്തുകാരൻ ചെയ്യേണ്ടത്. ഒരു പുസ്തകം പതിനായിരം ആളുകൾ വായിച്ചു മറന്നുപോവുന്നതിനേക്കാൾ ഒരാൾ വായിച്ചു അതിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ തയ്യാറായാൽ അതാണ് എഴുത്തുകാരന്റെ വിജയം. വായനക്കാരിൽ വലിയ ഒരു ശതമാനം 30നും 70നും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ളവരാണ്. അത്തരം ആളുകൾ ഇഷ്ടപെടുന്ന വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കു സ്വാഭാവികമായും വായനക്കാർ കൂടും. എന്നാൽ കുട്ടികളെ വായനാശീലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന രചനകൾ ഉണ്ടാവണം.

സാധാരണ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനാണ് താങ്കൾ എന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പാവപെട്ടവർക്കിടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് സേവന പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന എഴുത്തുകാരൻ. എന്താണ് അതിന് പ്രചോദനം?

ആദ്യമേ ഒരു കാര്യം പറയാം. അങ്ങനെ ഞാൻ ഇതുവരെ കരുതിയിട്ടില്ല. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ എഴുത്ത് എന്നത് എന്റെ മനസ്സിൽ വന്നു നിറയുന്ന ശിഥിലമായ ചിത്രങ്ങളാണ്. സേവന പ്രവർത്തനം എന്റെ കടമയും.

പ്രീഡിഗ്രി പഠിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ കുറച്ചു കൂട്ടുകാരുമായി ചേർന്ന് ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽ ഒരു ലൈബ്രറിയും പഠന കേന്ദ്രവും തുടങ്ങിയിരുന്നു. പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്ക് സൗജന്യമായി അവിടെ വന്നു പഠിക്കാമായിരുന്നു. പിന്നെ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്തു വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനാ രംഗത്തു സജീവമായിരുന്നു.

ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തോട് എനിക്ക് ചില കടപ്പാടുകൾ ഉണ്ട് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. കഴിയാവുന്ന സഹായങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇന്റർനാഷണൽ മലയാളി സമാജം എന്ന ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന മലയാളികളുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ ഭാഗമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കേരളത്തിലാകെ ദുരിതം വിതച്ച പ്രളയകാലത്തും കൊറോണ ഭീതിയിൽ ജനങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങാൻ മടിച്ച കോവിഡ് കാലത്തും ഒരുപാട് സേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ ഇന്റർനാഷണൽ മലയാളി സമാജത്തിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്കൂൾ തുറക്കാൻ സാധിക്കാതെ പഠനം ഓൺ ലൈൻ ആയി മാറിയ കാലഘട്ടത്തിൽ നിർധനരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠിക്കാനായി മൊബൈൽ ഫോൺ, ടാബ് എന്നിവ എത്തിച്ചു നൽകാൻ സാധിച്ചു. അതുപോലെ നിർദ്ധനരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉന്നത പഠനത്തിന് സ്കോളർഷിപ്പ് നൽകുന്ന പദ്ധതി. കുട്ടികളുടെ സർഗാത്മകമായ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കലാ മത്സരങ്ങൾ, യുവ ജനങ്ങൾക്ക് തൊഴിൽ ഉറപ്പാക്കാൻ ജോബ് ഫെസ്റ്റുകൾ തുടങ്ങി നിരവധി പദ്ധതികൾ ഇന്റർനാഷണൽ മലയാളി സമാജവുമായി ചേർന്ന് നടപ്പാക്കാൻ സാധിച്ചു.

ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിന് ഏറെ സന്തോഷം പകരുന്നതായിരുന്നു. ഇത് എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ്. ഓരോരുത്തരും അവരവർക്കു കഴിയുന്നത് ചെയ്യാൻ തയാറായാൽ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും എത്രമാത്രം സുന്ദരമാവും.

താങ്കൾ എഴുത്തുകാരൻ എന്നതിന് പുറമെ ഒരു മാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ കൂടിയാണല്ലോ. ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്ക് പുതിയ ആശയങ്ങൾ നൽകാൻ ഉചിതമായ മാർഗം മാധ്യമ പ്രവർത്തനം അല്ലെ?

തീർച്ചയായും. നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും വികസന പരിപാടികളും ജനങ്ങളിലേക്കെത്തിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങൾക്കു സാധിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ മനസ്സിൽ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ എഴുത്തുകാരനേ സാധിക്കൂ. ഒരു സിനിമയിൽ നായകനെ കൊണ്ടോ നായികയെ കൊണ്ടോ തിരക്കഥാകൃത്തു പറയിപ്പിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾ എത്ര വേഗത്തിലാണ് പൊതുസമൂഹം ഏറ്റെടുക്കുന്നത്. ഇവിടെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും മനസ്സാണ് നമ്മൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. അവിടെ അടിഞ്ഞുകൂടികിടക്കുന്ന ദുഷ് ചിന്തകൾ മാറ്റി നല്ല വ്യക്തിത്വമുള്ളവരായി മാറ്റിയെടുക്കാൻ സാധിക്കണം.

സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലും അത്തരം ഒരു മാറ്റം ആവശ്യമല്ലേ?

വേണം എന്നാണ് എന്റെ നിലപാട്. ഒരാളെക്കുറിച്ചു നല്ല നൂറുകാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യാനുണ്ടെങ്കിലും അയാൾ സ്വപ്നത്തിൽപോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ അയാളെ ഉൾപ്പെടുത്തി കുറ്റ വിചാരണ ചെയ്യാനാണ് പലരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. അത്തരം ഒരു മനോനില മാറിയാൽ മാത്രമേ കാര്യമുള്ളൂ. അതിനായിരിക്കണം നാം ഓരോരുത്തരും ശ്രമിക്കേണ്ടത്.■

She is zealous fire

Milly Philip
Philadelphia

**She is strong, not discouraged
She is not tired, and strong**

**She is celestial, giving warmth and light
She is moon, giving light in the dark**

**She is the ocean of love
She does not waver in the tides**

**She will not be crushed by the waves
She is passionate**

**Though the ascents and descents are intense
She is energetic**

**In the shadows of daunting clouds
The real smile is her own**

**Her with a smirk in melancholy
But her tears are holy**

**In the transcendence of the past
She is a glorious soul.**

**She writes her own tale without doubt
She is on fire**

**The fate that others wrote for her
She made her own judgment**

**Alienated in the coals of grief
She never fades away**

**To others she is the sun, the snow, the ocean, the waves
Dew drop, gold finished in fire
But she is alone.**

She never dims, she is zealous fire.

Jai Bhim
Portrayal of Reality

A. J. Philip

I AM UNABLE TO RECALL WHEN I HAD THIS KIND OF AN EXPERIENCE. WAS IT BECAUSE THE FILM DEPICTED A REAL INCIDENT THAT HAPPENED THREE DECADES AGO IN TAMIL NADU? WAS IT BECAUSE THE STORY WAS SO GRIPPING AND THE ACTING AND DIRECTION SUPERB? WHATEVER BE THE CASE, THE FILM SHOOK ME. THE PERFORMANCE OF THE CHIEF PROTAGONISTS, ADVOCATE CHANDRU, PLAYED BY SURIYA, AND VICTIMS SENGGENI, PLAYED BY LIJOMOLE JOSE, AND RAJAKANNU, PLAYED BY K MANIKANTAN, WAS OUTSTANDING.

T

The problem with watching a movie on over-the-top (OTT) platforms like Amazon, Netflix and Hotstar is that you are tempted to watch it in parts, sometimes over several days. I saw T. J. Gnanavel's film Jai Bhim (Malayalam) in one go, though I began watching it late in the evening. There was not a moment when I got bored.

I am unable to recall when I had this kind of an experience. Was it because the film depicted a real incident that happened three decades ago in Tamil Nadu? Was it because the story was so gripping and the acting and direction superb? Whatever be the case, the film shook me. The performance of the chief protagonists, advocate Chandru, played by Suriya, and victims Senggeni, played by Lijomole Jose, and Rajakannu, played by K Manikantan, was outstanding.

To be frank, the story is very ordinary. A poor Irular snake-catcher, who dotes on his wife and daughter, is arrested on the suspicion that he stole the jewellery of a politically well-connected landlord. Since he belongs to that caste, his word has no value and he and his relatives are thrashed at the police station to extract a confession.

Rajakannu, who is subjected to the worst kinds of third-degree methods, succumbs to the agony and torture. The police spread the story that he and two others have escaped from the police station. I have myself reported worse cases.

A massacre happened in Central Bihar in the eighties when a Dalit man gave a fashionable name to his daughter. Unfortunately for him, the landlord's granddaughter was also called by the same name. How dare an Untouchable appropriate a name reserved for the upper castes?

Of course, they can have such names provided the pronunciation and spellings are different like Kovind, distinct from Govind

There was a far more poignant story reported from Tamil Nadu where a father and son duo were tortured and killed in the police station because they dared to question the local police, despite being Dalits. The murders would have been written off but for an English-speaking girl who narrated the story in a video, published on social media. Finally, the police had to arrest the murderers among them.

A Dalit Christian had to remain in jail for three years because he protested against the practice of bringing a rich man's dog to defecate in front of his house. He protested and the man managed to file a false POCSO case against him by his granddaughter.

The court found that he was innocent but by then he had spent Rs 2 lakh, an enormous sum for him, in fighting the case and three years in jail. The Indian Express reported that he spent his time in jail reciting the scriptural verses he knew by heart. I read this story a few months ago. In comparison, the Jai Bhim story is pedestrian, if I may say so.

However, what makes the story so touching is that Senggeni, despite all the beatings she suffered at the hands of the police, is not prepared to say quits and is "ready to go anywhere", despite her advanced stage of pregnancy to ensure that the killers in uniform are duly punished.

One of the most dramatic moments in the film is when she flatly refuses the Tamil Nadu police chief's promise to get for her a good sum of money if she withdraws the case against the policemen.

The film ends with the court order under which she is given Rs 3 lakh as compensation and allotment of two-and-a-half cents of land in the heart of the village where generations of Irulars lived without any legal entitlements.

She is even seen moving into a newly built, white-washed house made of brick and mortar. I titled this article, "Portrayal of reality".

How did the original case end? I listened to an interview Lijomol Jose gave to a television channel in which she confessed that though she wanted to meet Parvathy, the Irular woman who fought against the police, she could not. She

would have loved to meet her and imitate her mannerisms. I was also curious to know about Parvathy.

Fortunately, I was able to watch a long interview she gave to a lady journalist. Parvathy did not even know that a film was produced on her and the film, released on the same day in several South Indian and Hindi languages, had become a super hit. Amazon bought the rights of the film, reportedly, for Rs 100 crore!

Parvathi's condition is pathetic. The land given to her by the government on the High Court's order was uninhabitable. She built her present thatched hut which can be accessed only by crossing a stream of dirty water in another part of the village. She has no toilet of her own. Nor does she have a proper kitchen. She uses a public toilet at quite a distance from her house, which is in many ways like Sengeni's house, where a wall collapsed on a rainy night soon after the couple made love.

The compensation she received was distributed among all the victims. In short, her condition remains much the same. She still retains her sense of justice and demeanour and speaks like an accomplisher.

She is no longer the one who meekly told the lawyer that she was illiterate and could not, therefore, sign. Parvathy is today an empowered lady.

Come to think of it, Jai Bhim would have been just a documentary, seen by a few at documentary festivals, but for Tamil actor Suriya's involvement in the film both as an actor and a producer. His role is modelled after Justice K. Chandru, a former judge of the Madras High Court, who accepted Parvathy's brief while he was a lawyer in the nineties.

I was very happy to watch a video in which the retired judge was interviewed. He gave some details of the case which showed that the original story was greater than the celluloid one.

For instance, when the police were cornered by him in the court, they tried to bribe Parvathy with Rs 1 lakh, a huge sum for an Irular woman. Thereafter, he himself was approached by the police with a bribe.

The local police also used strong-arm methods to browbeat the investigation ordered by the Madras High Court. They even resorted to arson. However, he stood his ground and saw to it that justice

was finally done in the case.

Meanwhile, I read an article, written by a journalist-turned-novelist, in which he picks holes in the film. He finds the portrayal of casteism in the film objectionable. He says the film does not say why Chandru is pro-poor, pro-Dalit and why Lijomole Jose had to be painted black and oily.

The fact is that caste and casteism are realities. Just as only the wearer knows where the shoe pinches, only a Dalit knows when he feels hurt. I as a journalist or as a privileged person in society can empathise with a Dalit but I cannot feel like a Dalit. If I say that I can feel like a Dalit, it would be boastful, to say the least.

Suriya is depicted as an admirer of Ambedkar. Anyone who knows the father of the Constitution and has read his works would easily become his admirer. In the film, no attempt has been made to straitjacket the characters into Irulars or non-Irulars. I do not know what caste Justice Chandru or Suriya belong to. It is unimportant.

In the film, there is one character Mythra, played by Rajisha Vijayan, a teacher tasked with teaching the Irulars, who plays a major role. She is with Senggeni at every turn of the story. In fact, it was she who introduces her to Chandru, speaks on her behalf and takes the advocate on his own investigation of the case.

No black paint or oil was used on her. Jai Bhim is not a film by Dalits, of Dalits and for Dalits.

I do not know how many would have noticed the indebtedness the film maker expresses to two judges — Late Justice P.S. Mishra and Justice Sivraj Patil. In the film, the habeas corpus case filed by Senggeni is heard by a two-member Bench. The judges are not identified. I can only presume that the case was originally heard and decided by the two judges whose names I mentioned.

Justice Chandru, who retired as a judge of the Madras High Court, gave many verdicts under which segregation on the basis of caste at burial grounds was abolished and women were allowed to become temple priests. In the interview I mentioned, he paid handsome tributes to the late Justice Prabha Shankar Mishra from Bihar, who showed real courage when he accepted the habeas corpus appli-

cation filed by Parvathy. He listed several other cases in which Mishra gave pathbreaking verdicts.

Justice Mishra went on to become Chief Justice of the Andhra Pradesh and Calcutta High Courts. Need I mention that Mishra, who depended on a local police officer, instead of the CBI, to punish the guilty policemen, was a Brahmin? Justice should have no religion or colour.

The large courtroom where much of the action in the film happens is modelled after the Chief Justice's courtroom. There, on the wall facing the judges are two portraits. One of them is that of Justice VR Krishna Iyer. Why are those portraits placed there?

The two judges happen to be Justice Chandru's role models in his career. In the late sixties, Justice Iyer visited Catholicate College, Pathanamthitta, to inaugurate the college union. I was hypnotised by his speech. I read the verdict he gave on Indira Gandhi's petition challenging the verdict of the Allahabad High Court unseating her from Parliament several times. Later, I had a long interview with him at Patna. As luck would have it, I also edited his articles while I was with the Hindustan Times.

Justice Chandru is not the only one to rate Iyer high. In his autobiography Before Memory Fades, the well-known lawyer Fali S. Nariman, describes him as one of the greatest judges of India, although he never became the Chief Justice of India.

Jai Bhim should not be seen through the prism of caste. I have noticed that those who claim to be above casteism are often the worst practitioners of casteism. As everyone knows, Jai Bhim is a slogan used by the followers of Dr BR Ambedkar. What they foresee is not subjugation of any caste but letting everyone play his role in the development of the country and also enjoy a share of the national property. Is that the case?

Parvathy still lives in a house, easily accessible by centipedes and snakes, despite winning a much-celebrated legal battle. The condition of her compatriots is no better, though 75 years have passed since India attained Independence. Jai Bhim is not just about lock-up murder. It is also about denial of voting rights, educational opportunities, proper wages and a level-playing field.

The police continue to be an instrument of oppression despite the Delhi Police's motto of Shanti Seva Nyaya (Peace, Service, Justice). Despite so many laws to protect the interests of Scheduled Castes and Scheduled Tribes, they are subjected to atrocities even when they do certain traditional jobs like skinning animals.

Those who speak against reservation of jobs for SCs and STs have no objection while reserving almost all the jobs of janitors, drainage cleaners and sweepers to those very persons.

They want the Untouchables to remain on the fringes of society. Fortunately, there are Senggenis and Chandrus who will not let that situation continue for long. That is the message of Jai Bhim. ■

MLS
MULTIPLE LISTING SERVICE®
BUYING OR SELLING ?
THE REAL ESTATE PROFESSIONAL YOU CAN TRUST
THINKING OF BUYING OR SELLING YOUR HOME ?
CALL JOSEPH FIRST
urban
Real Estate Services Ltd.
jjadoor@shaw.ca www.jjjoycottage.com

SOUTH INDIAN KITCHEN
Savoy'S
Always Fresh & Healthy
facebook.com/savoyskitchen
AUTHENTIC SOUTH INDIAN CUISINE
EXPECT THE BEST SOUTH INDIAN FOOD
DINING | TAKE OUT | CATERING
SAVOYS SOUTH INDIAN KITCHEN
4655 54 Ave NE, #102, Calgary, AB T3J 3Z4 Tel: 587-623-7888
www.savoyscalgary.com

ധന്യമീ ജീവിതം

R. Rajendran Unnithan

നാമജപം കഴിഞ്ഞാൽ വീട്ടിലെ തന്നാൽ കഴിയുന്ന ചെറിയ ചെറിയ പണികൾ ചെയ്യുകയായി. മുറ്റത്തെ പോച്ചയും പുല്ലും പറിച്ചു മാറ്റി പരിസരം തൂത്തു വൃത്തിയാക്കുക, തൊടിയിലെ തെങ്ങിൽ നിന്നും വീഴുന്ന ഓലയും കൊതുമ്പും ചൂട്ടും പെറുക്കിയെടുത്ത് അടുക്കി കെട്ടി വെക്കുക, മരങ്ങളിൽ നിന്ന് അടർന്നു വീഴുന്ന ചുള്ളിലുകൾ ഒടിച്ച് ചെറിയ കെട്ടുകളാക്കുക, കയ്യാല അരുകിലെ പടപ്പൻ പോച്ച പറിച്ചെടുത്ത് പൈക്കിടാക്കൾക്ക് കൊടുത്ത് അവരോട് നർമ്മസല്ലാപം നടത്തി തൊട്ടു തലോടി ലാളിക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ് മുത്തശ്ശിയുടെ പ്രധാന പണികൾ.

രാത്രി

ഏറെ വൈകിയിട്ടും പൂമുഖത്തെ ഇരു തിരിയിട്ടു കൊളുത്തിയ നിലവിളക്കിന്റെ മുമ്പിലിരുന്നുള്ള മുത്തശ്ശിയുടെ നാമജപം അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല. നരനായിങ്ങനെ ജനിച്ചു ഭൂമിയിൽ, നരകവാരിധി നടുവിൽ ഞാൻ എന്നു തുടങ്ങുന്ന നാമ കീർത്തനങ്ങൾ തന്റേതായ സവിശേഷ ഈണത്തിൽ ആവർത്തനചാരുതയോടെ മുത്തശ്ശി നീട്ടി ച്ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കാണാൻ തുടങ്ങിയ കാലം മുതലുള്ള മുത്തശ്ശിയുടെ രൂപവും ഭാവവും ദൈനംദിന ആചാരാനുഷ്ഠാന രീതികളും പ്രകടമായ മാറ്റമില്ലാതെ ഇന്നും തുടരുന്നു. അക്ഷരമാലയിലെ 'റ' യുടെ രൂപമാണ് മുത്തശ്ശിക്ക്. നടുവുമായുള്ള ബന്ധം വിട്ട നട്ടെല്ല് മുത്തശ്ശിയെ കൂനിയാക്കിയിട്ട് ഏറെക്കാലമായി. ആരുടെയെങ്കിലും മുഖത്തു നോക്കി കാര്യം പറയ ണമെങ്കിൽ ഒന്നുകിൽ ഇരിക്കണം

അല്ലെങ്കിൽ കിടക്കണം.

കിഴക്കൻ ചക്രവാളത്തിൽ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഉണരുന്ന മുത്തശ്ശിയുടെ പ്രഭാത നാമജപമായിരുന്നു അന്ന് പതിവായി ഞങ്ങളെ പുതിയൊരു ദിവസത്തിലേക്ക് ഉണർത്തിയിരുന്നത്. നാമജപം കഴിഞ്ഞാൽ വീട്ടിലെ തന്നാൽ കഴിയുന്ന ചെറിയ ചെറിയ പണികൾ ചെയ്യുകയായി. മുറ്റത്തെ പോച്ചയും പുല്ലും പറിച്ചു മാറ്റി പരിസരം തുത്തു വൃത്തിയാക്കുക, തൊടിയിലെ തെങ്ങിൽ നിന്നും വീഴുന്ന ഓലയും കൊതുമ്പും ചൂട്ടും പെറുക്കിയെടുത്ത് അടുക്കി കെട്ടി വെക്കുക, മരങ്ങളിൽ നിന്ന് അടർന്നു വീഴുന്ന ചുള്ളിലുകൾ ഒടിച്ച് ചെറിയ കെട്ടുകളാക്കുക, കയ്യാല അരുകിലെ പടപ്പൻ പോച്ച പറിച്ചെടുത്ത് പൈക്കിടാക്കൾക്ക് കൊടുത്ത് അവരോട് നർമ്മസല്ലാപം നടത്തി തൊട്ടു തലോടി ലാളിക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ് മുത്തശ്ശിയുടെ പ്രധാന പണികൾ. അവധി ദിവസങ്ങളിൽ പേരക്കുട്ടികളായ ഞങ്ങളേയും കൂടെ കൂട്ടും. പഴഞ്ചൊല്ലുകളും കടങ്കഥ കളും പുരാണ കഥകളും നാടോടിക്കഥകളും പാട്ടുകളും നാട്ടു വർത്തമാനങ്ങളും ഇടകലർത്തിയുള്ള മുത്തശ്ശിയുടെ അഭിനയ സംഭാഷണചാതുരി ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പല്ലില്ലാത്ത മോണ കാട്ടിയുള്ള ചിരിയും, കൊഴിഞ്ഞു പോയതിന്റെ മിച്ചമുള്ള വെള്ളിനൂലു പോലുള്ള മുടിയുടെ ഉച്ചി കെട്ടും, മുന്നിൽ കെട്ടുള്ള വെളുത്ത റൗക്കയും മന്മലിന്റെ ഒറ്റമുണ്ടും, എണ്ണയുടേയും തൈലത്തിന്റേയും ഇടകലർന്ന ഗന്ധവും, ഇടയ്ക്കിടെ രണ്ടു കൈകൾ കൊണ്ടും നടുവിന് താങ്ങു കൊടുത്ത് ആയാസപ്പെട്ട് നിവർന്നു നിന്ന് അതിശയ ഭയ അത്ഭുത കരുണഭാവങ്ങൾ മുഖത്ത് മിന്നിമറയിച്ചു കൊണ്ടുള്ള

തിമിരത്തിന് എത്തി നോക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത തെളിഞ്ഞ കണ്ണുകളുമായി മുത്തശ്ശി പത്രത്താളുകളിലെ ചെറിയ വാർത്തകൾ പോലും ശ്രദ്ധയോടെ വായിക്കും. രാഷ്ട്രീയ വാർത്തകളേക്കാൾ പ്രിയം സാമൂഹ്യ വാർത്തകൾക്കായിരുന്നു. കട ബാധ്യതയാൽ കുടുംബം ആത്മഹത്യ ചെയ്തു, മകൻ അച്ഛനെ വെട്ടിക്കൊന്നു, മക്കൾ മാതാപിതാക്കളെ കൊന്നു കുഴിച്ചുമൂടി, കാമുകനോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ യുവതി പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ കിണറ്റിലെറിഞ്ഞു കൊന്നു, അച്ഛൻ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മകളെ പീഡിപ്പിച്ചു, സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പേരിൽ യുവതി തീ കൊളുത്തി മരിച്ചു തുടങ്ങിയ വാർത്തകൾ വായിച്ച് ആ വൃദ്ധ ഹൃദയം വിതുമ്പിയിരുന്നു.

മുത്തശ്ശിയുടെ ആ നില്പും ഇന്നും വലിയ മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്നു..

തിമിരത്തിന് എത്തി നോക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത തെളിഞ്ഞ കണ്ണുകളുമായി മുത്തശ്ശി പത്രത്താളുകളിലെ ചെറിയ വാർത്തകൾ പോലും ശ്രദ്ധയോടെ വായിക്കും. രാഷ്ട്രീയ വാർത്തകളേക്കാൾ പ്രിയം സാമൂഹ്യ വാർത്തകൾക്കായിരുന്നു. കട ബാധ്യതയാൽ കുടുംബം ആത്മഹത്യ ചെയ്തു, മകൻ അച്ഛനെ വെട്ടിക്കൊന്നു, മക്കൾ മാതാപിതാക്കളെ കൊന്നു കുഴിച്ചുമൂടി, കാമുകനോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ യുവതി പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ കിണറ്റിലെറിഞ്ഞു കൊന്നു, അച്ഛൻ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മകളെ പീഡിപ്പിച്ചു, സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പേരിൽ യുവതി തീ കൊളുത്തി മരിച്ചു തുടങ്ങിയ വാർത്തകൾ വായിച്ച് ആ വൃദ്ധ ഹൃദയം വിതുമ്പിയിരുന്നു. ലോകം മുഴുവൻ പടർന്നു വ്യാപിക്കുന്ന പകർച്ചവ്യാധികൾ പിടിപെട്ട് ജീവിതത്തിന്റെ പാതിവഴിയിൽ പകച്ചു നില്ക്കുന്നവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള പട്ടിണി മരണങ്ങൾ, സാമ്രാജ്യത്തക്കൊതി കൊണ്ടും എല്ലാം കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കാനുള്ള വെമ്പൽ കൊണ്ടും രാജ്യങ്ങൾ പരസ്പരം ആക്രമിക്കുമ്പോൾ അവർ വർഷിക്കുന്ന ഷെല്ലുകളും മിസൈലുകളുമേറ്റ് ഛിന്നഭിന്നമായ മനസ്സും സ്വപ്നങ്ങളുമായി അവശേഷിപ്പുകൾ ഭാണ്ഡത്തിലാക്കി എല്ലാമുപേക്ഷിച്ച് ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ദേശങ്ങളിലേക്ക് അഭയാർഥികളായി പലായനം ചെയ്യേണ്ടി വരുന്ന മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ സങ്കടപ്പെരുങ്കടലുകൾ, വേന ലിലും മഴയിലും കാട്ടുതീയിലും വെള്ളപ്പൊക്കത്തിലും അങ്ങോളമിങ്ങോളം പൊലിഞ്ഞു പോകുന്ന മനുഷ്യ ജീവിത ക്കാഴ്ചകൾ, മലിനമായ മണ്ണിനേയും വിണ്ണിനേയും കാടിനേയും കടലിനേയും പുഴകളേയും എന്നു വേണ്ട സകല ചരാചരങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേവലാതിപ്പെടുന്ന ഏകാന്ത പഥികരുടെ നേർത്ത തേങ്ങലുകൾ എല്ലാം മുത്തശ്ശി വായിച്ചറിയുമായിരുന്നു. ഇന്റർനെറ്റും ചാറ്റിംഗും ഡേറ്റിംഗും ഇല്ലാത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന മുത്തശ്ശിക്ക് തനിക്ക് അന്യമായ ഈ കാലത്തിന്റെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്ന വാർത്തകൾ നീണ്ട നെടുവീർപ്പുകളായിരുന്നു. ദുഖം തളം കെട്ടി നിൽക്കുന്ന ഓരോ സംഭവങ്ങളും വായിച്ചു കഴിഞ്ഞ് അവർ ഉച്ചത്തിൽ ശിവശിവ, നാരായണ നാരായണ

തങ്ങൾക്കാവശ്യത്തിലുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞുള്ളതെല്ലാം ഈശ്വരൻ ഓരോരുത്തർക്കും നൽകുന്നത് ഇല്ലാത്തവർക്ക് ദാനം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണെന്നതാണ് മുത്തശ്ശിയുടെ പ്രമാണം. ഏകാദശിയും ഷഷ്ഠിയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന മുത്തശ്ശിക്ക് വിശപ്പിന്റെ വില നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു.

എന്നു ജപിക്കുമായിരുന്നു. ഉച്ച ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് ഉച്ചമയക്കം ഉപേക്ഷിച്ച് പടിപ്പുരയുടെ അടുത്ത് നിൽക്കുന്ന തന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ള വരിക്ക പ്ളാവിന്റെ ഉയർന്ന വേരിൽ തായ് തടിയിൽ പുറം ചാരി വഴിയിലേക്ക് നോക്കിയിരിക്കും. ചെത്തുകാരൻ കുമാരനും കറവക്കാരൻ നാരായണനും തെക്കേതിലെ മീനാക്ഷിയമ്മയും എന്നു വേണ്ട ആ വഴി പോകുന്ന പല പ്രായത്തിലുള്ള, പല ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും മുത്തശ്ശിയുടെ അടുത്തു വന്ന് കുശലാന്വേഷണം നടത്തും. അവരിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന നാട്ടുവാർത്തകൾക്കു പകരം പത്ര താളുകളിലൂടെ അന്നു താനറിഞ്ഞ വാർത്തകൾ അവർക്കു നൽകും.എല്ലാവർക്കും മുത്തശ്ശി പ്രിയങ്കരിയാണ്. ആ നാട്ടിൽ ജീവിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരുടേയും ജീവിതവുമായി പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ മുത്തശ്ശിയുടെ ജീവിതം കെട്ടു പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. വടക്കേതിലെ സരളേച്ചി കഴിഞ്ഞ ദിവസം പോലും അനുസ്മരിച്ച ഒരു കാര്യമുണ്ട്, അവരുടെ ഭർത്താവ് മരത്തിൽ നിന്നു വീണ് ചികിത്സയ്ക്ക് പണമില്ലാതെ വലഞ്ഞപ്പോൾ കഴുത്തിലെ മാല ഊരിക്കൊടുത്ത് എത്രയും വേഗം എവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടു ചികിത്സിക്കാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞത് മുത്തശ്ശിയായിരുന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ജനന മോ മരണമോ വിഷമങ്ങളോ സന്തോഷങ്ങളോ ഉണ്ടായാൽ അവിടെ ആദ്യം ഓടിയെത്തുന്നത് മുത്തശ്ശിയായിരിക്കും. ഒരു കാഴ്ചക്കാരിയായി നോക്കി നിൽക്കാതെ ആവശ്യമായ സേവനങ്ങൾക്ക് മുന്നിട്ടിറങ്ങുകയായി. തനിക്കു ചുറ്റും വസിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും തന്നാൽ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ അവ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തങ്ങൾക്കാവശ്യത്തിലുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞുള്ളതെല്ലാം ഈശ്വരൻ ഓരോരുത്തർക്കും നൽകുന്നത് ഇല്ലാത്തവർക്ക് ദാനം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണെന്നതാണ് മുത്തശ്ശിയുടെ പ്രമാണം. ഏകാദശിയും ഷഷ്ഠിയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള വ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന മുത്തശ്ശിക്ക് വിശപ്പിന്റെ വില നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ചുറ്റുമുള്ളവർ പട്ടിണി കിടക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. നാട്ടുകാർക്ക് അവർ അന്നദാതാവായിരുന്നു.

നർമ്മസല്ലാപങ്ങൾക്കു ശേഷം ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ജോലിക്കായി പോകും. പോകുന്നതിനു മുമ്പ് എന്നും അവർ പറയുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. കുഞ്ഞു കൊച്ചിട്ടിയമ്മ ഭാഗ്യവതിയാണ് ഈ പ്രായത്തിലും എല്ലാം കാണാനും കേൾക്കാനും പറയാനും, കരയാനും ചിരിക്കാനും കഴിയുന്നുണ്ടല്ലോ. മുൻജന്മസുകൃതം.

വരിയ്ക്കപ്ളാവിന്റെ ചുവട്ടിലെ സമ്മേളത്തിനു ശേഷം മുത്തശ്ശി പൂമുഖത്തെ ഉമ്മറപ്പടിയിൽ വന്നിരിക്കും. ചായ ഊതിക്കുടിച്ചു കൊണ്ട് നാട്ടുവാർത്തകളും വീട്ടു വർത്തകളും പത്രവാർത്തകളുമടങ്ങുന്ന സമ്മേളനം തുടങ്ങുകയായി. വീട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം മുത്തശ്ശിക്കു ചുറ്റും വന്ന് അണിനിരക്കുകയായി. ഒട്ടുമിക്ക എല്ലാ വാർത്തകളും വീട്ടുലുള്ള മറ്റുള്ളവർ അറിയുന്നത് മുത്തശ്ശിയുടെ ഈ വാർത്താ സമ്മേളനത്തിലൂടെയാണ്. തുടർന്ന് സന്ധ്യാവന്ദനത്തിന് നിലവിളക്കൊരുക്കുവാനും പൂപ റിക്കുവാനും നാമജപത്തിനും പുരാണ പാരായണത്തിനുമായി മുത്തശ്ശി പോകുന്നു. മറ്റുള്ളവർ സ്വീകരണ മുറിയിലെ ടി വി യുടെ മുന്നിലേക്ക് ചെല്ലാൻ പരക്കം പായുന്നു.

സന്ധ്യയ്ക്ക് സ്വീകരണ മുറിയിൽ നിന്ന് അലമുറയിട്ടുള്ള നിലവിളികളും ആക്രോശങ്ങളും കൊലവിളികളും ഉയർന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പൂമുഖത്തെ ഇരു തിരി വിളക്കിന്റെ മുന്നിലിരുന്ന് തനിക്കു ചുറ്റും ജീവിത സങ്കടങ്ങളാൽ ഉഴലുന്നവരുടെ അഴൽ മാറ്റിക്കൊടുക്കണമേ എന്ന് മുത്തശ്ശി ഉള്ളുരുകി പ്രാർഥിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ കൃതിമ സങ്കടങ്ങളിൽ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞപ്പോൾ മുത്തശ്ശിയുടെ ഉള്ളിൽ യഥാർഥ ജീവിത ദുഖങ്ങളുടെ നെരിപ്പോടുകൾ നീറിക്കത്തുകയായിരുന്നു. കുണ്ടിലാണ്ട കൺകോണുകളിൽ നിന്നും ഉറവയെടുത്ത കണ്ണീർ പുഴയായി ഇരുകവിളുകളിലൂടെ താഴേക്ക് ഒഴുകിത്തുടങ്ങുകയായി. ഇരുളിന്റെ കരിമ്പടം വകഞ്ഞു മാറ്റി കടന്നുവരുന്ന ഒരു നറുനിലാവിന്റെ ധന്യതയും കുളിർമ്മയും മുത്തശ്ശിയിൽ നിന്നും ചുറ്റും പരക്കുകയായി. രാത്രി ഏറെ വൈകിയെത്തിയ ഇളം തെന്നലിൽ പോലും ആ സ്നിഗ്ദ്ധത പരക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.■

Do you want to make a difference in the community as a volunteer?

ONTARIO HEROES
HEALTH AND SOCIAL SERVICES
4792 James Austin Dr, Mississuga, ON L4Z4H3
+1-905-897-3675
contactus@ontarioheroes.ca

Ontario Heroes Health and Social Services is a registered non-profit organization founded in the year 2020 with 140 Volunteers from diverse professional and ethnic backgrounds. We provide services to Canadian citizens, residents, new immigrants, refugees, visitors, and students services in 26 areas for free of charges. We have attended more than 1000 cases and contributed more than 6000 hours last year. Our service is also offered in 16 languages.

Our Programs
- Mentorship Program
- French Learning Program
- International Volunteer Exchange Program
- Adolescent Empowerment and Community Resilience program (AECRP)

Our Services
- Counseling Service
- Health promotion Services
- Rehabilitation Services
- Mental Health Services
- Addiction Services
- Legal services
- Advocacy Centre
- Child, Adolescent and Family Services
- International Student & Parents Helpline
- Newcomer settlement Service
- Obesity Support Services
- Medical Repatriation Service
- Summer Camp

Campaigns
- Blood donation
- Home health equipment mobilization
- Food drive

Volunteers Register Here!

You can join us as:
Member
Volunteer
Community Partner
Mentor
Coordinator
Consultant
Volunteer Ambassador
Supporter
Blood Donor
Recruiter

Chapter: ALBERTA HEROES — ONTARIO HEROES

Visit the portal for more details
www.ontarioheroes.ca

OUR SUPPORTERS, PARTNERS & RECRUITERS

SHORT STORY

കോവിഡിന്റെ വെളിപാട്

Dr. Mathew Joys,
Las Vegas

കോവിഡ്

മൂലം രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു നാട്ടിലേക്ക് പോയിട്ട്, സാധാരണ എല്ലാ വർഷവും പോകാറുള്ളതായിരുന്നു. ഞാനാണെങ്കിൽ കൊച്ചുമോനെ കണ്ടിട്ടുമില്ല.

അറുപത്താറു വയസ്സിൽ റിട്ടയറായിട്ടും വാമഭാഗം ഇരുന്നും വലിഞ്ഞും ജോലിക്കു പോകുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത് മെഡിക്കൽ ഇൻഷുറൻസ് നിലനിർത്തണം, രണ്ടാമതായി നാട്ടിലെ ഫ്ളാറ്റിന് കുറച്ചു മോർട്ഗേജ് കൂടി അടക്കാനുണ്ട്. പണിയാതെ പറ്റില്ലല്ലോ.

നാട്ടിലാണെങ്കിൽ കോവിഡ് തുടങ്ങാൻ നോക്കിയിരുന്നതുപോലെ, മകൻ ജോലിക്കു പോകുന്നതേയില്ല, മരുമകൾ കൊച്ചിനെ വളർത്താനെന്ന ഭാവേന സുഖിച്ചു വീട്ടിലിരിക്കുന്നു. മാസം മാസം ഒന്നരലക്ഷം നാട്ടിലേയ്ക്കയക്കുന്നതു ബാങ്കിലടക്കാനും മകനും കുടുംബത്തിനും ചിലവിനെന്നുമാണ് സങ്കല്പം.

കോവിഡ് സ്വല്പം കുറഞ്ഞെന്നു തോന്നിയതിനാൽ നാട്ടിലേക്ക് ഞാൻ മാത്രം പോകാമെന്നു കരുതി. ബൂസ്റ്ററും കഴിഞ്ഞു, ആ ധൈര്യത്തിൽ മുഖപ്പട്ടയും കെട്ടി പോയേക്കാമെന്നു കരുതി.

സർപ്രൈസ് ആയിക്കോട്ടെ എന്ന് കരുതി മക്കളേ അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. നെടുമ്പാശ്ശേരിയിൽ നിന്നും ടാക്സി പിടിച്ചാണ് ചെന്നത്. ഫ്ളാറ്റിൽ എത്തി ഡോർബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ ഉറക്കച്ചടവോടെ മകനാണ് വന്ന് ഡോർ തുറന്നത്. ഫ്ളാറ്റ് ആകെ അലങ്കോലം ആയിക്കിടക്കുന്നു. കുട്ടിയുള്ളതു കൊണ്ടാണെന്ന് സമാധാനിച്ചു.

യാത്രാവിശേഷങ്ങളും പറഞ്ഞിരുന്നതിനുശേഷം മുഖമൊക്കെ ഒന്ന് കഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, മരുമകൾ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകേട്ടു. ''ഡാനി, ഞാൻ വന്ന യൂബറിന്റെ ഡ്രൈവർ കാർഡ് എടുക്കത്തില്ല, ഡാനി നൂറു രൂപാ കൊണ്ടുപോയി അയാൾക്ക് വേഗം കൊടുത്തേര്.''

അവൾ ദിവസ്സവും രാവിലെ യൂബർ പിടിച്ചാണ് അഞ്ചുകിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള ഫിറ്റ്നസ് സെൻറ്ററിൽ പോയി വരുന്നത്.

മുഖവും തുടച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ലിവിങ് റൂമിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ അവൾക്കും അതിശയം. ''ചുമ്മാതല്ല ഇവിടമൊക്കെ ഞാൻ രാവിലെ പോയപ്പോളതിനേക്കാൾ വൃത്തിയായിരിക്കുന്നു, പപ്പാ എന്നാ അറിയിക്കാതെ പോന്നത്, ഞങ്ങള് എയർപോർട്ടിൽ വരത്തില്ലാരുന്നോ?''

''ഓ, വെളുപ്പിനെ ഇങ്ങു എത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങളെ വെറുതെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ടെന്നു കരുതി, അത്രേയുള്ളു'' ഞാൻ മൊഴിഞ്ഞത് അവൾക്കത്ര പിടിച്ചില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു.

കല്യാണത്തിന് ചീക്കപ്പോത്തു പോലിരുന്നവൾ ഇപ്പോൾ സ്ലിം ആയി സുന്ദരിയായി ഇരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം, വീട്ടിൽ കുത്തിയിരുന്നിട്ടോ വീട്ടു ജോലിചെയ്തോ അല്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസിലായി. ഫ്ളാറ്റിൽ ട്രെഡ് മിൽ മൂലയ്ക്ക് പൊടി പിടിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഫിറ്റ്നസ് സെന്ററിൽ പോയാൽ അല്ലേ മറ്റു കൊച്ചമ്മമാരുടെ ഇടയ്ക്ക് സ്റ്റാറ്റസ് കാണിക്കാൻ ഒക്കത്തൊള്ളൂ. അതും ദിവസ്സവും ടാക്സി പിടിച്ചു തന്നെ പോകണം, കാരണം അവടെ ഫാദർ ഇൻ ലോയും മദർ ഇൻ ലോയും അങ്ങ് അമേരിക്കയിലല്ലേ! (അവടെ അമ്മായിഅമ്മ നടുവൊടിച്ചു ഇപ്പോഴും ഒന്നും രണ്ടും ഷിഫ്റ്റ് ജോലി ചെയ്യുന്നത് ഇവക്കറിയേണ്ടല്ലോ)

തലേ ദിവസം വീൽസ് റെസ്റ്റോറന്റിൽ നിന്നും വരുത്തിയ പാഴ്സലിന്റെ പാക്കറ്റ് സഹിതം ലിവിങ് റൂമിലെ ടീപ്പോയിൽ കിടക്കുന്നത് ആറാം നിലയിലെ ഫ്ളാറ്റിൽ കയറി വന്നപ്പോഴേ കണ്ടതാണ്. കുളിക്കാൻ കയറിയപ്പോൾ ബാത്രൂം ഒന്നും അടുത്ത കാലത്തൊന്നും ക്ലീൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിൽ ആയി.

തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ ''ഇതെന്നാ മക്കളേ ഇതെല്ലാം ഇത്രയും വൃത്തികേടായി കിടക്കുന്നത്'' എന്ന് ചോദിച്ചു.

''എന്നാ പറയാനാ പപ്പാ, പാർട്ട് ടൈമ് വേലക്കാരത്തി ഒരുത്തി ഉള്ളത്, ഒരാഴ്ചയായി വന്നിട്ട്,'' എന്ന് അവളുടെ മറുപടി.

''ജോലിയൊന്നും ഇല്ലാതെ ഫ്ളാറ്റിൽ ഓസിൽ കഴിയുന്ന ഇവർക്കും വേലക്കാരത്തിയോ?'' എന്ന് ചോദിച്ചില്ല, പാതി തൊണ്ടയിൽ വിഴുങ്ങാനാവാതെ കുരുങ്ങിക്കിടന്നു.

കുളിച്ചു ഫ്രഷ് ആയി വന്നപ്പോഴേക്കും, ബ്രെഡ്ഡും ജാമും പഴവും പിന്നെ ഒരു കപ്പ് കാപ്പിയും എനിക്കായി ഡൈനിങ് ടേബിളിൽ തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരുന്നു. അവനാണോ അവൾ ആണോ അത്രയുമെങ്കിലും ചെയ്തതെന്ന് ഇപ്പോഴും സംശയമുണ്ട്.

ഒരു ബക്കറ്റിനകത്തു ക്ളോറക്സ്, വിൻഡെക്സ് ഗ്ളാസ് ക്ളീനർ, ലൈസോൾ ഇവയുടെ സ്പ്രെയറുകൾ, രണ്ടു ബ്രഷ്, കൂടാതെ മടക്കിയ കുറെ പഴയ ടൗവ്വലുകൾ എന്നിവ ലിവിങ് റൂമിന് നടുവിൽ പുതുതായി സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഡെയ്സി പറയുന്നത് കേട്ടു ''പപ്പാ നല്ലതുപോലെ വീടൊക്കെ ക്ലീൻ ചെയ്യുമെന്ന് മമ്മി പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.''

അവൾ തുടർന്നു,

''എനിക്ക് മുടി സ്ട്രെയ്റ്റ് ചെയ്യാൻ അപ്പോയ്ന്റ്മെന്റ് ഉണ്ട്, ഒരു ഷവർ എടുത്ത് വന്നിട്ട് പോകണം.''

അപ്പോൾ അവളുടെ പ്ലാൻ ഒരു വിധം പിടി കിട്ടി.

''പപ്പാ ഒന്നുറങ്ങിയിട്ടു ചെയ്താൽ മതി'' പുത്രന് ഇത്രയും സ്നേഹമുണ്ടല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ നിറഞ്ഞ കണ്ണിൽനിന്നും അടർന്നുവീണ മുത്തുമണികൾ മറ്റാരും കണ്ടിരിക്കയില്ല.

സ്വല്പം ക്ളീനിങ് കഴിഞ്ഞു ഉറങ്ങിപ്പോയി, യാത്രാ ക്ഷീണത്തിൽ എത്ര മണിക്കൂർ ബോധം കെട്ടുറങ്ങിയെന്നറിയില്ല, ഫോൺ ബെല്ലടിക്കുന്നത് കേട്ടാണ് ഞെട്ടി ഉണർന്നത്.

ഫോണിന്റെ അങ്ങേത്തലക്കൽ പ്രിയ പുത്രന്റെ ശബ്ദം. പപ്പാ ഉറക്കത്തിലാരുന്നല്ലേ, പപ്പാ ഞങ്ങൾ അവിടെ വന്ന് കുറച്ചു തുണിയുമൊക്കെ എടുത്ത് ഡെയ്സിയുടെ വീട്ടിലോട്ടു പോന്നു. അതെന്നാ പണിയാരുന്നെടാ, എന്നെ വിളിച്ചുണർത്താൻ മേലാരുന്നോ, ഞാൻ കൊച്ചുമോനെ പോലും കണ്ടില്ലാരുന്നല്ലോ ഞാൻ അത്രയും ചോദിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു.

അപ്പോൾ ഡാനി തുടർന്നു ''പപ്പാ മോനെ വിളിച്ചുണർത്താഞ്ഞത് നന്നായി.''

''അതെന്താടാ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്'' എന്റെ മറു ചോദ്യം.

''പപ്പയുടെ കോവിഡ് ടെസ്റ്റ് റിസൾട്ട് എയർപോർട്ടിൽ നിന്നും എന്നോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. കോവിഡ് പോസിറ്റീവ് ആണ്, അതുകൊണ്ട് കേട്ടയുടനെ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങു പോന്നു. പപ്പാ അവിടെ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞോളൂ.. ഞങ്ങൾ രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു വരാം.''

ഓകെ മക്കളേ എന്ന് പറഞ്ഞു വിഷണ്ണനായി ഫോൺ താഴെ വെച്ചു. സോഫായിൽ തളർന്നിരുന്നു.

ഭാര്യയോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ സന്തോഷം വേറെ.

''ഞാൻ അന്നേ പറഞ്ഞതല്ലേ നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു ക്രിസ്തുമസിന് പോയാൽ മതിയെന്ന്, നിങ്ങൾക്ക് കോവിഡും ഇല്ല, ഒരു മണ്ണാങ്കട്ടയുമില്ല, ഒന്നുമല്ലേൽ പുന്നാരമോളുടെ തനിനിറം നേരിട്ട് കണ്ടല്ലോ, സുഖായിട്ട് രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ട് ഫ്ളാറ്റ് പൂട്ടി, കീ സെക്യൂരിറ്റിയെ ഏൽപിച്ചിട്ടു നേരെ ഇങ്ങു പോര്, ഇങ്ങനെ കുറെ മക്കളും മരുമക്കളും കോവിഡിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു നാട്ടിൽ പണിക്കൊന്നും പോകാതെ സുഖിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. ബാക്കി ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്തോളാമെന്നെ.... നിങ്ങൾ ഇങ്ങു പോര്, ഇവിടെയും വീടെല്ലാം ക്ളീൻ ആക്കാനുണ്ട്!''■

IAPC announces 2022 National Committee

IAPC Staff Reporter

New York: The 2022 National Committee of the Indo-American Press Club (IAPC), the largest association of Indian-origin journalists in North America, has been announced. President Aashmeeta Yogiraj (New York chapter) with a multifaceted background in information science, political science and journalism was chosen president, with Azad Jayan (Niagara chapter) as executive vice president,with Shibi Roy (Houston chapter), Millie Philip (Philadelphiachapter), Dr. Neetu Thomas (Ohio), and Annie Anuvelil (Atlanta chapter) as vice presidents.

C.G. Daniel (Houston chapter) was chosen as general secretary with prof. Joy Pallattumadom (Dallas chapter), Anita Naveen (Vancouver chapter), Roopsi Narula (NJ chapter), and Shan Justus (San Antonio) elected as secretaries. Joji Kavanal (New York chapter) was elected treasurer and Bins Mandapam (Toronto chapter) was elected joint treasurer.

Dr. S. S. Lal (DC) was selected as the ex-officio, while Baiju Pakalomattom (Canada) and Thomas Mathew (New York chapter) were elected national co-ordinators. Sunil Manjanikara (New York), Hema Virani (New York), Dr. Aann Abraham (Alberta chapter)) was elected as public relations officers.

Ashmitha Yogiraj comesto the helm with a multifaceted background in Information Science, Political Science and Journalism.Currently working forJas Punjabi TV and Jas Hindi TV, she seeks to bring digital literacy beyond traditional broadcasting methods as the Programming and Marketing Director of Jas Broadcasting Corporation. Growing up in the Google era and having an in-depth understanding of various social media platforms, SEO practices and data analytics, Yogiraj has been instrumental in the Jas brand's outstanding marketing and has proven her ability in retaining their existing audience while gaining a new audience. Yogiraj is a graduate of SUNY Stony Brook and holds a master's degree from Syracuse University.

Azad Jayan started his career in TV journalism as atrainee reporter for ManoramaNews in 2006, and has workedfor Manorama News for 6 yearsas a reporter at the Thiruvananthapuramand Delhi bureaus and as a producer at the main desk. He mainly dealt with right wing politics, Supreme Court and cinema beats. In addition to reporting a lot of human-interest stories, he has also interviewed several celebrities, and directed numerous television live shows and documentaries. He is an English graduate, who holds a post-graduation in film making and an advanced diploma in mass communication and video production.

Shibi Roy, Vice President of the IAPC Houston chapter, has showed her excellence in both healthcare and media sectors. Along with her nursing career, Shibi was able to succeed as a radio jockey, her field of passion. Founder, CEO and Radio Personality of Mallu Cafe Radio, Shibi is notable for her efforts

REALTOR®

MLS MULTIPLE LISTING SERVICE®

Rajesh Mathew

Real Estate Associate

403 408 7172

urban Real Estate Services Ltd.

www.urban-realty.ca
rajeshrjs07@gmail.com
820 26th Street NE
Calgary, AB, T2A 2M4

to spread goodness and love through her Mallu Cafe Radio which aims to promote physical and mental health. Shibi is also an elected representative of the Malayalee Association of Greater Houston for 2020 - 2021, and also the Chairperson of the Women's Forum of FOMAA, an American Malayalee organization.

Millie Phillip, IAPC President of the Philadelphia chapter, serves as the Regional Secretary General of the World Malayalee Council Women's Forum America and Chairperson of the Malayalee Association of Greater Philadelphia's Women's Forum. Millie has served on several positions, including MAP's (Malayalee Association of Greater Philadelphia) Women's Forum Chairperson and WMC PA Province Women's Forum Chairperson. Millie's media credentials, having worked as a presenter / news reporter for Asianet, Manorama News, Doordarshan and the Global Reporter is noticeable. Although her career is in the IT sector, her attitude towards service invited Millie to be active in the community. Millie also serves as a Learning Support Assistant Teacher.

Dr. Neetu Thomas is a senior reporter for the Global Reporting Channel from Iowa. Neetu has garnered attention for the news that she reported for Global Reporter TV's daily Global News Hour.

Atlanta based **Annie Anuvelil** is the resident editor of the Asian Era weekly newspaper. Annie, a graduate of the Manorama School of Communication (MASCOM), moved to the

United States after working for the New Indian Express and later for the publishing arm of RRDonnelly. Annie was behind the launch of 'Nattuvisesham', a monthly newsletter published by the Atlanta Metro Malayalee Association (AMMA) from November 2018, and is actively involved in community and charitable activities.

Before immigrating to the US in 2016, **C.G. Daniel** was a successful entrepreuner. He had business connections in SoutheastAsia, the Middle East, and many African countries. He isa well-known author and amateur photographer who is followed by many people on and off social media. He is an active face in discussions on various topics on television channels and zoom platforms. In addition, he liaises with local community organizations and associations. CG Daniel has held several key positions in the IAPC, including Houston chapter president, IMC 2019 Souvenir Committee Chairman,and National Vice President. He is also the Founding President and CEO of Deepalaya, a non-profit organization in Delhi, set up for the education of physically and mentally challengedchildren, who are socially and economically backward.

Prof Joy Pallattumadom, a member of the Advisory Board of the IAPC Dallas chapter, has also served as the Vice Presidentof the organization from 2015-2019. He is the editor and co-author of two academic books -Zoology for Pre-Degree Studentsand Animal Diversity for Degree Students, published by the Zoological Society of Kerala. He was the co-editor of BULBUL, an environmental bi-monthly published by Ecofraternity and the Kerala Center for Christian Higher Education during 1990-1998. He also served on the Editorial Board of the Tree India Journal, co-published by The Land Use Board Trivandrum, Friends of Trees Kottayam and Ecofraternity. He has also published articles in newspapersand magazines. He continues hissocial commitment by conducteda Malayalam language course forMalayalee children in Texas and elsewhere. Joy Pallattumadom continued his social commitment in the United States. In 2019, he compiled, wrote, and published 2 volumes of Pravasi Shrestha Malayalam books dedicated to Pravasi Malayalee children around the world. He is a member of the Pastoral Council of the Syro-Malabar Catholic Diocese of Chicago and is a member of the Knanaya Catholic Association of North America (KCCNA) and the Kerala Association of Dallas. He is currently the President of the Pravasi Malayalee Federation (PMF) North America Region.

Anita Naveen holds a professional degree in taxation law and a diploma in financial management, and specializes in business operations, human resources, and financial management. She was the secretary of the Vancouver chapter in 2020-2021, and has served as a media presenter with Reporter channel. She runs a small business in the Vancouver food sector in BC.

Roopsi Narula is an active presence and professional in the field of digital marketing. Roopsi holds an MBA from the US and holds a master's degree in Sociology. Roopsi has been involved with several print, digital and broadcast networks for around ten years, including Zee TV Americas, TV Asia, Oxford University Press and The South Asian Times.

Shan Justus currently works as a Software Engineering Manager for the Health and Wellness / Pharmacy Information Technology Team in San Antonio, Texas. He is also known as a creative writer who has always prioritized digital technology.

Joji Kavanal is a founding member of IAPC, and is also the Director of Jaihind TV USA and a former member of the North American Malankara Archdiocesan Council. He is the Editorin-Chief of Malankara Deepam, a publication of the Malankara North American Archdiocese. Joji is a member of the Council

of the New York Town Heights and Upper Westchester Malayalee Association. He was a lawyer in the Kerala High Court and has been working as a supervisor and tax professional for King Industries.

Bins Mandapam, a native of Thodupuzha, is currently the President of the IAPC Toronto chapter. Bins began his career as an IT professional and has worked in India, the Middle East and Europe. He moved to Canada in 2009 and has been active in volunteer and community work. He is the Founder Director of the Halton Malayalee Association and has served as president and in many other capacities. Bins, who has made his mark in the cultural arena, has taken the initiative to set up a Kerala-born cultural program, sports club, and a Malayalam school for the Malayalee community in the Halton region. He received the Halton Newcomer Strategy Award in 2016 for his contributions to multicultural promotional activities in the region.
He has also served as a social animator and member of the Parish Council at St. Alphonse's Cathedral in Mississauga.

World-renowned public health expert and columnist **Dr. S.S. Lal** is the former president of IAPC. He was the Director of IAPC from 2014 to 2016. Lal is currently the Director of the Infectious Diseases (Tuberculosis)Unit at the American Family Health International, an organization based in Washington, D.C. He has worked for the World Health Organization in many countries. Lal was part of the activities of the Global Fund in Geneva. He is a member of various advisory boards of the World Health Organization. Dr. Lal has published several scientific articles in international journals, and is alsoa Health Columnist in variouselectronic and print media. In1993, he launched India's firsttelevision health show (Pulse, Asianet), and until 2003, he hosted around 500 weekly episodes. He is enthusiastic in sharing his scientific knowledge in various channel discussions about the Covid 19 epidemic, which is now leading the world to disaster, Dr. Lal has also published several short stories and novels. Lal's collection of short stories 'Titoni' has been published by DC Books. His academic qualificationsinclude MBBS, MPH, MBA, and PhD.

Baiju Pakalomattom, a former secretary of the IAPC, is the Niagara Regional Director and columnist for Jaihind News. His articles have already been published in various media. He is the president of the Niagara Malayalee Society and the a member of St. Mother Teresa Syro Malabar Catholic Church. He was one of the founders of the Niagara Malayalee Association formed in 2011, and was twice elected president of the same. In 2016, he became FOKANA's Regional Vice President for Canada. In 2007, he joined the Knights of Columbus, a global Catholic organization, and is a fourth degree Knight, the highest and most prestigious degree of order in the organization.

Anil Mathew is one of the founding members of IAPC and a leading photojournalist who has also served as the General Secretary of IAPC.

Sunil Manjanikkara is the Program In-Chief at the Global Reporter Channel. Sunil, who was the program director of Jaihind TV USA, has excelled in photography and videography. He has produced several TV programsand was instrumental in launching the Syrian Orthodox Church's Visual Media Project for the American Malankara Diocese. He also served as the Public Relations Officer of the Malankara Diocese from 2017 to 2019. The news of the inauguration of Ignatius Apram II Patriarch Baba as the Supreme President of the Global Syrian Orthodox Church was reported by Sunil from Syria on behalf of Malankara TV. Sunil hosted his first reality show for Jaihind TV, which was conducted in all the states of the United States. The reality show, attended by thousands of Malayalees, aired around 250 episodes, and was a historical milestone for the channel.

Hema Virani, who has been active in the writing and real estate industry for more than two decades, is a self-employed consul-tantand coach. Because of her interest in health, and as a former crown winner, Hema was able to become one of the first holo body trainers to help many individuals and corporations develop healthily, aesthetically, and spiri-tually. Hema also writes articles on real estate, health, spirituality, and lifestyle.

Aann Abraham, currently working at Alberta Health, was previously the Project Coordinator, Academic Journal Reviewer and Educational Research-Springer for a Canadian magazine. She is one of the leading behind the scene force of souvenirs published by St. MotherTeresa Church Calgary. Shealso serves as the coordinator offree Malayalam online classes known as 'Nammalude Pallikkoodam' conducted with the help of volunteers from various provinces. Aann Abraham is also associated with 'NAMMAL' for various media projects.■

രോഹിതാശ്വാന്റെ വിലാപം

Rajeev Nair
Edmonton

വിലം നിറഞ്ഞ പടുമരം ഞാൻ
വിരൂപൻ വിരക്തൻ
നിൽക്കുന്നു ഞാനീ വഴിയമ്പലത്തിൻ
നാൽക്കോല പെരുവഴിയിൽ

ശൽക്കം ശുഷ്ക്കിച്ചു
ശരത്ക്കാല മേഘം പോലെ
ദശാന്തരാളത്തിലെ വൃഷാകരം
ദീർഘാഹത്തിലെ ദീർഘാദ്ധ്വാവ് ഞാൻ

ഗതയാമത്തിലെ സൗഭാഗ്യ നാളുകളിൽ
ഗത്വാഗമിക്കുന്നു ഗതതാപമില്ലാതെ
പുരണ തീരത്തല്ല ഈ
പുര തടി പൂരത്തിൽ

ശാർദൂലനായ് നിന്നു
ശരതലിപ്പൂ പൊഴിച്ച ഇലവങ്കം ഞാൻ
ലാസ്യ നിലാവിലെ ശംബര
ലാവണ്യമാർന്ന ലാലാടിക

ഉത്തരായാനത്തിലെ ഉഷ്ണതാപങ്ങളിൽ
ഉന്മത്ത ദിക്കിന്റെ സൗരതാപാങ്ങളിൽ
സൗപർണ്ണേയനും സൂഫിക്കും
സൗഭരിക്കും സഹസ്രപദനും തണലാറ്റിയ
സൗവസ്തികൻ ഞാൻ

നാൽപ്പാടുമുള്ള നാരായണ കിളികൾക്ക്
നാൽപ്പാമരം പോലെ ദുഗ്ദ്ധം കൊടുത്തവൾ
ആഷാഢം പെയ്തു പോയി മാധവം വന്നുപോയി
ആ ക്ലേദം രോധിച്ചു ഈ സ്തന്യധാത്രി

മഴയിലും മാലിലും
മഴുപായ മരതകക്കാലം
സൗശീല്യം എങ്ങോ മറഞ്ഞു പോയി
സൗഭാഗ്യം എന്തോ തിരഞ്ഞു പോയി

ഗൂഢപാദങ്ങൾ
ഗമിച്ചെന്റെ വിലം വടുക്കളിൽ
നങ്ങച്ചിപുല്ലുകൾ വേര് പാകി
നനവാർന്നു ശുഷ്കിച്ച ഗാത്രങ്ങളിൽ

പ്രാണച്ഛേദം പതിക്കുന്നു കർണ്ണങ്ങളിൽ
പൃഷ്ട്ടദംഗത്തിന്റെ മഴുമാല കാൺപൂ ഞാൻ
പറയാനിനി ഇവിടെയൊന്നുമില്ല
പദം പറച്ചിലിൻ പഴമാലകൾ മാത്രം

ദീപോപചാരത്തിനായി ശ്മശാനം വിളിക്കുന്നു
ദുഃഖഗാന്ധാരം മീട്ടുന്നു തതവാദ്യ തന്ത്രികൾ എനിക്കുവേണ്ടി
രോധിക്കാം വിലപേശാം പാതിവസ്ത്രത്തിന്
രോഹിതാശ്വാന്റെ വിലാപം പോലെ.

COUNTRY HILLS AUTOMECH

വാഹന സംബന്ധമായ എല്ലാ ജോലികളും പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടു കൂടി ചെയ്തു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന കാൽഗരിയിലെ വിശ്വസ്ത മലയാളി സ്ഥാപനം!

OIL CHANGE, TIRE CHANGE, TIRE ROTATION, BREAKS, WHEEL ALIGNMENT, SUSPENSIONS, REMOTE START, WINDSHEILD REPLACEMENT, ETC.

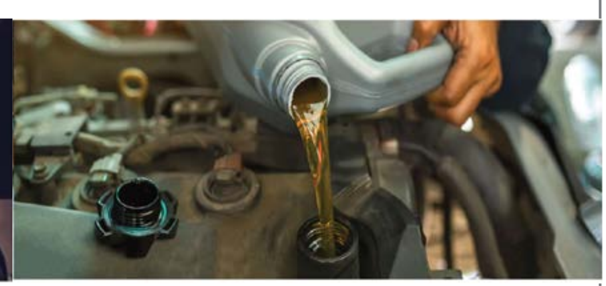

CALL 403-503-9999 OR TEXT 587-284-7962

UNIT 1090, 11124 36 ST NE. CALGARY

OPPOSTIE PRINCESS AUTO NE

ഇത്തിരി നേരം ഒരു ചിരിയിൽ ഒത്തിരി കാര്യം

Philip Marrot
New Jersey

ചിരി ഒരു ആന്തരിക അവസ്ഥക്ക് കാരണമായ ഒരു ബാഹ്യ സ്വഭാവം എന്നതിലുപരി, വളരെ ആശയവിനിമയം നടത്താനും പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കാനും അതുപോലെ ബന്ധങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും സഹായിക്കുന്നു.

ഇത്തിരിനേരത്തേക്കുള്ള ഒരു ചിരിയിൽ ഒത്തിരി കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് നമ്മളിൽ പലർക്കും അറിയില്ലാ എന്നതാണ് സത്യം. ചിരി എന്നത് മസ്തിഷ്കം നിയന്ത്രിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതുപോലെ ചിരി, സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളിൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാനും, സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് വൈകാരിക പശ്ചാത്തലം നൽകാനും സഹായിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഗ്രൂപ്പിന്റെ ഭാഗമാകുന്നതിനുള്ള ഒരു സിഗ്നലായി ചിരി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇത് മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള സ്വീകാര്യതയെയും നല്ല ഇടപെ ടലിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചിരി ചിലപ്പോൾ ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയായി കാണപ്പെടുന്നു. കാരണം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ചിരികൊണ്ടുതന്നെ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും ചിരിയുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ചിരിയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരവധി അനുമാനങ്ങളെ പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ ഇത് സ്വതസിദ്ധവും അനിയന്ത്രിതവുമാണെന്ന സങ്കൽപ്പങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി, നമ്മുക്ക് ചുറ്റുമുള്ള സംസാരവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ചിരി ക്രമാനുഗതമായി

ചിരി തെറാപ്പി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ ചില ഗുണങ്ങൾ, മാനസിക പിരിമുറുക്കം ലഘൂകരിക്കാനും, ശരീരത്തിന് മുഴുവൻ വിശ്രമം നൽകാനും കഴിയും എന്നതാണ്. ഇത് രോഗപ്രതിരോധ ശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വേദന ഒഴിവാക്കാൻ എൻഡോർഫിനുകൾ പുറത്തുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, രക്തയോട്ടം വർധിപ്പിക്കുകയും രക്തക്കുഴലുകളുടെ പ്രവർത്തനം മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഹൃദ്രോഗം തടയാൻ ചിരി സഹായിക്കുന്നു.

ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും, കൃത്യമായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും, ആണ് എന്ന് മനസിലാക്കാം. എന്നാൽ ഇത് നർമ്മത്തോടുള്ള പ്രതികരണം എന്നതിലുപരി, പലപ്പോഴും അതിലോലമായതും ഗൗരവമുള്ളതുമായ നിമിഷങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ചിരി ഒരു ആന്തരിക അവസ്ഥക്ക് കാരണമായ ഒരു ബാഹ്യ സ്വഭാവം എന്നതിലുപരി, വളരെ ആശയവിനിമയം നടത്താനും പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കാനും അതുപോലെ ബന്ധങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും സഹായിക്കുന്നു.

ചിരിയെ വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു പൊതു സിദ്ധാന്തത്തെ റിലീഫ് സിദ്ധാന്തം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ചിരി എപ്പോഴും 'മാനസിക ഊർജ്ജം' പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ചിരി ഒരാളുടെ ആരോഗ്യത്തിന് ഗുണകരമാണെന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടെ ന്യായീകരണങ്ങളിലൊന്നാണ് ഇത്. എന്നാൽ ഡയഫ്രത്തിന്റെയും ശ്വസന വ്യവസ്ഥയുടെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളുടെയും താളാത്മകവും പലപ്പോഴും കേൾക്കാവുന്നതുമായ സങ്കോചങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ശാരീരിക പ്രതികരണമാണ് ചിരി. അതുപോലെ ചില ബാഹ്യമോ ആന്തരികമോ ആയ ഉത്തേജകങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമാണിത്. ചിലപ്പോൾ ഇക്കിളിപ്പെടുത്തിയും ചിരി കൊണ്ടുവരാം. മിക്ക ആളുകൾക്കും ഇത് അരോചകമാണെന്ന് തോന്നുമെങ്കിലും, ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുന്നത് പലപ്പോഴും കനത്ത ചിരിക്ക് കാരണമാകുന്നു, ഇത് ശരീരത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ പ്രതിഫലന മാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

പ്രകൃതിദത്തമായ ഔഷധമായതിനാൽ ചിരി ഒരു ചികിത്സാ ഉപകരണമായി വർഷങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ചിരി എല്ലാവർക്കും ലഭ്യമാണ്, അത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശാരീരികവും വൈകാരികവും സാമൂഹികവുമായ ക്ഷേമത്തിന് നേട്ടങ്ങൾ നൽകുന്നു. ചിരി തെറാപ്പി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ ചില ഗുണങ്ങൾ, മാനസിക പിരിമുറുക്കം ലഘൂകരിക്കാനും, ശരീരത്തിന് മുഴുവൻ വിശ്രമം നൽകാനും കഴിയും എന്നതാണ്. ഇത് രോഗപ്രതിരോധ ശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വേദന ഒഴിവാക്കാൻ എൻഡോർഫിനുകൾ പുറത്തുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, രക്തയോട്ടം വർധിപ്പിക്കുകയും രക്തക്കുഴലുകളുടെ പ്രവർത്തനം മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഹൃദ്രോഗം തടയാൻ ചിരി സഹായിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഉത്കണ്ഠയോ, ഭയമോ കുറയ്ക്കുക, മൊത്തത്തിലുള്ള മാന സികാവസ്ഥയെ മെച്ചപ്പെടുത്തുക, ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷം ചേർക്കുക, എന്നിങ്ങനെ ചില വൈകാരിക നേട്ടങ്ങൾ കൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ചിരിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രാഥമിക പഠനത്തിൽ ബന്ധങ്ങൾ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുക, ടീം വർക്ക് മെച്ചപ്പെടുത്തുക, സംഘട്ടനങ്ങൾ കുറയ്ക്കുക, മറ്റുള്ളവർക്ക് സ്വയം കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുക, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില സാമൂഹിക നേട്ടങ്ങളും ചിരി തെറാപ്പിക്ക് ഉണ്ട്. അതിനാൽ, ഒരു വ്യക്തി, ഒരു മാരകമായ രോഗത്തെ നേ രിടാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിലും, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സമ്മർദ്ദമോ ഉത്കണ്ഠയോ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിലും, ചിരി തെറാപ്പി അവരുടെ ജീവിതത്തെ ഗണ്യമായി മെച്ചപ്പെടുത്തും എന്നുകൂടി മനസിലാക്കാം. എന്നാൽ ചിരി എന്നത് കേൾക്കാവുന്ന ഒരു പ്രകടനമായോ, ആവേശത്തിന്റെ രൂപമായോ, സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു ആന്തരിക വികാരമായിട്ടോ ഇതിനെ കണക്കാക്കാം.

സാധാരണയായി ആളുകൾ ഒരു ദിവസം 18 തവണ ചിരിക്കുന്നു. തൊണ്ണൂറ്റിയേഴു ശതമാനം സമയവും നമ്മൾ മറ്റുള്ളവരുമായി ചിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒറ്റയ്ക്ക് ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മുപ്പത് മടങ്ങ് കൂടുതലാണ്, എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുമായി ചിരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയെ

കുറിച്ച് ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കൂ: എപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ അവസാന മായി ഒരു തമാശയുള്ള ചിന്തയിൽ മുഴുകിയതും അത് കേട്ട് ഉറക്കെ ചിരിച്ചതും? ഇപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി ചിന്തിക്കുക: നിങ്ങൾ എപ്പോഴൊക്കെ എത്ര തവണ ചിരിക്കുമ്പോഴും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞ് ചിരിക്കുമ്പോഴും, അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ തമാശയാണോയെന്ന്?. പക്ഷേ ആളുകൾ ചിരിക്കുന്നതിന്റെ എൺപത് ശതമാനവും ശരിക്കും തമാശയല്ലെന്ന് ഗവേഷണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

ചിരിയുടെ പൊതുവായ കാരണങ്ങൾ സന്തോഷത്തിന്റെയും നർമ്മത്തിന്റെയും സംവേദനങ്ങളാണ്. എന്നിരുന്നാലും, മറ്റ് ചില സാഹചര്യങ്ങളും ചിരിക്ക് കാരണമായേക്കാം. മനുഷ്യന്റെ ചിരിക്ക് അതിന്റെ ജൈവിക ഉത്ഭവം ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നാണ് അനുമാനം, എന്നാൽ ഇതിനു വിപ രീതമായി, മനുഷ്യർക്ക് മാത്രം അനുഭവപ്പെടുന്ന അസ്തിത്വപ രമായ ഏകാന്തതയുടെയും, മരണത്തിൻറെയും, വികാരത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായിട്ടാണ് ചിരിയെ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചിരി നിങ്ങളുടെ ഏത് പ്രായത്തിലും എങ്ങനെ തമാശയായിരിക്കണമെന്ന് പഠിക്കുകയും, നർമ്മബോധം മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും, ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ജീവിതവും രസകരവും വിനോദപ്രദവും കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യകരമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാൻഡെമിക്കിനെ നേരിടാൻ നാം സ്വയം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന ഒറ്റപ്പെടൽ സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളെ സാരമായി വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നു, ഇത് ചിരി കുറയുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, പ്രതിസന്ധി അവസാനിച്ചതിനുശേഷവും, കൂടുതൽ ആളുകൾ വീട്ടിൽ നിന്ന് മാത്രം ജോലിചെയ്യാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, അതിനർത്ഥം ചിരിയുടെ പ്രശ്നം ഇവിടെ നിലനിൽക്കും. കാരണം സാങ്കേതികവിദ്യ എത്ര മികച്ചതാണെങ്കിലും, സാമൂഹിക സ്വഭാവവും ന്യൂറോകെമിസ്ട്രിയും ആയിരക്കണക്കിന് വികസിക്കുന്നു. അതിനാൽ രണ്ട്, ഇരുപത്, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടാൽ പോലും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വേഗത പെട്ടെന്ന് ത്വരിതപ്പെടുത്താൻ സാധ്യതയില്ലാത്തതിനാൽ, ചിരിപ്പിക്കാൻ നേതാക്കൾ നന്നായി ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സന്തോഷം ഒരു മാന സികാവസ്ഥയാണ് എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഒരാൾ എക്കാലവും സന്തുഷ്ടനാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കാരണം ഒരാൾ ചില കാര്യങ്ങളിൽ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും, മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ സന്തുഷ്ടനാകാൻ നിങ്ങൾക്ക് നർമ്മബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നർമ്മബോധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആഹ്ളാദത്തെ നിങ്ങൾ തടയേണ്ടതില്ല. നമുക്ക് നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വം അംഗീകരിക്കുകയും അതിനെ ബഹുമാനിക്കാൻ നമുക്ക് സ്വയം അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ചിരി അടക്കി നിർത്തരുത്. ഇത്തരി നേരം ഉറക്കെ ചിരിക്കൂ, നിർത്താതെ ചിരിക്കൂ.

എല്ലാവർക്കും എന്റെ ചിരി ആശംസകൾ! ■

Dr. Joseph Chalil IAPC Ex Chairman and Board Director Honored at AAPI Global Summit at Hyderabad

Dr. Mathew Joys, Las Vegas

Hyderabad: January 18th, 2022: The Healthcare industry in India and worldwide is rapidly changing, leading to many describing the healthcare environment as dynamic, complex, and highly uncertain. How the health care environment is perceived and characterized is vital for several reasons. In this context, continuing with the traditions on the successful experiences of the past Global Health Summits, the largest ethnic medical organization in the United States, The American Association of Physicians of Indian Origin (AAPI) organized the next edition of the influential Healthcare CEOs Forum on January 7th in Hyderabad during the 15th annual Global Healthcare Summit 2022.

During the much anticipated CEOs Forum, a panel of healthcare experts, health industry leaders, opinion makers, and community organizers discussed the significance of promoting Preventive healthcare in India.

The CEO Forum Unanimously approved "An Appeal by AAPI to the Government of India to initiate efforts for creating an Indian Preventive Task Force (IPTF) and conduct annual preventive healthcare screenings nationwide," benefitting the 1.4 billion people in India.

Prof. Joseph Chalil, Chair of AAPI's CEO Form, who organized such an elite panel of healthcare leaders, said, "AAPI, under the guidance of President Dr. Anupama Gotimukula, would like to collaborate with the Healthcare leaders in proposing the creation of an Indian Preventive Task Force (IPTF). IPTF guidelines should be promoted and implemented as part of the annual physical exam or telemedicine visit at government hospitals and primary care centers. We envision a great future for our country with the direct result of complex interactions at this forum with your assistance, guidance, and experience."

"At the CEO forum, AAPI is excited to perceive, debate, and walk towards a common goal of "Preventive medicine is better than Cure." We intend to promote preventive care guidelines in India by collaborating with Indian Physicians, Pharmaceutical companies, modern diagnostic labs, medical device companies, robust hospital chains, and public health experts," Prof (Dr) Joseph M. Chalil, Chair of the Complex Health Systems

advisory board at Nova Southeastern University's School of Business; Chairman of the Indo-American Press Club and The Universal News Network publisher, added.

In her eloquent keynote address, Dr. Sangita Reddy, a Global Healthcare Leader, Indian Entrepreneur, and Humanitarian, is the Joint Managing Director of Apollo Hospitals Enterprise Limited – Asia's largest and most trusted healthcare group, shared her passion for the care of the masses, using technology to reach out. Her conviction in using the Internet for patient management was substantiated by an MOU signed between Apollo Hospitals and AAPI for Telemedicine for Second Opinions. "Healthcare is in the center stage as never been before. Let us work together to bring about the transformation in healthcare. Technology is the great growling engine of change and transformation. It transforms quietly and silently," she said.

Attended by a record 17 senior leaders from the healthcare industry, several challenges were addressed by multiple renowned speakers from the healthcare field, deliberating on the healthcare delivery system in India. Expert panelists who were part of the CEO Forum included: Prof. MD Nalapat, Vice-Chair of Manipal Advanced Research Group; Prof. (Dr.), Joseph M Chalil Global Healthcare Strategist & Best Selling Autor; Dr. Sangita Reddy, Joint Managing Director of Apollo Hospitals Enterprise Limited; Dr. Juby A Jacob-Nara, Vice President, Head of Global Medical- Respiratory Allergy & Gastroenterology (Sanofi-Genzyme); Dr. Anuj Maheshwari, the current Governor of the American College of Physicians

India Chapter and the Vice President of Research Society for Study of Diabetes in India (RSSDI);

Dr. Gurava Reddy, Founder & Chairman, Sunshine Hospitals; Dr. Karthik Anantharaman Chief Operating Officer, Karnataka cluster of Roche India; Dr. Vikas Bhatia, Director of All India Institute of Medical Sciences, Hyderabad, and the founder, Dean of AIIMS Bhubaneshwar; Gaurav Agarwal, Managing Director of IITPL and co-founder of Involution Healthcare Pvt. Ltd; Shekhar Sattiraju, Senior Director – Takeda Pharmaceuticals, USA; Dr. Aarti Shah, Trustee, SRLC-USA; former senior VP of Eli Lilly; Dr. Neyas Mohammed, Chairman, AEC GROUP; Dr. Murthy Gokula, CEO & Founder, Global Tele Clinics; Dr. Venkat Ramana Sudigali, Founder-Director Excell Multispeciality Hospital, Hyderabad; Mr. Narayana Rao Sripada, Founder/CTO, Salcit Technologies Pvt. Ltd; and Ravi Gopalan, President & CEO of Argusoft India Ltd.

Urging the Government of India to encourage private hospitals and insurance companies to provide Annual Physical exams, or Telehealth visits at an affordable cost to patients, the CEO Forum members stated, "many routine lab tests, vaccinations, blood pressure checks, and some cancer screenings like self-breast examination can be done remotely and even at patients' homes with the help of Asha workers."

"AAPI will be happy to collaborate with American Association of Physicians of Indian Origin (AAPI), the largest ethnic physician organization in the United States, representing over 100,000 Indian American Physicians, has initiated preventive healthcare screenings in 75 Indian villages to diagnose any silent diseases, which are causing premature deaths from Diabetes, Hypertension, Renal disease, Coronary heart disease and cancers like Breast cancer, cervical cancer, which are preventable if diagnosed early through these annual screenings. ■

ബംഗാളി പഞ്ചർ

Jimmy John

അവന്റെ കണ്ണുകൾ പകുതി നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.. 'മാഫ് കീജിയേ ഭായ്.. മുജേ മാഫ് കീജിയേ' എന്ന് ഹിന്ദിയിലും 'എന്നോട് ക്ഷമിക്കു..' എന്ന് ബംഗാളി ടോണുള്ള മലയാളത്തിലും അവൻ മാറി മാറി പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

വണ്ടി

പഞ്ചർ ആയതിന്റെ അധികദൂരം അല്ലാതെ തന്നെ ഒരു പഞ്ചർ കട കണ്ടത് എനിക്ക് വലിയ അനുഗ്രഹമായ് തോന്നി..

പഞ്ചർ ഉണ്ടാക്കിയ ദൗർഭാഗ്യത്തേക്കാൾ പഞ്ചർ ഒട്ടിക്കാൻ തൊട്ടടുത്ത് ഒരു പഞ്ചർ കട കണ്ടെത്തിയതാണ് ഭാഗ്യം എന്ന് ഞാൻ കരുതി..

പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള ദൂര യാത്രയിലാണ് ചെറുപ്പക്കാരനായ അഥിതി തൊഴിലാളിയായ ബംഗാളി ബൈക്കിന് കൈ കാണിച്ചതും എന്തോ അപ്പോഴത്തെ മൂഡ് കൊണ്ട് അയാളെ കൊണ്ടു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചതും.. അധികം ദൂരെയല്ലാതെ തന്നെ ടയർ പഞ്ചറായപ്പോൾ ആ ബംഗാളി തനിക്കൊപ്പം വിഷമിക്കുന്നതും വണ്ടി നിർത്തിയപ്പോൾ ഒരു പഞ്ചർ കട കണ്ടെത്തി സഹായിക്കാൻ കൂടെ നിന്നതും അയാളോട് ഒരു വല്ലാത്ത സ്നേഹവും നന്ദിയും കടപ്പാടുമൊക്കെ ഉള്ളിൽ തോന്നിപ്പിച്ചു.

പഞ്ചർ കടയിൽ പണി ചെയ്യുന്നതും ഒരു ബംഗാളിയായിരുന്നു. അയാൾ എന്നോട് എന്തോ മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞത് എനിക്ക് വ്യക്തമായില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ പുതിയ ബംഗാളി സുഹൃത്ത്, പണിക്കാരനുമായ് ബംഗാളിയിൽ എന്തോ സംസാരിച്ച ശേഷം എനിക്ക് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി തരാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഇതിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പഞ്ചർ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അതയാൾ ഇപ്പോൾ കാണിച്ച് തരുമെന്നുമാണ് അയാൾ പറഞ്ഞത്.. ടയറും ട്യൂബും മാറ്റാൻ നേരമായത്രേ..

ട്യൂബിൽ കാറ്റുനിറച്ച് കലങ്ങി കിടന്ന വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എടുക്കുമ്പോൾ അവിടെ രണ്ടു മൂന്ന് സ്ഥലത്തുനിന്ന് കുമിളകൾ പൊങ്ങിയത് ട്യൂബ് പലയിടത്തായി പഞ്ചർ ആണെന്ന് പറഞ്ഞതിനെ സാധൂകരിക്കുന്നതായിരുന്നു..

അവർക്ക് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കിത്തരാൻ അധികം സമയമെടുത്തില്ല..

മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ട്യൂബും ടയറും മാറ്റാൻ എന്താകുമെന്ന് ഞാൻ കടക്കാരനോട് ചോദിച്ചു..

മറ്റ് പല ആവശ്യങ്ങൾക്കുമെടുത്ത് വെച്ചിരുന്ന കാശ് പതിയെ പതിയെ തീരുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല..

ഒടുവിൽ ട്യൂബും ടയറും മാറ്റി യാത്ര തുടരുമ്പോൾ രക്ഷകനായി കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ബംഗാളി പയ്യനും ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.. പട്ടണത്തിൽ എത്തി അവൻ ഇറങ്ങേണ്ട സ്ഥലത്ത് ഇറങ്ങി യാത്ര പറഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ കയ്യിൽ ഒരു 100 രൂപയും വച്ച് തൻറെ ഇന്നത്തെ ദിവസത്തെ പ്രതിസന്ധികളിൽ കൂടെ നിന്ന് സഹായിച്ചതിന് നന്ദി സൂചകമായി അവനെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു..

എന്നാൽ ആ കാശ് വാങ്ങാൻ അവൻ മടി കാണിക്കുന്നതും പ്രശ്നങ്ങൾക്കിടയിലും തന്റെ സ്നേഹവും വാൽസല്യവും അവനെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്നതുമായ് എനിക്ക് തോന്നി..

എന്തായാലും അവൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞ് ഒന്നു രണ്ട് ഫോൺ കോളുകൾ കഴിഞ്ഞ് ഒരു ചായക്കടയിൽ കയറി ചായ കുടിച്ച് ഇറങ്ങുമ്പോൾ ആ ബംഗാളി പയ്യൻ എന്നേ കാത്ത് എന്റെ ബൈക്കിന്റെ അരികത്ത് നിൽക്കുന്നത് കണ്ട് എനിക്ക് ആശ്ചര്യമായ്..

അവന്റെ കണ്ണുകൾ പകുതി നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്..

'മാഫ് കീജിയേ ഭായ്.. മുജേ മാഫ് കീജിയേ' എന്ന് ഹിന്ദിയിലും 'എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ..' എന്ന് ബംഗാളി ടോണുള്ള മലയാളത്തിലും അവൻ മാറി മാറി പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

ഞാൻ വിഷമിക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ എന്താണെന്ന് പറയൂ എന്ന് പറഞ്ഞ് ആശ്വസിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൻ രാവിലെ മുതലുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി എനിക്ക് വിവരിച്ചു തന്നു..

രാവിലെ കൈ കാണിക്കുന്നത് മുതലുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചപ്പോൾ സത്യത്തിൽ ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയ്..

പഞ്ചർ ഉണ്ടാക്കി കസ്റ്റമേഴ്സിനെ കടയിലെത്തിക്കുന്ന ഒരു ഏജന്റാണത്രേ അവൻ!..

പഞ്ചർ കടയുടെ അടുത്ത് വണ്ടി സ്ലോ ആയപ്പോൾ ആരും കാണാതെ ടയർ പഞ്ചർ ആക്കിയതും..

അതേ പഞ്ചർ കടയിലേക്ക് വിളിച്ചു കൊണ്ടു പോയതും, കലങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ ഒളിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന ആണികൾ കൊണ്ട് കൂട്ടുകാരൻ കൂടുതൽ പഞ്ചറുകൾ ഉണ്ടാക്കി ട്യൂബ് ഉപയോഗ്യ ശൂന്യമാക്കിയതും.. ഇമോഷണലീ ബ്ലാക്ക്മെയിൽ ചെയ്ത് ട്യൂബും ടയറും മാറ്റിപ്പിച്ചതും.. ഒന്നുമറിയാത്ത പോലെ പിന്നെയും യാത്രയിൽ കൂടിയതും ഒക്കെ പറഞ്ഞ് കേട്ടപ്പോൾ കുറച്ച് മുൻപ് താൻ കരുതിയ 'ആപത്തിൽ സഹായിക്കാൻ വന്നുവെന്ന് കരുതിയ മാലാഖ' സത്യത്തിൽ 'പതിനാറാടിയന്തരം നടത്താൻ കൂടെ കൂടിയ കാലമാടനായിരുന്നു.' എന്ന തിരിച്ചറിവ് പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്ത ഏതൊക്കെയോ വികാര വിക്ഷോഭത്തിലേക്കും വേറൊരു ലോകത്തിലേക്കും എന്നെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു..

'മുച്ചേ മാഫ് കീജിയേ' എന്നുള്ള ഏങ്ങലടിച്ചുള്ള കരച്ചിൽ എന്നെ വീണ്ടും അവിടേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചു കൊണ്ടു വന്നു..

മുട്ടിലിരുന്നു കാലിൽ പിടിച്ച് കൊണ്ട് അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു..

ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും ഒടുവിൽ പോകാൻ നേരം നൂറ് രൂപയും തന്ന് ആശ്വാസവാക്കുകളോടുകൂടി പറഞ്ഞു വിട്ടപ്പോൾ നാട്ടിലെ തൻറെ സ്നേഹനിധിയായ അച്ഛനെയാണ് ഓർമ്മ വന്നതത്രേ..

ആ കാശ് കൈയ്യിലിരുന്ന് തന്നെ പൊള്ളിക്കുകയായിരുന്നു എന്നവൻ വിതുമ്പി..

താൻ വലിയ അപരാധമാണ് ചെയ്തത്.. തന്നെ ശിക്ഷിക്കൂ.. എന്ന് അവൻ കൂടെ കൂടെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു, 'ഈ കാര്യം നീ അല്ലാതെ വേറൊരാളാണ് എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ ഞാൻ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയോ പോലീസിൽ ഏൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നു..'

'നിനക്ക് തെറ്റ് ശരിക്കും മനസ്സിലായെങ്കിൽ, മനസ്തപിച്ചെങ്കിൽ ഇനി അതിൻറെ ആവശ്യമില്ല.. മേലിൽ ഇതാവർത്തിക്കാതിരിക്കുക.'

കാപട്യമില്ലാത്ത ഒരു വാത്സല്യവും സൗഹൃദവും വീണ്ടും പെട്ടെന്ന് നാമ്പിട്ടു.. അവൻ തൻറെ പഴയ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെന്നും പുതിയൊരു ജോലി അന്വേഷിക്കുകയാണ് എന്നും എന്നോട് പറഞ്ഞു..

താൻ രാവിലെ പട്ടണത്തിലെ റിക്രൂട്ടിങ് ഏജൻസിയിലേക്ക് തന്റെ കടയിൽ സാധനങ്ങൾ എടുത്തു കൊടുക്കുവാൻ ഒരാളെ അന്വേഷിച്ചു വന്നതാണെന്നും..

സമ്മതമാണെങ്കിൽ കൂടെ പോന്നോളു എന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്ത് വീണ്ടും സന്തോഷത്തിന്റെ പുതു കിരണങ്ങൾ നാമ്പിടുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു..■

IAPC Alberta Chapter Activity Report for the year 2021

Joseph John, President, IAPC Alberta Chapter

Amidst the pandemic, IAPC Alberta Chapter organized various activities in 2021as follow

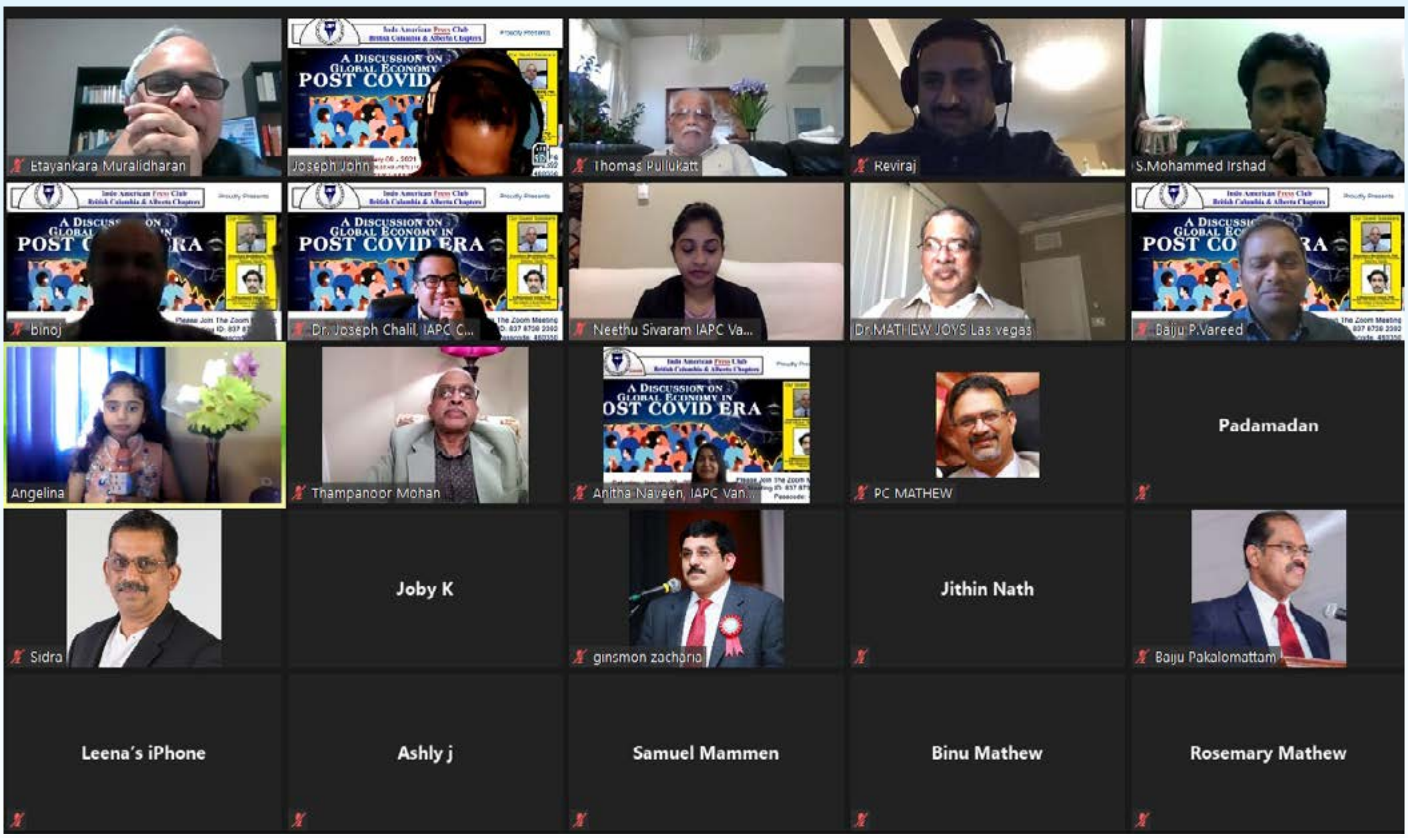

1. Seminar on 'Post-Covid Era Economy.'

IAPC chapters of Alberta and British Columbia jointly organized a seminar on 'Post-Covid Era Economy.'

Special invitees, Dr. S. Mohammad Irshad. (Jamsetji Tata School of Disaster Studies, Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, India), and Dr. Edayankara Muralitharan (School of Business-MacEwan University, Edmonton, Canada) presented the studies on the upcoming world economic system before Covid and after the Covid period with the evidence of data available at that time. IAPC chairman Dr. Joseph Chalil presided over the ceremony, and the director board member Dr. P V Baiju was the moderator for the seminar.

Kumari Angelina Jose, a rising singer from Calgary, sang the patriotic song. Neetu Shivaram (B.C. Chapter Treasurer) was M.C. of the ceremony. For the meeting, Binoj Kuruvail (Vice President Alberta Chapter) delivered the welcome speech and vote of thanks by Anita Naveen (Secretary-B.C. Chapter).

2. Launching of website www.iapcalberta.com

Alberta chapter, by the initiative of their members, launched their website www.iapcalberta.com in 2021.

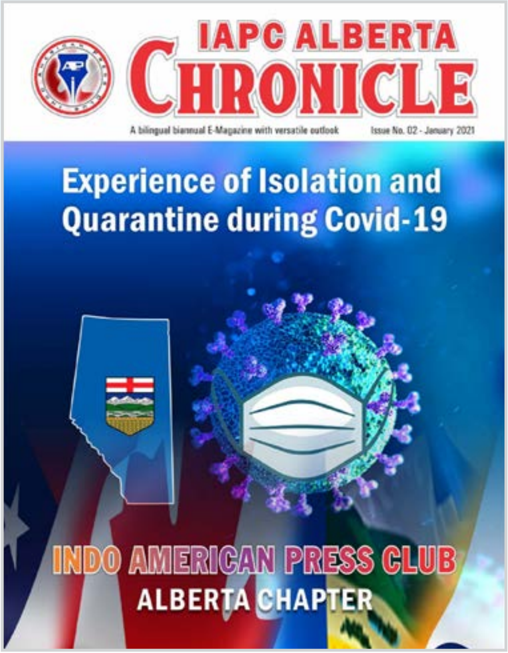

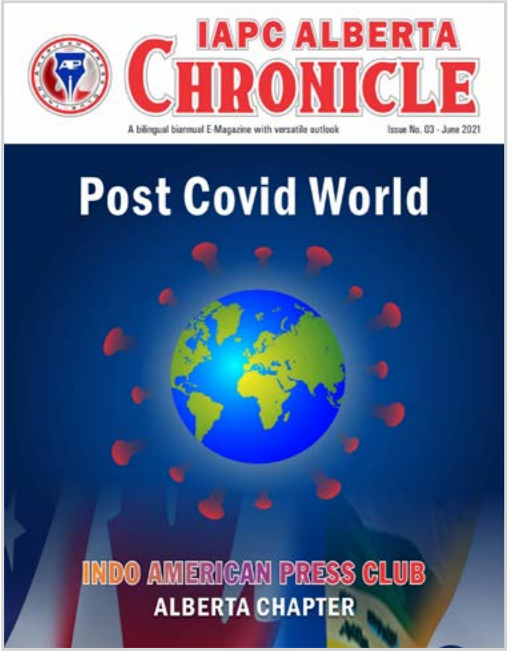

3. Publishing of Alberta Chronicle (A Bilingual E-Magazine)

During this pandemic period, Alberta Chapter took the initiative and collected articles from IAPC members and well-wishers from all over North America and published its second and third issues to the public.

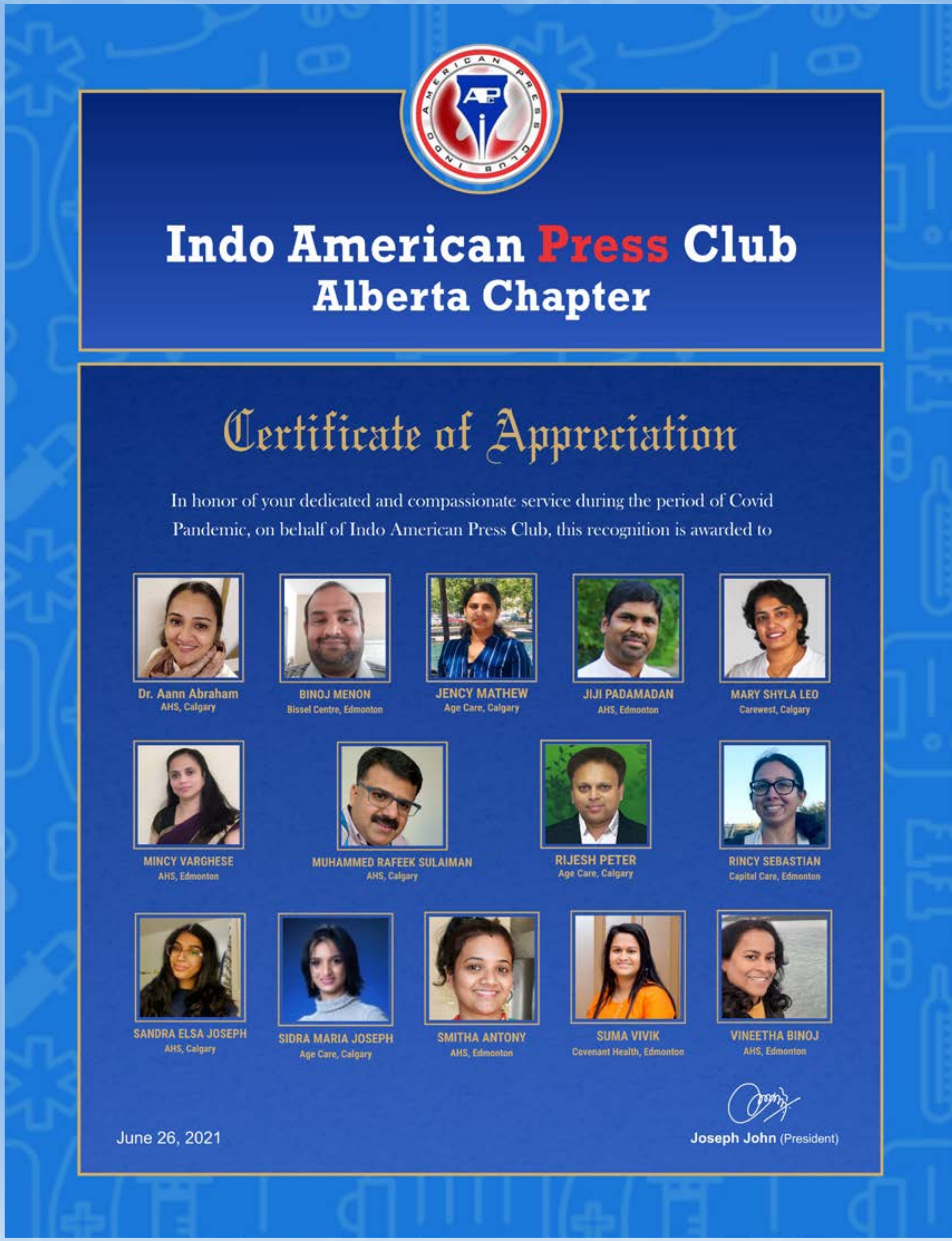

4. Appreciation of the COVID Warriors

IAPC Alberta Chapter acknowledges COVID Warriors' services (the front-line health workers) of IAPC family members by providing Certificate of Appreciation. Alberta chapter provided fourteen certificates to the family members working in the health care system.

Alberta Chapter members extend our gratitude to all the board of directors, especially Dr. Thomas Mathew Joys and Ginsmon Zacharia, for their valuable advice and direction.

Thanks to all supporters and well-wishers from the bottom of our hearts.

ഒമിക്രോണും ഓർമ്മ കുർബ്ബാനയും

Joseph John
Calgary

ഓർമ്മവച്ച കാലം മുതൽ മുതിർന്നവർ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് ഊട്ടി ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് 'ദൈവം അറിയാതെ നിന്റെ തലയിലെ ഒരു മുടി പോലും പൊഴിയുന്നില്ല' എന്ന്. അപ്പോൾ ഈ ദൈവം അറിഞ്ഞു തന്നെയല്ലേ കൊറോണയും വന്നത്?

മത്തായിയുടെ അമ്മയുടെ വേർപാടിനു ശേഷം നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ച് ഒരുവർഷം ആകുമ്പോൾ നാട്ടുകാരെയും, വീട്ടുകാരെയും വിളിച്ച് ആണ്ടു കുർബ്ബാനയും, ഒരാണ്ടും നടത്തേണ്ടതാണ്. അതിനു തയ്യാറായിരുന്നപ്പോഴാണ് ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രളയം വന്ന് നമ്മുടെ നാടും, നാട്ടുകാരും പ്രയാസപ്പെടുന്നത് കണ്ടത്. ആ അവസരത്തിൽ ഒരു വിരുന്നു സൽക്കാരം നടത്താൻ പറ്റിയ മാനസികാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത മത്തായി അത് അഞ്ചാം ആണ്ടിലേക്ക് മാറ്റി വച്ചു. (അതേ അവസരത്തിൽ ചില നോർത്ത് അമേരിക്കൻ പട്ടണങ്ങളിൽ ചില അഭിനവ മലയാളി സായിപ്പൻമാർ പിക് നിക്ക് നടത്തിയും അത്താഴ സദ്യ നടത്തിയും മാനസിക ഉല്ലാസത്തിനു സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു).

അങ്ങനെ അഞ്ചാം ആണ്ട് എത്തിച്ചേർന്നപ്പോഴാണ് ഒമിക്രോണിന്റെ അതിപ്രസരം ഉണ്ടാകുന്നത്. അതിനോടനുബന്ധിച്ച് സർക്കാർ വിളംബരം ഉണ്ടായി. ദേവാലയത്തിൽ പരമാവധി പതിനഞ്ചു പേരെ പാടുള്ളു എന്ന്. അതുകൊണ്ട് അഞ്ചാം ആണ്ടും മാറ്റിവയ്ക്കേണ്ടി വന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ പുരോഹിതർ ഉൾപ്പെടെ പതിനഞ്ചു പേരായാൽ കിഴക്കോട്ട് നോക്കണ്ട, പടിഞ്ഞാട്ടു നോക്കണ്ട, തെക്കോട്ട് നോക്കണ്ട, വടക്കോട്ട് നോക്കണ്ട.

ക്രൈസ്തവരുടെ വിശ്വാസ പ്രകാരം കർത്താവ് ആദ്യത്തെ കുർബ്ബാന നടത്തിയ ദിവസം (തിരുവത്താഴ ദിവസം) അന്ന് ഇന്നത്തെ പോലെ കാറ്ററിങ് കമ്പനികളോ, വിളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ കൊണ്ട് തരാൻ UBER EATS-, SKIP THE DISHES പോലെയുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ

ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് തന്നെ പത്രോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ ശിഷ്യന്മാരെ അത് ഒരുക്കുവാൻ ഏൽപ്പിച്ചു. എന്തൊക്കെയായാലും തന്റെ മകൻ ഒരുക്കുന്ന ഒരു പെസഹാ സൽക്കാരത്തിൽ കുറവൊന്നും വരാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കാനും അത്യാവശ്യം വന്നാൽ അപ്പം ചുട്ടുകൊടുക്കാനും, ഒരു ചുക്കുകാപ്പി ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കാനുമുള്ള സഹായത്തിനു വേണ്ടി മാതാവും ഒരു സഹായിയും കൂടെ അവിടെ എത്തിയിരുന്നിരിക്കാം. (ലിയനാർഡോ ഡാവിഞ്ചിയുടെ അത്താഴ ചടങ്ങിൽ അവരെ കാണുന്നില്ല എങ്കിൽ കൂടി) അങ്ങനെ കർത്താവും പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും സഹായിക്കാൻ വന്ന മാതാവും സഹായിയും കൂടി പതിനഞ്ചു എന്നൊരു നമ്പരു കാണുന്നു. അത് തന്നെയായിരിക്കാം സർക്കാർ നിശ്ചയിച്ച പതിനഞ്ചെന്ന നമ്പരും. അപ്പോൾ ഒരു മേശയിട്ട് ചുറ്റും ഇരുത്തിയാൽ മതിയല്ലോ.

അംബരചുംബികളായ ദേവാലയങ്ങൾ വേണ്ട, സൗണ്ട് സിസ്റ്റങ്ങൾ വേണ്ട, ക്വയർ ഗ്രൂപ്പും ക്വയർ മാസ്റ്ററും വേണ്ട, കപ്യാര് വേണ്ട, ഞാനുണ്ടങ്കിലേ ഇവിടെ വിശ്വാസികൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാൻ പറ്റത്തുള്ളൂ എന്ന് പറയുന്ന പള്ളി കൈക്കാരെ വേണ്ട. ഒരു ബഹളവുമില്ല. സ്നേഹവിരുന്നുകളില്ല. എല്ലാം ശാന്തമായി പോകുന്നു.

ഓർമ്മവച്ച കാലം മുതൽ മുതിർന്നവർ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് ഊട്ടി ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് 'ദൈവം അറിയാതെ നിന്റെ തലയിലെ ഒരു മുടി പോലും പൊഴിയുന്നില്ല' എന്ന്. അപ്പോൾ ഈ ദൈവം അറിഞ്ഞു തന്നെയല്ലേ കൊറോണയും വന്നത്?

നഗ്നനേത്രം കൊണ്ട് കാണുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഈ കൊറോണാ വൈറസ്, പണ്ഡിത-പാമര, രാജാ-പ്രജാ, കുബേര-കുചേല വ്യത്യാസം കാണിക്കാതെ എല്ലാർക്കും ഒരുപോലെ അനുഭവഭേദ്യമാകുന്നു. ജനം ഈ വൈറസിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടാൻ PPE ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരെയും കണ്ടാൽ ഒരുപോലെ, അപ്പോൾ ലോകം മുഴുവൻ സോഷ്യലിസം കൊണ്ടുവരാൻ ഈശ്വരൻ വിട്ടതാണോ ഈ വൈറസ്...?

ക്രൈസ്തവരുടെ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ഇഹലോകവാസ കാലത്ത് 42 അത്ഭുത പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തു. അതിൽ 33 എണ്ണവും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന പ്രവർത്തിയായാണ് കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ നിന്നും വ്യക്തമായി ഒരു കാര്യം മനസിലാക്കാം. പ്രത്യേകിച്ച് ഈ മഹാവ്യാധി പടർന്നു പിടിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ മനുഷ്യന് ആരാധനാലയങ്ങൾ അല്ല മറിച്ച് ആതുരാലയങ്ങൾ ആണ് ആവശ്യം.■

വിദേശവിചാരങ്ങൾ (ഭാഗം 2)

ബെല്ലാകൂളയിലെ അമ്മക്കരടികൾ

Jiji Padamadan
Edmonton

അമ്മ വന്നു രണ്ടു കൊല്ലം മക്കളെ നോക്കിയാൽ മാത്രമേ എടുത്തുവച്ച കടത്തിനൊരു അറുതി വരുത്താൻ പറ്റുള്ളുന്നു പലതവണ ചെവിയിൽ ഓതിയതിന്റെ പേരിലാ അവസാനം അമ്മക്കുള്ള വിസക്കു അപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നത്. സൗമ്യയുടെ അമ്മയാണേൽ ദുബായിക്ക് പോകാൻ കാത്തിരിക്കുകയാ, അടുത്തമാസം അനിയത്തീടെ മാസം തികയുകയാ. അതിനാൽ തന്നെ കാനഡയിലേക്കുവരാൻ നറുക്കു വീണത് സുരേഷിന്റെ അമ്മക്കാണ്.

നാലു

വർഷത്തെ നീണ്ട ഇടവേളക്കുശേഷം സുരേഷും സൗമ്യയും മൂന്നും ഒന്നും വയസുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി പിയേഴ്സൺ വിമാനത്താവളത്തിൽ അടുത്ത കണക്ഷൻ ഫ്ളൈറ്റിനായി അക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. എണ്ണി ചുട്ടെടുത്ത അപ്പം പോലെ കിട്ടിയ 30 അവധി ദിവസങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ ചോറൂണ് ഇതുവരെ നടത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗുരുവായൂരപ്പന് തുലാഭാരം ഒരുവശത്തും പുതുതായി കെട്ടിയ മണിമന്ദിരത്തിന്റെ ഭവനപ്രവേശം മറുവശത്തും... ''കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഇനി എന്നാ ഒന്നു കാണാൻ കഴിയുക?'' എന്നുള്ള അമ്മയുടെ പരിഭവങ്ങൾങ്ങൾക്ക് അല്പമെങ്കിലും അറുതി വന്നാൽ നന്നായിരുന്നു. ആകെയുള്ളൊരു കുഞ്ഞളിയന്റെ കല്യാണവും കൂടി ചേർത്താൽ വിരലിലെണ്ണിത്തീർക്കാവുന്ന കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ!!

പ്ലസ് ടു കഴിഞ്ഞിട്ട് കാലങ്ങളായി കാത്തിരിക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കളും സംഗമവും എല്ലാം കൂടി ഒന്നിനുപുറകെ മറ്റൊന്നായി ഓർത്തപ്പോൾ സുരേഷിന് ഹൃദ യമിടിപ്പ് വല്ലാതെ കൂടുന്നതായി തോന്നി. ''നാലു വർഷമായിട്ടും കാനഡയിൽ വീടുമേടിച്ചില്ലേ?'' എന്ന നാട്ടുകാരുടെ ചോദ്യത്തിന് മുഖപുസ്തകം മറുപടി കൊടുത്തോളുമെന്നുള്ളതാണ് ഒരു സമാധാനം. എന്നിരുന്നാലും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും കൊണ്ട് അഞ്ചു മണിക്കൂർ ഈ എയർപോർട്ടിൽ കഴിയുക എന്നുള്ളത് ഇനി ഒട്ടും തന്നെ ചിന്തിക്കാൻ കൂടി വയ്യാ. മാസ്കുള്ളത് കൊണ്ട് താടിരോമം വല്ലാതെ പിരിക്കാതെ ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന ചാരിതാർഥ്യത്തിൽ കോവിഡിനും കൊടുത്തു അവൻ ചിരിനിറച്ച ഒരു നല്ല നമസ്കാരം.

ഇളയവൻ സൗമ്യയുടെ മടിയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നതും മൂത്തവൻ കസേരയിലിരുന്നു മമ്മീടെ ഫോണിൽ ഗെയിം കളിക്കുന്നതും സ്വസ്ഥത തരുന്നുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സിൽ വല്ലാത്ത ഒരു ഭാരപ്പെടൽ... പുതുതായി വാങ്ങിയ വീടിനുള്ളിൽ എങ്ങനെയാ അപ്പാർട്മെന്റിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഫർണിച്ചർ നിരത്തുക? സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ബോക്സിങ് സെയിൽ വരെ കാത്തിരുന്നെങ്കിലും 35000 ഡോളർ ഒരു ചെറിയ തുകയൊന്നുമല്ലല്ലോ? അവന്റെ ചിന്തകൾ കാടുകയറാൻ തുടങ്ങി. ജനുവരി മാസത്തെ മോർട്ഗേജ് അടവിനൊപ്പം ഇനി 560 ഡോളർ കൂടി അഡിഷണൽ കരുതേണ്ടിവരും. ആകെയുള്ള അളിയന്റെ കല്യാണത്തിന് കാര്യമായെന്തെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നതും കൂട്ടിയാൽ ജനുവരിയും ഫെബ്രുവരിയും താണ്ടണമെങ്കിൽ ട്രിപ്പിനു ആകെ 20000 ഡോളർ വകയിരുത്തിയത് വളരെ നന്നായി. 'ലൈൻ ഓഫ് ക്രെഡിറ്റ്' 'ലൈൻ ഓഫ് കണ്ട്രോൾ' ഭേദിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തല്ക്കാലം ഇതല്ലാതെ വേറെ വഴിയില്ല. ബാക്കിയെല്ലാം വരുന്നിടത്തു വച്ച് വരുന്നതുപോലെ ചെയ്യാമെന്നു അവൻ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു. താൽക്കാലികമായാണെങ്കിലും തണുപ്പിൽ നിന്നൊരു മോചനം! അതാണ് മുൻപിലുള്ള ഒരേയൊരു ആശ്വാസം. കല്യാണം പ്രമാണിച്ചു ഡ്രസ്സ് വാങ്ങുന്നതിനെ ചൊല്ലിയുള്ള വഴക്കിൽ സൗമ്യയുടെ നില ഇപ്പോഴും കോപമാപിനിയിൽ ഉയർന്നു തന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. കൈയ്യിലുള്ള ഫോണിനെ നോക്കി അവൻ ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. ആപ്പിൾ കമ്പനിയോട് ഒരു വല്ലാത്ത അടുപ്പവും ആദരവും തോന്നിയ നിമിഷങ്ങൾ; ഇനിയുള്ള അഞ്ചു മണിക്കൂർ കണക്കു കൂട്ടാം പദ്ധതികൾ എല്ലാം തന്നെ ഫോണിൽ കുത്തിക്കുറിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ നീണ്ട പ്ലാനിങ്ങിന്റെയും യാത്രക്കുള്ള മുന്നൊരുക്കത്തിന്റെയും ഓട്ടപ്പാച്ചിലിൽ ഒന്ന് നടു നിവർത്തി ഇരിക്കാനോ ഉറങ്ങാനോ കഴിയാത്തതിന്റെ എല്ലാ കുറവുകളും ഇവിടെ ഇരുന്നു നികത്തുകയും ചെയ്യാം. അങ്ങനെ എല്ലാം ചേർത്തുവച്ചു നോക്കിയാൽ അഞ്ചു മണിക്കൂർ പെട്ടെന്ന് പോകുക തന്നെ ചെയ്യും, ഒരു ദീർഘ നിശ്വാസത്തോടെ അവനോർത്തു. അങ്ങനെ ചാരുകസേരയിൽ നീണ്ട് നിവർന്നിരുന്നു കൊണ്ടു അവനൊന്നു ചുറ്റും കണ്ണോടിച്ചു.

എയർപോർട്ടിലെ കസേരകളിൽ വിവിധ രാജ്യക്കാരായ മനുഷ്യർ ഫോണിൽ കുത്തിക്കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ തന്നെപ്പോലെ വ്യഗ്രത കളുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നോർത്തു മനസ്സിനെ ഒന്ന് സമാധാനിപ്പിക്കാൻ അവൻ ആവും വിധം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചുറ്റും കണ്ണോടിക്കവേ സൗമ്യയുടെ അരികത്തു ഒരു സ്ത്രീ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാനിടയായി. ലക്ഷണം കണ്ടിട്ട് ഒരു മല്ലു അമ്മച്ചിയെപ്പോലുണ്ട്. അവൻ മനസ്സിൽ ഓർത്തു. അമ്മയെ കൊണ്ടുവരാൻ സൗമ്യ എത്രവട്ടം പറഞ്ഞതാ. അമ്മ വന്നു രണ്ടുകൊല്ലം മക്കളെ നോക്കിയാൽ മാത്രമേ എടുത്തുവച്ച കടത്തിനൊരു അറുതി വരുത്താൻ പറ്റുള്ളുന്നു പലതവണ ചെവിയിൽ ഓതിയതിന്റെ പേരിലാ അവസാനം അമ്മക്കുള്ള വിസക്കു അപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നത്. സൗമ്യയുടെ അമ്മയാണേൽ ദുബായിക്ക് പോകാൻ കാത്തിരിക്കുകയാ, അടുത്തമാസം അനിയത്തീടെ മാസം തികയുകയാ. അതിനാൽ തന്നെ കാന ഡയിലേക്കുവരാൻ നറുക്കു വീണത് സുരേഷിന്റെ അമ്മക്കാണ്. മാത്രവുമല്ല പാലാക്കാരി നസ്രാണിപ്പെണ്ണിനെ ഹിന്ദുചെക്കൻ കൊണ്ടുപോയതിന്റെ കനലുകൾ

70 വയസ്സുള്ള അമ്മയെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നോക്കാൻ കൊണ്ടുവരുക എന്നുള്ളത് കഷ്ടം തന്നെ. ഇളയ മകനായതിനാൽ അമ്മക്കതു നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്തതും വല്യ ഭാഗ്യമായി. മകന്റെ ആഗ്രഹമല്ലേ അമ്മ കൂടെയുണ്ടാകണമെന്നത്; നടത്തിക്കൊടുക്കേണ്ടത് ഒരമ്മേടെ കടമയല്ലേ?!, എന്ന അമ്മയുടെ ബലഹീന തയേയും ഒന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും പറയാനും കഴിയുമോ?

രണ്ടു മക്കളായിട്ടു പോലും ഇനിയും കെട്ടടങ്ങിയിട്ടുമില്ല. പെണ്ണിനെ വിളിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ടു പോന്നതിന്റെ ദേഷ്യം പെട്ടെന്നെങ്ങനെ ഒരു പെറ്റതള്ളക്കു മറക്കാൻ കഴിയുക. അതിനാണല്ലോ കടമാണെങ്കിലും പാലാ ടൗണിൽ തന്നെ ഒരു മനോഹര സൗധം പണിയിപ്പിച്ചതും ഭവനപ്രവേശം വച്ചിരിക്കുന്നതും. ജാതി മാറിയെങ്കിലും ഗതിയില്ലാതായിട്ടില്ലെന്നു കാണിച്ചു കൊടുക്കാൻ ഇതല്ലാതെ മറ്റെന്തു വഴിയാണ് മുന്നിലുള്ളത്. ഒരു പാവം വിദേശിയുടെ കടങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും ആര് കാണാൻ കടമെടുത്തത് നാട്ടിലെ സ്വകാര്യ ബാങ്കിൽ നിന്നായതിനാൽ പലിശ ലേശം കൂടുതലാണെങ്കിലും ഇപ്പോൾ മാനമാണല്ലോ ഏറ്റവും വലുത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മഞ്ഞിന്റെ നാട്ടിലും 'സിറ്റിസൺഷിപ്പ് ഓത്തി'നു മുൻപ് ഒരു വീടെന്ന സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതും.

70 വയസ്സുള്ള അമ്മയെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നോക്കാൻ കൊണ്ടുവരുക എന്നുള്ളത് കഷ്ടം തന്നെ. ഇളയ മകനായതിനാൽ അമ്മക്കതു നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്തതും വല്യ ഭാഗ്യമായി. ''മകന്റെ ആഗ്രഹമല്ലേ അമ്മ കൂടെയുണ്ടാകണമെന്നത്; നടത്തിക്കൊടുക്കേണ്ടത് ഒരമ്മേടെ കടമയല്ലേ?!'' എന്ന അമ്മയുടെ ബലഹീനതയേയും ഒന്നു ഉപ യോഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും പറയാനും കഴിയുമോ? ചേട്ടന്റെ പിള്ളേരെ അമ്മയല്ലേ നോക്കി വളർത്തിയത്; അത് പോലെ തന്നെയല്ലേ എല്ലാ മക്കളും അത് ഏതൊരു മകനും അർഹതപ്പെട്ടതുമല്ലേ? ചിന്തകൾ ഒരു യാഗാശ്വം പോലെ പാഞ്ഞു പോകുകയായിരുന്നു. ഒരു കണക്കിന് അവൻ അതിനെ പിടിച്ചു കെട്ടി. അകലെമാറിയിരുന്നിരുന്ന സുരേഷ് സൗമ്യയോടു ചേർന്നു ആ അമ്മച്ചിയോടു വർത്തമാനം പറയാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഫ്ളൈറ്റ് കിട്ടാനാണെങ്കിൽ ഇനിയും രണ്ടു മണിക്കൂർ ബാക്കിയുണ്ട്. സൗമ്യയുടെ മടിയിൽ ഇളയവൻ സൗമ്യമായുറങ്ങുന്നതും റിച്ചൂട്ടൻ ഗേമിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്നതും ഒരു അനുഗ്രഹമായിത്തോന്നിയ നിമിഷങ്ങൾ സുരേഷ് മല്ലു അമ്മച്ചിയെ വിഷ് ചെയ്തു.

ഏകദേശം 65 വയസ്സു തോന്നിക്കുന്ന വീർത്തു തടിച്ച പ്രകൃതമുള്ള ആ അമ്മച്ചിയുടെ കൺപോളകൾ നിദ്രാഭാരത്താൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. കറുത്ത് തടിച്ചിരുന്ന കൺതടം അനാരോഗ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും വിളിച്ചോതിയിരുന്നു. ദിവസങ്ങളുടെ ഉറക്കം നഷ്ട്ടപ്പെട്ടു എന്നുദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന അവശത നിറഞ്ഞ മുഖ ഭാവമുള്ള സ്ത്രീയോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവരും കേരളത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുകയാണെന്നും മകളുടെ പ്രസവ പരിചരണത്തിനും കുഞ്ഞുങ്ങളെ നോക്കാനുമായി രണ്ടുവർഷം മുൻപ് നാട്ടീന്ന് പോന്നതാണെന്നും തിരിച്ചു പോകുകയാണെന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു. ആരെയും കൂട്ടുകിട്ടാതെ വിഷമിച്ചിരിക്കുമ്പോളാണ് സൗമ്യയെ കണ്ടതെന്നും ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. തിരുവനന്തപുരത്തേക്കാണെന്നും ഒരേ ഫ്ളൈറ്റിലാണ് യാത്രചെയ്യുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ അമ്മച്ചിയുടെ കണ്ണുനിറയുന്നതും അവൻ കണ്ടു. തനിക്കു ദിവസങ്ങളുടെ ഉറക്കക്ഷീണമുണ്ടെന്നും അല്പ നേരം ഒന്ന് വിശ്രമിക്കട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു അമ്മച്ചി, പെട്ടിയും ബാഗും ഏൽപ്പിച്ചിട്ടു ''വിളിക്കണേ മക്കളേ'' എന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ ഒഴിഞ്ഞു കിടന്ന മൂന്നു പേർക്കിരിക്കാവുന്ന ഒരു കൗച്ചിൽ പോയിക്കിടന്നു. കിടന്ന നേരം കൊണ്ട് കൂർക്കം വലിക്കുന്നതും റിച്ചൂട്ടന്റെ ഗെയിം മ്യൂസിക്കിനിടയിലൂടെ അവനു നേ ർത്തതായി കേൾക്കാമായിരുന്നു.

സുരേഷും സൗമ്യയും ഒരു നിമിഷം ഒന്നും മിണ്ടാതെ ആ സ്ത്രീയെയും മക്കളേയും മാറിമാറി നോക്കിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുകയായിയിരുന്നു...

അങ്ങനെ എത്രയെത്ര അമ്മമാരും അച്ഛന്മാരുമാണ് ദിനംപ്രതി ലോകത്തിലുള്ള എയർപോർട്ടുകളിലൂടെ കടന്നു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്... അവൻ ഉയർന്നു നിന്ന വിശാലമായ ചില്ലു ജാലകത്തിലൂടെ

ലാൻഡ് ചെയ്യുന്നതും ടേക്ക് ഓഫ് ചെയ്യുന്നതുമായ എല്ലാവിമാനങ്ങളെയും നോക്കിനിന്നു. ഇതിലേതിലെങ്കിലുമൊക്കെ പല അച്ഛനമ്മമാർ തന്റെ മക്കളെത്തേടി പോകുന്നുണ്ടാകും തീർച്ച. അവൻ ചിന്തിച്ചു.

അടുത്ത ഫ്ളൈറ്റ് വരാൻ ഇനി കഷ്ടി അരമണിക്കൂർ സമയം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളു; സൗമ്യ, കിടന്നുറങ്ങുന്ന അമ്മച്ചിയെ വിളിച്ചുണർത്തി. ഉറങ്ങിയെഴുന്നേറ്റ അമ്മച്ചിക്ക് എന്തോ ഒരു പ്രത്യേക ഉണർവ് വന്നതുപോലെ തോന്നി. ഗെയിം കളിക്കാരൻ അപ്പോഴും ബിസിയായിരുന്നു. ഫോൺ മേടിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ മുഖഭാവം ഒന്ന് കാണേണ്ടത് തന്നെയായിരുന്നു. ഫ്ളൈറ്റിൽ കയറുമ്പോൾ കാർട്ടൂൺ കാണിക്കാമെന്ന ഒറ്റ മറുപ ടിയിൽ അവനൊന്നൊതുങ്ങി, രണ്ടു ഹാൻഡ് ക്യാരിയും കൂടെ മൂന്നു വയസ്സുകാരനെയും കൈപിടിയിലേക്കാക്കിയപ്പോൾ പിന്നെ അമ്മച്ചിയുടെ പെട്ടിപിടിക്കാൻ സുരേഷിന് പറ്റാതെയായി. എന്നാലും സൗമ്യ, അമ്മച്ചിയുടെ തോൾ സഞ്ചി പിടിച്ചു വാങ്ങി. പെട്ടിമാത്രം വലിച്ചാൽ മതിയെന്ന് പറഞ്ഞു വച്ച് ഒരു കൈയ്യിൽ ഒരു വയസ്സുകാരനെ മാറോടു ചേർത്തുപിടിച്ചു കൊണ്ട് ഫ്ളൈറ്റ് അനൗൺസു ചെയ്ത കൗണ്ടർ ലാക്കാക്കി നടന്നു നീങ്ങി.

****

യൗവനം തുടങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയ, ഒറ്റപ്പെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ഏക മകനെ പഠിപ്പിച്ചു ജോലിക്കാരനാക്കാൻ അനുഭവിച്ച യാതനയെക്കുറിച്ചു, ആ അമ്മച്ചി സൗമ്യയോടു വിവരിച്ചു. മഴക്കാലത്ത് തോട്ടികെട്ടി ചക്കയിടാൻ പറമ്പിലേക്കിറങ്ങിയ തന്റെ ജീവന്റെ ജീവൻ ഇലക്ട്രിക് ഷോക്കേറ്റിട്ടു വിറങ്ങലിച്ചു കിടക്കുന്നതു നേരിൽ കാണേണ്ടിവന്ന ആ അമ്മയിൽ കർക്കിടകത്തിലെ കറുത്തപക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ അസ്ഥിരതയും അസ്വസ്ഥതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണുതുടച്ചു കൊണ്ടു അവർ തുടർന്നു. ''അന്നു പൊലിഞ്ഞുപോയ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു പുതുജീവൻ ഉദരത്തിൽ അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടാണ് അദ്ദേഹം എന്നെ വിട്ടു പോയത്.''

തൊട്ടു പുറകിലെ സീറ്റിൽ ഇരിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ ആദ്യം ഒരനിഷ്ടം തോന്നിയെങ്കിലും ആ അമ്മച്ചിക്ക് വേണ്ടിയാണല്ലോ സീറ്റു മാറിക്കൊടുത്തതു എന്നോർത്തു സുരേഷ് തെല്ലൊന്നാശ്വസിച്ചു. ഫ്ളൈറ്റിൽ കയറുമ്പോളെങ്കിലും സൗമ്യയുടെ പിണക്കം മാറ്റാൻ കഴിയുമെന്ന് വിചാരിച്ചതാ ആ ആഗ്രഹം തല്ക്കാലം നടക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് അവൻ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു. രിച്ചൂട്ടൻ അച്ഛന്റെ മോനായതിനാൽ അടുത്തുള്ള സീറ്റിൽ തന്നെ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. സീറ്റിലെ ടാബിൽ കാർട്ടൂൺ വച്ചു കൊടുത്തപ്പോഴാണ് അവനൊന്ന് അടങ്ങിയത്.

ജോലി നേടുന്നതുവരെ അല്ലലെന്തെന്ന് അറിയിക്കാതെ നന്നേ പണിപ്പെട്ടാണ് തന്റെ മകനെ വളർത്തിയതെന്നും ഇന്ന് താനൊരു രോഗിയാണെന്നും ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ രണ്ടു വർഷം ആരോടും സംസാരിക്കാതെ തടവറയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞ ഒരു അമ്മയുടെ ദയനീയത, കർക്കടകത്തിലെ ഉരുണ്ടു കൂടിയ കാർമേഘം പോലെ ആർത്തലച്ചു പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മിന്നൽപ്പിണർപ്പും ഇടിമുഴക്കവും പേടിപ്പെടുത്തും വിധം വാന വിതാനത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതു പോലെ സുരേഷിന് തോന്നി. കടുത്ത പ്രമേഹം ബാധിച്ചു ഇൻസുലിൻ റെഗുലറായി കുത്തേണ്ട ആ അമ്മച്ചിയുടെ മെഡിസിൻ മുടങ്ങിയിട്ട് നാളേറെയായി, ഉറക്കമില്ല; ഒരു വർഷത്തേക്കുള്ള ഇൻഷുറൻസും ഇൻസുലിനുമായാണ് നാട്ടിൽ നിന്നും എത്തിയത്. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇൻഷുറൻസു തീർന്നു കൂടെ ഇൻസുലിനും. ഇതിനോടകം രണ്ടു തവണയായി നാട്ടിൽ നിന്ന് ഇൻസുലിൻ കൊണ്ട് വന്നിരുന്നു. ഒരു മാസം മുൻപ് അതും തീർന്നു. തന്റെ കഥ ആ അമ്മച്ചി അവരോടു പറയുകയായിയിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ സീറ്റ് ബെൽറ്റ് ഇടാനുള്ള നിർദ്ദേശവും വിമാനത്തിന്റെ മേഘക്കട്ടറിൽ തട്ടിയുള്ള കുലുക്കവും ആ സമയം ഒരു വല്ലാത്ത നടുക്കമുണർത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ജോലി നേടുന്നതുവരെ അല്ലലെന്തെന്ന് അറിയിക്കാതെ നന്നേ പണിപ്പെട്ടാണ് തന്റെ മകനെ വളർത്തിയതെന്നും ഇന്ന് താനൊരു രോഗിയാണെന്നും ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ രണ്ടു വർഷം ആരോടും സംസാരിക്കാതെ തടവറയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞ ഒരു അമ്മയുടെ ദയനീയത, കർക്കടകത്തിലെ ഉരുണ്ടു കൂടിയ കാർമേഘം പോലെ ആർത്തലച്ചു പെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു.

നാട്ടിൽ നിന്ന് അയൽക്കാരോട് റ്റാറ്റാ പറഞ്ഞു ടാക്സി കാറിൽ കയറുമ്പോൾ പിന്നിൽ നിന്ന് ആരോ പറയുന്നതു കേട്ടു ''കഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിലെന്താ മകനോടൊപ്പം കാനഡയിൽ പോയി ജീവിക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചുല്ലോന്ന്.'' ആരാ അടക്കം പറഞ്ഞതെന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോഴേക്കും കാറു വീട്ടു പടിക്കൽ നിന്നും നീങ്ങിയിരുന്നു.

മനസ്സിൽ തിരതല്ലിയ സന്തോഷത്തിനു അതിരില്ലായിരുന്നു. ചിങ്ങമാസത്തിലെ പൊൻ പുലരിക്ക് എത്രമാത്രം സൗന്ദര്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രകൃതി അന്ന് ആദ്യമായി ഒരു വിരുന്നൊരുക്കിയിരുന്നു. മഞ്ഞപ്പട്ടു വിരിച്ച പോലെ കതിരു കുലച്ചു നിൽക്കുന്ന കുട്ടനാടൻ പാടശേഖരം യൗവ്വനയുക്തയായ ഒരു പതിനേഴുകാരിയെപോലെ വഴിയോരത്തു കുണുങ്ങിനിന്ന് അമ്മച്ചിയുടെ യാത്രയെ വരവേൽക്കുമ്പോൾ സീതത്തോടും ചാലുകളും പനിനീർ തളിക്കുന്നതായി കാറിലെ ജാലകത്തിനിടയിലൂടെ ഇളം കാറ്റടിച്ചപ്പോൾ അമ്മച്ചിക്ക് തോന്നി. വെൺകൊറ്റികൾ വട്ടമിട്ടു പറക്കുന്ന വെള്ളാരം പുഴയിലെ ജലവിതാനം വെള്ളികൊലുസ്സിട്ടപോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നതും കൺകുളിർക്കെ കാണുന്നത് ആ യാത്രയിലായിരുന്നു.

നീണ്ട ഒരു ദിവസത്തെ യാത്രക്കൊടുവിൽ, തണുത്തു വിറങ്ങലിച്ച വിമാനം പറന്ന് അങ്ങനെ കാനഡയിലുമെത്തി. എയർപോർട്ടിൽ അമ്മേടെ വരവും കാത്തു മകൻ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഏഴുവർഷം മുൻപ് പഠിക്കാനായി സ്റ്റുടെന്റ് വിസയിൽ നാട് വിട്ടു പോന്ന ഏക മകനെ കാണാൻ കൊതിക്കുന്ന ഒരു അമ്മയുടെ സന്തോഷം എങ്ങനെയാ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റുക. കാര്യം അവന്റെ കല്യാണം കൂടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും കുഞ്ഞുങ്ങളെയെങ്കിലും കാണാൻ കഴിയുമല്ലോ എന്നത് ഒരു വലിയ സന്തോഷം തന്നെയായിരുന്നു. പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ പുരയുടെ ഓട് മേയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും മകൻ പത്രാസുള്ള ഒരു വീട് വാങ്ങിയെന്നറിഞ്ഞതിൽ ആ അമ്മ അളവറ്റ് സന്തോഷിച്ചു. ആറും രണ്ടും വയസ്സുമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മലയാളം അറിയില്ല. വന്നു ഒരാഴ്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടുപേരുടെയും ജോലി എട്ടുമണിക്കൂറിൽ നിന്നും 16 മണിക്കൂറായി ഉയർന്നു. വീട് കടമാണെന്നും പഴയ ഒരു കാറ് മാറ്റി പുതിയ രണ്ടു കാറെടുക്കണമെന്നും അവൻ അവളോട് പറയുന്നത് പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ അന്ന് പിള്ളേരെ അമ്മച്ചിയെ ഏൽപ്പിച്ചു ജോലിക്കിറങ്ങിയതാ. അങ്ങനെ പോരുന്നതിനു തൊട്ടു മുൻപ് വരെ അവർ ജോലിയാരുന്നു. ജോലി തന്നെ ജോലി, എന്തിനും ഏതിനും മക്കളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുക എന്നത് ഒരു വല്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാർ വിസിറ്റേഴ്സ് ആയി വരുമ്പോൾ എത്ര മക്കളാണ് അവരുടെ സന്തോഷങ്ങൾക്കു കൂടി പരിഗണന കൊടുത്തുകൊണ്ട് ദിവസങ്ങൾ പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നത്? എത്ര പേര് കിട്ടിയ ചാൻസിനെ കൂടുതൽ ജോലിചെയ്യാനുള്ള അവസരമായി മാത്രം ഇതിനെ കാണും? എത്ര മാതാപിതാക്കൾക്കു നാലു ചുമരുകളിലേക്കുമാത്രമായി ഒതുങ്ങാൻ കഴിയും? മക്കളുടെ ജീവിത വ്യഗ്രതകൾ കാണുമ്പോൾ ആഗ്രഹങ്ങൾ നിഗ്രഹിക്കുകയല്ലാതെ ഏതു അമ്മയാണ് എല്ലാം ഉള്ളിലൊതുക്കി സ്വയം എരിഞ്ഞടങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നത്? ആ അമ്മ സ്വയം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു...

അവൻ പഴയ ആളെയല്ല, എന്ത് ചോദിച്ചാലും ദേഷ്യവും വെറുപ്പും മാത്രം. ജോലി തന്നെ ജോലി, ചെറുതായി കള്ളുകുടിയും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇൻഷുറൻസ് തീർന്നു പിന്നെ പുതുക്കിയില്ല. "അമ്മയെങ്ങും പോകുന്നില്ലല്ലോ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും നോക്കിയിരുന്നാൽ മതിയല്ലോ" എന്ന് പറഞ്ഞു അവർ പലപ്പോഴും ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നു.

ഭാഷയറിയാത്ത ഒരമ്മക്ക് കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒന്ന് താലോലിക്കാന്നു വച്ചാൽ പറയുന്നത് അവർക്കോ അവരു പറയുന്നത് അമ്മച്ചിക്കോ മനസ്സിലാകുമായിരുന്നില്ല. ഒന്നു പള്ളീ പോകാൻ പറ്റില്ല. ഒരാളോടൊന്നു മിണ്ടാൻ പറ്റില്ല. അങ്ങനെ രണ്ടുകൊല്ലം കടിച്ചു പിടിച്ചു തീർത്തു. ഒമ്പതുമാസം കരുതലോടെ വയറ്റിൽ കൊണ്ട് നടന്നു വളർത്തിയതിനു ഒരമ്മക്ക് തിരിച്ചു തന്നതോ രണ്ടുവർഷം കഠിന തടവ്!! ഇന്നെന്റെ മോചന ദിവസമാണ്!! ജയിൽ കവാടത്തിൽ കാത്തിരിക്കാൻ ഇനി ആരുമില്ല. ഇനി ആരുടെ കൂടെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്നോ അറിയില്ല, മകൻ ഇനി നാട്ടിൽ തിരിച്ചു വന്നു താമസിക്കുമെന്നു രണ്ടു വർഷത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ ഒട്ടും താന്നുന്നുമില്ല. ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിക്കാൻ ഒട്ടും

"ഇവിടെ നിന്നാൽ ഒരു സാമ്പത്തിക ഭാരമാകുമെന്നും അഥവാ ഇവിടെ നിന്നാൽ വീട് കത്തിച്ചെ ഈ തള്ള പോകുകകയുള്ളൂ" എന്നും പറഞ്ഞു മരുമകൾ വഴക്കുകൂടി. ആ അമ്മച്ചി ഇത്രയും പറഞ്ഞു ഏങ്ങലടിച്ചു കരഞ്ഞു... ആകാശവിതാനത്തിൽ ഉരുണ്ടുകൂടിയ കാർമേഘച്ചുരുളുകൾ തുള്ളിക്കൊരു കുടമായി പെയ്തിറങ്ങി. ഒരു ആയുസ്സു മുഴുവനും കരയേണ്ടി വന്നിട്ടും തളരാതെ നിന്നിരുന്ന അമ്മച്ചി ആ സങ്കടങ്ങളുടെ പേമാരിയിൽ കുത്തിയൊലിച്ചുപോയി.

ആഗ്രഹവുമില്ല, എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും ഒന്നുമില്ലാത്തവളെപ്പോലെ ഇനിയുള്ള കാലം ജീവിക്കാനായിരിക്കും വിധി!! പക്ഷെ ഒന്ന് മാത്രമറിയാം മാറാല പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞതാണെങ്കിലും കയറിക്കിടക്കാൻ ഒരിടമുണ്ട്. ഊഷ്മ ളമായ യാത്രയയപ്പു നൽകിയ നാട്ടുകാരോട് പറയാനും അവരുടെ മുൻപിൽ അഭിനയം നടത്താനും കുറേക്കൂടി പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ അമ്മ നീണ്ട നെടുവീർപ്പിട്ടു കൊണ്ട് തുടർന്നു. അതിനിടയിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും പലപ്പോഴും പുറത്തുപോകും. എന്നാൽ അമ്മച്ചി പോരുന്നോ എന്നു ഒരിക്കലെങ്കിലും ചോദിക്കും എന്ന് കരുതിയിരുന്നു. കാഴ്ചകൾ കാണാനും മറ്റുള്ളവരോട് ഇടപഴകാനും ആർക്കാണ് ആഗ്രഹം തോന്നാത്തത്? അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ കടുത്ത മഞ്ഞാണെന്നും ഐസിലെങ്ങാൻ തെന്നി വീണാൽ ഇൻഷുറൻസില്ലന്നും പറഞ്ഞു ആ അമ്മയെ പലപ്പോഴും ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നു,

കടന്നുപോയ ദുർദിനങ്ങൾക്കൊപ്പം ആ സമയം ഫുഡ് കാർട്ടുമായി എയർ ഹോസ്റ്റസ് വന്നതോ പോയതോ ആരുമറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചില സങ്കടങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നെയാണല്ലോ ആരെയുമറിയിക്കാതെ അതും കൂടെ കടന്നു പോകും. അത് യാത്രക്കാരെ പരിഗണിക്കുന്നതാവാം അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കുന്നതുമാവാം, ജീവിതമാകുന്ന യാത്രയിലും അങ്ങനെ തന്നെയാണല്ലോ കണ്ടു വരുന്നത്. തത്വചിന്തകൾ സുരേഷിനെ വല്ലാതെ അലട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം അറിയാമെങ്കിലും ശരിയായ ഉത്തരം പറഞ്ഞാൽ ഒരു പക്ഷെ കാലത്തെ അതി ജീവിക്കാനാവാത്തതിനാൽ ചില ചോദ്യങ്ങൾക്കു തെറ്റായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകി തലകുനിച്ചിരിക്കുകയാകും നല്ലത്. സുരേഷ് ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ കേട്ടിരുന്നു.

മകനാകെ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നിയ നിമിഷം. അവൻ പഴയ ആളെയല്ല, എന്ത് ചോദിച്ചാലും ദേഷ്യവും വെറുപ്പും മാത്രം. ജോലി തന്നെ ജോലി, ചെറുതായി കള്ളുകുടിയും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇൻഷുറൻസ് തീർന്നു പിന്നെ പുതുക്കിയില്ല. ''അമ്മയെങ്ങും പോകുന്നില്ലല്ലോ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും നോക്കിയിരുന്നാൽ മതിയല്ലോ'' എന്ന് പറഞ്ഞു അവർ പലപ്പോഴും ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നു.

ജാലകത്തിലൂടെ താഴെക്കാണുന്ന മേഘപാളികൾ കൂടുതൽ കറുക്കുന്നതുപോലെ സുരേഷിന് തോന്നി. ചില നിശ്ശബ്ദ നിമിഷങ്ങൾ ഭയം ജനിപ്പിക്കുമെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവൻ മെല്ലെ കണ്ണുകൾ സീറ്റുകൾക്കിടയിലൂടെ അമ്മച്ചിയുടെ മുഖത്തേക്കു പായിച്ചു.

ആ നിശ്ശബ്ദത ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മച്ചി തുടർന്നു നാട്ടിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ കൈയ്യിൽ ആവശ്യത്തിന് പണമുണ്ടായില്ലന്നേ ഉള്ളു പക്ഷെ ഒന്ന് മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി രണ്ടു പേരോട് സംസാരിക്കാനോ, എന്തെങ്കിലും ആ പറമ്പിലൊന്നു കുഴിച്ചു വെക്കാനോ കഴിയുമായിരുന്നു. എല്ലാത്തിനും ഒരു നിഷ്ഠയും ചിട്ടയൊക്കെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വീട്ടിലിരുന്നു പുറത്തിറങ്ങാതെ അമ്മച്ചി ഒരു തീരാ രോഗിയായി. ഇന്നവർക്കു അമ്മ എന്ന് പേരിട്ടു വിളിക്കാവുന്ന ഒരു വേലക്കാരി മാത്രമാണ് ആ അമ്മച്ചി..

ഏങ്ങലടിച്ചു കരയാൻ തുടങ്ങിയ അമ്മച്ചിയെ എങ്ങനെ ആശ്വസിപ്പിക്കും? ധർമ്മ സങ്കടത്തിലായതു സൗമ്യ തന്നെയാ. എങ്ങനെ ആശ്വസിപ്പിക്കണമെന്നറിയാതെ ടിഷ്യു പേപ്പറുകൾ ഒന്നിനുപുറകെ മറ്റൊന്നായി കൊടുത്തു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു അവർ പറഞ്ഞു കൊടുത്താലല്ലേ അമ്മൂമ്മയാണെന്നു അറിയുകയുള്ളൂ, ''അവർ വിശക്കുമ്പോൾ വരും, അപ്പിയിടണമെങ്കിലും ഈ അമ്മ വേണം. അത് കഴിഞ്ഞാൽ ഒരാൾക്കു ടിവിയും മറ്റേയാൾക്കു ടാബും മതിയാകും. ഇടയ്ക്കു ആംഗ്യ ഭാഷയിലൂടെ പലതും പറയാൻ ശ്രമിക്കും. ചിലതു എനിക്ക് മനസ്സിലാകും, അധികവും മനസിലാവാറില്ല.

നിഴലായെത്ര നാൾ..?

Kanam Jayakumar

പറയാതെ നീ പോയതെന്തേ,
കേൾക്കുവാനെൻ
മനം കൊതിച്ച കാര്യം...?!
പറഞ്ഞില്ലയെങ്കിലും നിൻ
മിഴിയാൽ..
പണ്ടേയെഴുതിയ പല്ലവികൾ! (പറയാതെ..)

അറിയുവാനിനിയും.വൈകിയതെന്തേ
അറിയാത്തൊരെന്നിലെയെന്നേ..?!
നിഴലായിരുന്നൊരെൻനിനവുകളിൽ..
അഴലേകിയകലേപ്പോയ് മറഞ്ഞോ..? (പറയാതെ..)

എവിടെയോമറന്നുഞാനെന്നോർമ്മകളിൽ...
എന്നാത്മ ശിഖരത്തിലെ നിന്നെ..!
ഏതോചിന്തതന്നോരങ്ങളിൽ..
എന്നെത്തിരഞ്ഞൊരാ നിന്നേ...(പറയാതെ..)

എന്നാൽ ഒരമ്മക്കറിയാല്ലോ കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ, പക്ഷെ, കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം.. ഹാ എല്ലാം ഗ്രഹപ്പിഴ'' അമ്മച്ചി സ്വയം കുറ്റപെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നു മനസ്സിലായി; അവിടെ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നതും നടപ്പിലാക്കുന്നതും അവളാണ്. എപ്പോഴും കാശിന്റെ പേരിലുള്ള വഴക്കും അതേത്തുടർന്നുള്ള ബഹളവും കേൾക്കാറുണ്ട്, ''വിസയുടെ കാലാവധി തീർന്നില്ലായെങ്കിൽ ഇവിടെക്കിടന്നു മരിച്ചുപോയേനെ! അമ്മക്ക് മരുന്നിനു പൈസയില്ല പോലും, അവർക്കു വേണ്ടതെല്ലാം അവർ വാങ്ങുന്നുമുണ്ട്.''

അങ്ങനെ ഒരു മാസം മുൻപ് അമ്മച്ചീടെ ഇൻസുലിൻ തീർന്നതാ വാങ്ങാൻ കാശില്ലെന്ന വാക്ക് കേട്ട് മടുത്തു. കഴിഞ്ഞയാഴ്ച തല കറങ്ങി അടുക്കളയിൽ വീണു ബോധം പോയി. കഞ്ഞി വെച്ച കുക്കർ കത്തിപ്പോയി. കരിഞ്ഞമണം വന്നു 'ബീപ്പ് ബീപ്പ്' അടിച്ചപ്പോഴാ ബോധം വന്നേ. അന്ന് തന്നെ അവർ ടിക്കറ്റ് ബുക്ക് ചെയ്തു. സ്നേഹം കൊണ്ടല്ലെന്നും ഇനിയും അമ്മച്ചി ''ഇവിടെ നിന്നാൽ ഒരു സാമ്പത്തിക ഭാരമാകുമെന്നും അഥവാ ഇവിടെ നിന്നാൽ വീട് കത്തിച്ചെ ഈ തള്ള പോകുകകയുള്ളൂ'' എന്നും പറഞ്ഞു മരുമകൾ വഴക്കുകൂടി. ആ അമ്മച്ചി ഇത്രയും പറഞ്ഞു ഏങ്ങലടിച്ചു കരഞ്ഞു... ആകാശവിതാനത്തിൽ ഉരുണ്ടുകൂടിയ കാർമേഘച്ചുരുളുകൾ തുള്ളിക്കൊരു കുടമായി പെയ്തിറങ്ങി. ഒരു ആയുസ്സു മുഴുവനും കരയേണ്ടി വന്നിട്ടും തളരാതെ നിന്നിരുന്ന അമ്മച്ചി ആ സങ്കടങ്ങളുടെ പേമാരിയിൽ കുത്തിയൊലിച്ചുപോയി. ജീവിതകാലം മുഴുവനും സ്വരുക്കൂട്ടിയ സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം ഉരുൾപൊട്ടി ഒലിച്ചുപോയി. ആ കുത്തൊഴുക്കിൽപ്പെട്ട് മണ്ണപ്പം ചുട്ടു കളിച്ച ചിരട്ട മുതൽ കൊച്ചുമോനു വാങ്ങിയ കരിവളകളും കരിമഷിച്ചെപ്പും എന്നന്നേക്കുമായി ഒലിച്ചുപോയിരുന്നു...

കരച്ചിൽ കേട്ട് പിൻ സീറ്റിലിരുന്ന മദാമ്മ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ കണ്ണ് തുടച്ചു ജാലകത്തിലൂടെ മേഘങ്ങൾക്കിടയിലേക്കു കണ്ണും നട്ടിരിക്കുമ്പോൾ സുരേഷും സൗമ്യയും പരസ്പരം കണ്ണ് ചിമ്മാതെ സീറ്റിനിടയിലൂടെ നോക്കി യിരിക്കുകയായിരുന്നു...

അപ്പോഴും നാട്ടിലെ ഒരമ്മച്ചി തന്റെ എഴുപതാം വയസ്സിൽ ചുരിദാറു തൈക്കാൻ തൈയ്യൽക്കാരനെ തേടി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു... ശുഭം.■

Are you looking someone for furnace cleaning?

FURNACE & DUCT
CARPET CLEANING
ROOF TOP UNIT
AIR CONDITIONING
DRYER VENT CLEAN

MOBILE HOMES
HUMIDIFIER
AIR FILTERS
SANITATION
WARTER TANK

Highend Furnace
& Carpet Cleaning

Call and book your slot now:

RANDEEP: 403-402-1133

The Winter Olympics

100 years of Games on Ice, Snow and Cold Weather

Sandeep Sam Alexander
Calgary

On February 28, 2010, Chris Cuthbert was the play-by-play voice, on television, when Sidney Crosby scored the overtime winner against the US to give the host nation Canada gold medal in men's hockey at the 2010 Winter Olympics in Vancouver. It's only been 12 years since that iconic moment in Canadian Winter Olympic history. Many are familiar with the Summer Olympics which brought us recent icons like Michael Phelps in swimming and Usain Bolt in athletics; but on the other side of it we have a whole array of athletes who compete on ice or snow. This article looks at the history of Winter Olympics, where they were held, issues, scandals with details and facts taken mostly from sources mentioned at the end of this article.

Even though, the Olympic Winter Games is much younger than its summer counterpart, it's almost 100 years since the first major Winter Olympics held in Chamonix, France in 1924 to the 2022 version to be hosted in Beijing, China. The Winter Olympics also has a long and celebrated history and indeed is a truly mega event brining economic improvements to the host cities as well. In contrast to most of the sports contested at the Summer Olym-

THE WINTER GAMES HAVE GROWN REMARKABLY FROM AROUND 260 ATHLETES REPRESENTING 16 COUNTRIES IN THE FIRST OLYMPICS OF 1924, (CALLED THE INTERNATIONAL WINTER SPORTS WEEK) TO THE LAST VERSION OF 2018 IN PYEO-NGCHANG, SOUTH KOREA WITH OVER 2,800 ATH-LETES FROM 92 COUNTRIES SHOWCASING THEIR WINTER SPORTING TALENTS.

pics, which can be played by anyone around the world regardless of climate, income, or equipment, the sports on the winter Olympics program are largely impossible to practice in at least half of the world's countries. Even then the Winter Games have grown in scale and size from an event that was mainly for countries that had winter season with snow like the northern and central Europe, US, and Canada, to include countries which lack snow and ice, demonstrating the global power of the "Olympics" brand.

The Winter Games have grown remarkably from around 260 athletes representing 16 countries in the first Olympics of 1924, (called the International Winter Sports Week) to the last version of 2018 in PyeongChang, South Korea with over 2,800 athletes from 92 countries showcasing their winter sporting talents.

The 1924 Paris Olympics was called the International Winter Sports Week. The sports contested were figure skating, speed skating, ice hockey, curling, bobsleigh, and the Nordic skiing disciplines of cross-country skiing, ski jumping, Nordic combined (ski jumping and cross-country skiing), and military patrol (cross-country skiing, ski mountaineering, and shooting). Sixteen countries participated, fourteen from Europe plus the US and Canada. Women competed only in the individual and pairs figure skating events, and only eleven women took part in the first edition.

The Winter Olympic Games have evolved since their commencement. Many sports and disciplines were added over the years and some mainstream winter sports and activities such as alpine skiing, luge, short track speed skating, freestyle skiing, skeleton, and snowboarding, have become mainstay in Winter Olympics. Few others, including curling and bobsleigh, have been discontinued and later reintroduced; others have been permanently dropped, such as military patrol, though the modern biathlon descended from it.

Though the IOC (International Olympic Committee) had two versions of the Olympic Games, it was time to separate the Olympic Winter Games from Summer Games. St. Moritz, Switzerland, received the opportunity to host the 2nd edition of Olympic Winter Games. St. Moritz had the necessary infrastructure for organizing the sports since it was one of Europe's premier winter tourist destinations. The second edition was almost twice the size of the Chamonix Games, with 464 athletes (26 women) representing 25 countries. Military patrol and curling disappeared from the offi-

A fan gestures excitedly while watching ice hockey from home

cial Olympics program and were relegated as exhibition events along with a few other sports, but the Swiss organizers were able to add the skeleton the head-first sliding event.

The next few editions of Summer and Winter Olympics had many historic events happening around them with influences, confusion and many factors that controlled the destiny of these mega events. With the selection of Los Angeles, Berlin, and Tokyo for the next three summer Olympics by IOC, all three host countries had plenty of cold weather, mountains, and snow to host outdoor Winter Olympics. Although the Los Angeles 1932 organizers wanted the Olympic Winter Games closer to the California metropolis, those behind the Lake Placid, New York 1932 bid convinced IOC that the summer resort village could transform into a winter sport destination. For the 1936 winter Olympics, in contrast, the Germans favored the neighboring Bavarian towns of Garmisch and Partenkirchen because of the already existing winter sport infrastructure. Tokyo was selected to be the first Asian city to host the 1940 Olympics, and a year later they selected the Japanese city of Sapporo, on the northern island of Hokkaido for the 1940 Olympic Winter Games. But, by the summer of 1938, the Japanese Olympic Committee returned both the 1940 Summer and Winter Olympics to the IOC, being no longer able to organize the Games. The IOC re-allocated the Winter Games first to St. Moritz but following disputes with the International Ski Federation (FIS), IOC rescinded the offer from the Swiss resort and awarded it to the most recent host, Garmisch-Partenkirchen. In the end, The Second World War prevented these games of 1944 Olympics, which the IOC had decided to hold in Cortina d'Ampezzo, Italy.

The postwar resumption of the Olympics saw the winter games over the next two decades largely take place in traditional winter sport areas, keeping up with the global trends of live television coverage, commercialization, and an increasing number of events. Selected host cities had at least some of the necessary winter sport infrastructure to host the Olympic Winter Games, starting with St. Moritz in 1948. Later hosts included Oslo, Norway (1952), Cortina d'Ampezzo (1956), Squaw Valley, USA (1960), Innsbruck, Austria (1964), Grenoble, France (1968), and Sapporo (1972). Squaw Valley Olympics of 1960 was one main exception, with the organizers refusing to build a sliding track, leaving bobsled off program for the first and only time in the history of Winter Games. Even as the winter Olympics grew, the host locations remained small during this postwar period.

At the 1968 Grenoble Olympics, over 1000 athletes from nearly 40 countries representing six continents participated. Because skis included the manufacturer's name and logo on them, the IOC did not want the Olympics infested with advertising. At the same time, financial and environmental concerns increased among the residents of Denver, Colorado, which the IOC had selected to host the 1976 Olympic Winter Games. A state referendum overwhelmingly voted not to fund the Olympics, which resulted in the city returning the games to the IOC, who then re-allocated it to 1964 host Innsbruck, Austria.

The rise of television as a global medium for communication enhanced the glamour of the Games making it accessible to every nook and corner. It also generated substantial income through the sale of broadcast rights and advertising, which became a lucrative fundraiser for the IOC, for both Summer and Winter games.

1980 and 1984 Summer Games in Moscow and Los Angeles, respectively, were mostly known for the reciprocal Cold War boycotts, the Winter Games of the

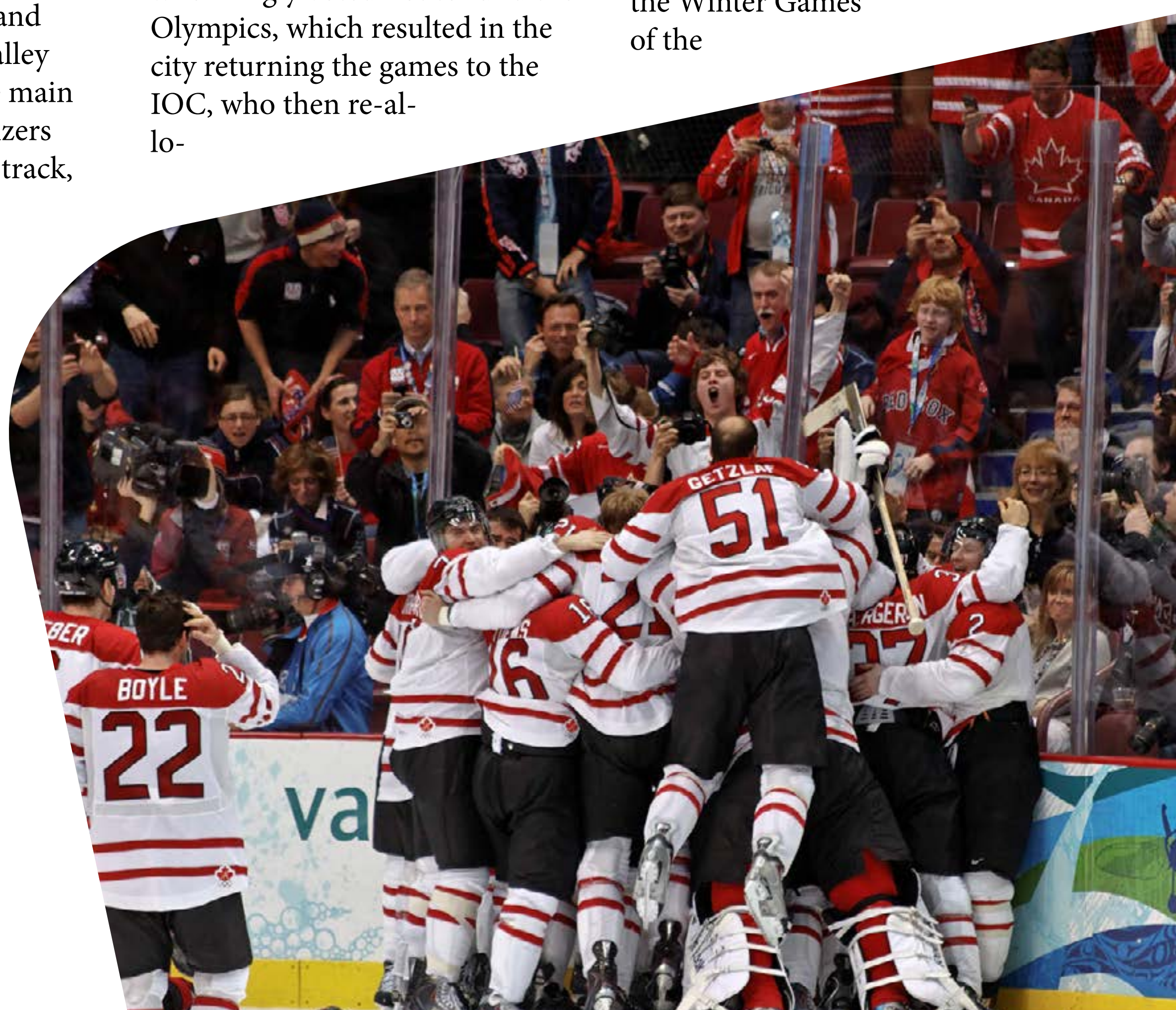

Canadian Men's Hockey team celebrating Gold Medal defeating United States in the Final held in Vancouver 2010

The 2018 Winter Olympics Opening Ceremony at the Olympics Stadium in PyeongChang, South Korea

same years were held in the opposite Cold War camps; 1980 in Lake Placid and 1984 in Sarajevo, Yugoslavia, did not face the same issues. By the middle of the 80s, both television and sponsorship revenues for the Games were reaching new levels with each Olympic year, and tens of thousands of spectators attended the Games. To capitalize on this financial success and to make people think about the Olympics more than just once every four years, in 1986 the IOC decided to offset the Olympic Winter Games in the middle of each quadrennial cycle, starting with 1994. Thus, 1992 was the last year when both the Summer (Barcelona, Spain) and Winter (Albertville, France) Olympics took place in the same year. Starting with Lillehammer, Norway, in 1994, the Winter Games occurred in the middle of a Summer Olympic cycle. With the Winter Olympics now held this way, they were no longer overshadowed by the Summer Games.

The growth of the Olympic Winter Games and the need to provide sufficient accommodations for sport officials, media, and spectators has resulted since the late 1990s in larger metropolitan areas hosting the Winter Olympics. The last Winter Olympics of the twentieth century, Nagano 1998, reached new highs for countries competing (72), athletes (2,176, the first time the Games had more than 2000 competitors), and accredited media (8,329). The return of curling to the Olympic program for the first time since 1924, and now for both men and women, raised the number

The Winter Olympic Games were held on three continents by twelve countries as follows:

4 times

US (1932, 1960, 1980, and 2002)

3 times

France (1924, 1968, and 1992)

2 times

Austria (1964 and 1976)

Canada (1988 and 2010)

Japan (1972 and 1998)

Italy (1956 and 2006)

Norway (1952 and 1994)

Switzerland (1928 and 1948)

1 time

Germany (1936)

Yugoslavia (1984)

Russia (2014)

South Korea (2018)

of sports contested in Nagano to seven, the number which has remained for twenty years. The number of medal events increased to 68, with women's ice hockey and snowboarding (giant slalom and halfpipe) for both men and women contested for the first time.

Further additions to the Olympic Winter Games in the twenty-first century included skeleton (returned for men and initiated for women in 2002), women's bobsleigh (2002), men's and women's biathlon pursuit (2002), speed skating events for men and women (2002, 2006, 2018), cross-country skiing events for men and women (2002), snowboard events for men and women (2006, 2014), freestyle skiing events for men and women (2010, 2014), and women's ski jump (2014). The IOC also approved mixed team events in biathlon (2014), luge (2014), figure skating (2014), curling (2018), and Alpine skiing (2018). In PyeongChang, over 100 events appeared on the program. As a result of this growth, the distance between events on the Winter Olympics program that take place indoors and events which require mountains and sufficient snow cover has expanded tremendously. The Olympic Winter Games Vancouver 2010, Sochi 2014, and PyeongChang 2018 all featured both city and mountain clusters.

For the Vancouver Olympics, almost all the outdoor events took place in the Whistler region, a two-hour drive (on a highway doubled in size in preparation for the Games) into the Rocky Mountains. The Sochi organizers repeated this set-up in 2014, organizing events around an indoor 'coastal' and a 'mountain cluster'. Both Vancouver and Sochi required artificial snowmaking and stockpiling to ensure adequate conditions to contest all the outdoor events, given the average temperature of the site in February is well above the freezing mark. PyeongChang organizers also split events between the PyeongChang mountain cluster and Gangneung coastal cluster where indoor ice events took place.

The mounting cost of hosting the Olympics, including outlays to construct several new venues for both the Summer and Winter Olympics, has led to the recent phenomenon of several cities which initially bid to host the games ultimately withdrawing from the process. These acts became particularly relevant following the 2014 Sochi Olympics with its estimated $55 billion cost. The IOC anticipated six cities submitting applicant files for the 2022 Olympic Winter Games by the March 2014 deadline, one month after the Sochi Games. By the time the IOC voted to select the host of the 2022 Olympic Winter Games the following summer, only two cities remained. The

THE IOC HAD TO ADDRESS NUMEROUS CRITICISMS LIKE INTERNAL SCANDALS, THE USE OF PERFORMANCE-ENHANCING DRUGS BY WINTER OLYMPIANS, AS WELL AS POLITICAL BOYCOTT OF THE WINTER GAMES. COUNTRIES HAVE USED THE WINTER OLYMPIC GAMES AS WELL AS THE SUMMER OLYMPIC GAMES TO PROCLAIM THE SUPERIORITY OF THEIR POLITICAL SYSTEMS.

contest to host the 2026 Winter Games followed a similar pattern, with four cities (Calgary, Canada; Sapporo, Japan; Graz, Austria; and Sion, Switzerland) all withdrawing their interest later in 2018, leaving only the Stockholm-Åre and the Milan-Cortina bids when the IOC voted in 2019. This willingness by IOC to have the games held across dual cites resulted in naming the Games for the cities where the events would take place.

As a cold climate mega event, the Olympic Winter Games provide both opportunities and challenges for the Olympic movement; broader examinations of those issues need to include research on both the Summer and Winter Games to make them representative. From 1924 to 2010 the Olympic Winter Games were held 21 times, but only ten countries hosted the event. With two-thirds of those games taking place in countries where English, German, or French is spoken predominantly, it is not surprising that most of the research on the Olympic Winter Games has been published in these languages. The other seven Winter Games, which took place in Norway, Italy, Japan, and Yugoslavia, are increasingly being examined by scholars of these countries; hopefully more of that research will appear in English to reach wider audiences. The three Winter Games after Vancouver took place (or will take place) in new countries where Summer Olympics were hosted: Russia, South Korea, and China. With the 2022 Olympic Winter Games, Beijing will become the first city to host the both the Summer and Winter Games. For 2026, IOC has selected a previous host of the Games with Italy's joint bid from Milan and Cortina d'Ampezzo.

The 2022 Winter Olympics, officially the XXIV Olympic Winter Games and commonly known as Beijing 2022, is scheduled to take place in February 2022. As with the Beijing 2008 Summer Olympics (the first time China hosted the Olympics), there have been calls to boycott the Olympic Games when they are hosted by the People's Republic of China. Some human rights organizations have called for a diplomatic boycott that would mean countries not sending their heads of state or high-ranking officials to the Olympics but still sending athletes. Athletes from the nations can still participate unless that nation has implemented a full boycott.

The IOC had to address numerous criticisms like internal scandals, the use of performance-enhancing drugs by Winter Olympians, as well as political boycott of the Winter Games. Countries have used the Winter Olympic Games as well as the Summer Olympic Games to proclaim the superiority of their political systems. During the Olympics Games, people are the most patriotic and can't wait to cheer on their country as the athletes battle it out for the highest honors. Still, no high-level competition would be complete without its share of drama. Here we have seven scandals that shook the Winter Olympics (of course, there are many more):

1. 1948: Two US hockey teams showed up to compete

2. 1980: Olympic village turned prison

3. 1994: Tonya Harding vs. Nancy Kerrigan

4. 1998: Surya Bonaly's illegal jump

5. 2002: Salt Lake City had to

The IOC has selected Beijing, China, to host the 2022 Winter Olympics

bribe the IOC to get the games there

6. 2002: Two gold medals awarded due to judge collusion

7. 2018: Russia banned due to doping

As with derailing of many major events over the last couple of years, the COVID-19 pandemic resulted in the postponement of the 2020 Summer Olympics to 2021, marking the first time since 1992 in which the Winter and Summer Olympics would be held less than six months apart.

On 29 September 2021, IOC announced biosecurity protocols for the Winter Games; all athletes will be required to remain within the bio-secure bubble for the duration of their participation. Unless they are fully vaccinated or with valid medical exemption, all athletes will be required to quarantine. Mirroring a protocol adopted for the 2020 Summer Olympics that concluded earlier this year, IOC announced that only residents of the People's Republic of China will be permitted to attend the Games as spectators.

Citations, Acknowledgements & Courtesy used in this article:

- *"The Winter Olympics: A Century of Games on Ice and Snow" by Heather L. Dichter & Sarah Teetzel (https://doi.org/10.1080/09523367.2020.1866474)*
- *"Winter Olympic Games": https://en.wikipedia.org/wiki/Winter_Olympic_Games*
- *"2022 Winter Olympics": https://en.wikipedia.org/wiki/2022_Winter_Olympics*
- *"7 scandals that shook the Winter Olympics": https://www.myunidays.com/CA/en-CA/blog/article/7-scandals-that-shook-the-winter-olympics*
- *"Winter Olympics Facts": https://www.softschools.com/facts/sports/winter_olympics_facts/565/* ■

IAPC Houston Chapter held seminar on Climate change and the Media

Staff Reporter

Houston, TX. Indo American Press Club Houston Chapter organized a seminar on climate change and the role of the media. The virtual meeting was held on December 3, 2021, using the Zoom virtual platform.

Dr Mathew Vairamon, Chapter Secretary welcomed the participants. Roy Thomas, Chapter President introduced the topic. The meeting was inaugurated by Dr S.S. Lal, eminent public health and pandemic expert, who is currently the International President of IAPC. He spoke about his experiences in Africa, India, and South East Asia while working as a UN expert. He described the environmental pollution that is causing carbon emissions, greenhouse effect , and global warming. He further described how global warming and the resulting unprecedented hurricanes, floods, and droughts have driven people to poverty and disease.

Dr Mathew Joys, Vice Chairman of IAPC explained the phenomenon of global warming and its social and economic impact. He stressed the need for global political action to contain global warming by reducing the carbon footprint through reduction in use of fossil fuels and in use of renewable energy and in energy conservation in every way. Dr C.K. Mittal stressed the need for dissemination of scientific facts on climate change by the online and print media and the need for comprehensive global and countrywide legislation. Joseph Ponnoly indicated the need for environmental protection, reforestation, and the need for ensuring clean air and clean water for the survival of the human race and the planet. He also emphasized the role of the media to create awareness and to provide unbiased reporting.

Varghese Abraham Denver said that we must do something for the next generations since it is an existential crisis and affects the survival of the human race. Uma Saji from New York indicated how global warming leads to melting of the polar ice and the destruction of the ecosystem and bio diversity. Sangeeta Dua pointed out that the media has a great role to translate scientific knowledge and convey the information to the public to create awareness of the climate crisis and what needs to be done.

The meeting was attended by IAPC members and several media persons including Kerala Vision, A.C. George and Biju Chacko. Sangeeta Dua, Treasurer IAPC Houston Chapter proposed a vote of thanks. ■

B & B GROCERIES INC

FREE HOME DELIVERY IN CALGARY

Guranteed lowest price in Calgary

Matta Rice (all Kerala brands), Frozen items (all kinds of fish vegetables, Malabar porotta, grated coconut, casava etc.)' Puttu podi, lentils, jaggery, sesame oil, coconut oil, ghee & snacks etc.

Complete Interior & Exterior Home Renovation & Maintenance

Electrical, Plumbing, Kitchen re-modelling, Fence, Deck, etc.

Contact for more details: **587 894 2516**

The Society of Life

Fiza Rafeek
Calgary

Opening my eyes I am in awe
Surrounded by calm sunshine and reassuring waves
My body is so fragile and delicate
But then my I start to grow
Limbs extend and bones widen
Suddenly I feel trapped
A place where I once felt free and light
Now chains me down, Let me drown in my sorrows

I swim far from the deep brutal waves
Onto land, Alone I walk through these dark woods
Step by step everything turns more and more complicated
Shadows hiding behind each and every corner
Suddenly creatures that resemble myself take me into their lives
I have no idea who they are but they whisper sweet delicacies into my ears
Soon I trust them and they cover my own eyes
Blindfolded I walk without a map for my own route
I follow the lines they drew for me
I could never see where I was going because they told me it would be ok
Bruises and cuts cover my tired feet
I ask for a break but they shame me away
A chant in my ear that I need to do better
That I will never be ready for tomorrow if I haven't rehearsed the routes
I will pass through, But I ask
What about today
What about the simple things I want to see in these dark woods
The crept crawly creatures that pinch up my skin
The beautiful butterflies that fly without a map to guide them
And the dark tall trees that reach out to me
I want to see and experience the pain, The happiness
And the life of today
Let me untie my blindfold, please
I need to see the world through my own eyes
Let me wander without directions
Let the world exist in my own mind
They call me selfish and rude
Pushing away what I wanted
Every day I walk through these woods
Remembering what it was like on that lake
Before these creatures got a hold of me
So I alter my path every step at a time
Eager to escape

One day I realize my feet have stopped walking and my blindfold has come off
Yet I cannot open my eyes, Everything is darkened
I am retiring to the earth I realize
And I hope that the next time I swim across that lake
I walk past these creatures
Because that is when I will learn
The price of today

അവരോഹണം

Rajeev Chithrabhanu
Calgary

ആ സൗന്ദര്യവും തന്റേടവും ക്ഷണയുക്തിയും വാക് സാമർഥ്യവും എല്ലാമെല്ലാം ഓസ്കാറിന് ഇഷ്ടമായി. തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ ഇഷ്ടമായി. പിന്നെ അവളുടെ നാടും. കരിനീലക്കായലും മലകളും ആറും വയലേലകളും ചുറ്റിക്കറങ്ങിയ മധുവിധുക്കാലം...

തണുപ്പും മഞ്ഞുവീഴ്ചയും ഉള്ള പ്രഭാതം. ഓസ്കാർ ബെഡിൽ നിന്ന് എന്തിന് എണീയ്ക്കണം എന്നാലോചിച്ചു കിടന്നു. ഭൂമിയിലെയോ ആകാശത്തെയോ ഏതൊരു ചരാചരത്തിന് എന്ത് വ്യത്യാസമാണ് താൻ എണീറ്റത് കൊണ്ട് ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നത്? ഓരോ ദിവസവും ഒരു ചടങ്ങു പോലെ ജീവിച്ചു തീർക്കുക തന്നെ. ഏതായാലും ഉറക്കം വരാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു വിധം എഴുന്നേറ്റ് പല്ലു തേച്ചു. കണ്ണാടിയിലെ രൂപം ഒരു വയസ്സന്റേതു പോലെയുണ്ട്. അതിനർത്ഥം മരണം ഒരു വിളിപ്പാടകലെയാണ് എന്നതുകൊണ്ടല്ല, യുവാക്കളുമായുള്ള അകലം വർദ്ധിയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഓസ്കാർ വേപഥു പൂണ്ടത്. കണ്ണാടിയിലെ തന്റെ ബിംബത്തോടയാൾ ചോദിച്ചു: മരണത്തേക്കാൾ, വിരഹവേദന യേക്കാൾ, മോഹഭംഗങ്ങളെക്കാൾ, ദാരിദ്ര്യത്തേക്കാൾ, വാർധക്യമല്ലേ മനുഷ്യന്റെ സങ്കടകരമായ ദുരവസ്ഥ? നിസ്സഹായതയുടെ ചിരിയായിരുന്നു പ്രതിബിംബത്തിന്റെ മറുപടി. നൊമ്പരമായി കടന്നുപോയ ഇന്നലെകളുടെ ഓർമകളെ സാക്ഷ്യം നിർത്തി ആദ്യത്തെ പെഗ്ഗിൽ സോഡയൊഴിച്ചുകൊണ്ട് ഓസ്കാർ തന്റെ ദിവസത്തിന് തിരി കൊളുത്തി.

ഒരു കത്തെഴുതി വെച്ച് ഭാര്യ സ്ഥലം വിട്ടിട്ട് ഒരു മാസമായി. മക്കളുമായി നന്നായി അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്ത് ജീവിയ്ക്കണം. ഞാൻ പോയി എന്നോർത്തു സ്വതവേയുള്ള ബിപി കൂട്ടരുത്. ആഴ്ചയിലൊരിയ്ക്കലെങ്കിലും മുറികളൊക്കെ വൃത്തിയാക്കണം. രാവിലത്തെ വ്യായാമം മറക്കരുത്... അങ്ങനെയങ്ങനെ. വിടവാങ്ങൽ കത്തിനേക്കാൾ ഒരു നിർദ്ദേശ പത്രികയായിട്ടാണ് ഓസ്കാറിന് തോന്നിയത്. 30 വർഷത്തെ ജീവിതം, അനുഭവം, പരീക്ഷണം, എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അവൾ നടന്നു പോയി. യാത്രകൾ ചെയ്ത് ശിഷ്ടകാലം തീർക്കാൻ. അല്ലെങ്കിലും ജീവിതം ഒരു യാത്രയിൽ കവിഞ്ഞു എന്താണ്!

മക്കൾ രണ്ടുപേരും അടുക്കളയിൽ പ്രാതൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ തിരക്കിലാണ്. അമ്മയുടെ അഭാവം

അച്ഛന് തോന്നാതിരിയ്ക്കാൻ അവർ കഴിയുന്നതും ശ്രമിയ്ക്കുന്നുണ്ട്- അതും അമ്മയുടെ നിർദ്ദേശമാവാം. അവരുടെ അച്ഛൻ പെട്ടെന്ന് അസ്വസ്ഥമാവുന്ന പഴയ തലമുറയുടെ പ്രതീകമാണെന്ന് അവർക്കറിയാം. അച്ഛൻ എന്ന മുമ്പേ പറന്ന പക്ഷിയാണ് അവരുടെ എല്ലാ സൗഭാഗ്യങ്ങളുടെയും സങ്കടങ്ങളുടെയും കാരണം. വെസ്റ്റേൺ ട്രെൻഡിനെ പറ്റി, സംഗീതത്തെ പറ്റി, സിനിമയിലെയും സാഹിത്യത്തേയും പുത്തൻ പ്രവണതകളെപ്പറ്റിയെല്ലാം നിർവികാരമായി വിലയിരുത്തുകയും അതേസമയം പഴകിയ പോയകാലത്തിന്റെ മൗഢ്യങ്ങളിൽ സ്വയം എരിയുകയും മറ്റുള്ളവരെയും എരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അച്ഛൻ അവരുടെ അഭിമാനവും ബാധ്യതയുമാണ്. സാഹചര്യത്തിന്റെ ബാധ്യത. സമയത്തിന്റെയും കാലത്തിന്റെയും ബാധ്യത.

ദോശയും ചമ്മന്തിയും ചായയും മേശപ്പുറത്തു കാത്തിരിയ്ക്കുമ്പോൾ കുളി കഴിഞ്ഞ് അടുത്ത പെഗ്ഗിൽ സോഡയൊഴിച്ച് ഓസ്കാർ വീട്ടിൽ നിലയുറപ്പിച്ചു. മക്കൾ ജോലിയിലേയ്ക്കും ബോധം പരിധിയ്ക്കു പുറത്തേയ്ക്കും പോയിക്കഴിഞ്ഞ ആ മധ്യാഹ്നത്തിൽ ഓസ്കാറിന് പഴയ കാല സ്മരണകൾ ക്ലോക്ക് തൂങ്ങുന്ന ചുവരിലും ജനാലപ്പുറത്തെ ശൂന്യപ ഥങ്ങളിലും കിടപ്പുമുറിയിലെ കട്ടിലിലും ബാക്ക് യാർഡിലെ വെള്ളപ്പരവതാനിയിലും എല്ലാമെല്ലാം കാണായി.

ബെഡ്റൂമിൽ ചെന്നാൽ അവൾ നട്ടു നനച്ചു വളർത്തിയ പനിക്കൂർക്ക കാണാം. ഒന്ന് തൊട്ടാൽ മണം കൈകളിൽ പടർത്തുന്ന സുന്ദരിച്ചെടി. പരിമളം പരത്തി നിൽക്കുന്ന സുന്ദരിയായിരുന്നല്ലോ ഹെലനും. അടുക്കളയുടെ അടുത്തുള്ള നൂക്കിൽ സ്വന്തം സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി തികച്ചും ബോധവതിയായി തലതാഴ്ത്തി നിൽക്കുന്ന റോസ്. ആ പൂവ് അതിന്റെ ദുഃഖം ഓസ് കാറിന്റെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ടത് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടെന്ന പോലെ... മൗനം അവർക്കിടയിൽ ദീർഘ സംവാദങ്ങൾ നടത്തി. ഹാ പുഷ്പമേ എന്ന് ഓസ്കാർ പൂവിനോടാണോ അതോ തിരിച്ചാണോ പാടേണ്ടത് എന്ന് ചിന്തിച്ച് അവർ പുഞ്ചിരിച്ചു പരസ്പരം..

35 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് നോർത്ത് അമേരിയ്ക്കയിൽ ഈ ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ ഒരു ഇമിഗ്രന്റ് ആയി ചേക്കേറിയ കാലം. കല്യാണം കഴിയ്ക്കാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ ബേസ് മെന്റുകളിൽ മിതമായ വാടകയും

നീലനിറമാർന്ന റോക്കി മലനിരകൾ കണ്ണാടിയിലെന്ന പോലെ കായലിൽ പ്രതിബിംബം തീർക്കുമ്പോൾ ഹെലന്റെ നീലക്കണ്ണുകളിൽ ഓസ്കാറിന്റെ ചേതനകൾ ബിംബങ്ങളായും രൂപങ്ങളായും അവയെ പുനരാവിഷ്കരിച്ചു. കാലം നിശ്ചലമായി. കായലിൽ കളിവള്ളം തുഴഞ്ഞ് അവർ പരസ്പരം മിഴികളിൽ നോക്കി എത്രയോ മണിക്കൂറുകൾ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. പ്രണയകാലം. സ്വപ്നകാലം. സുരഭിലം.

അമിതമായ മോഹങ്ങളും വെച്ച് ജീവിതം പറിച്ചുനട്ട ഗതികെട്ട കാലം. റമ്മടിയും റമ്മി കളിയും പതിവായിരുന്ന കാലം. രണ്ടിലും അഗ്രഗണ്യനായ റൂം മേറ്റ് സഖാവ് കുമാരേട്ടൻ അന്നേ പറഞ്ഞിരുന്നു, ഓസ്കാർ, ഈ രാജ്യം നിനക്ക് സർവ സൗഭാഗ്യങ്ങളും വാരിത്തന്നു കഴിഞ്ഞാലും ഒരു ദശാസന്ധിയിൽ നീയോർക്കും എന്തിനിവിടെ എത്തിപ്പെട്ടുവെന്ന്. പക്ഷെ അന്ന് തിരിച്ചു പോക്കിനതീതമായ മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും തടവിലാക്കപ്പെട്ട പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നീ തളയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കും. ആ തടവറയിൽ ശിഷ്ടകാലം നിനക്ക് രമിയ്ക്കാം, പിന്നെ മരിയ്ക്കാം.

കാലത്തിനു കുറുകെ നടന്ന കുമാരേട്ടൻ ഇവിടെ കരയ്ക്കിട്ട മീനിനെ പോലെയായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് അക്കാഴ്ചകൾ കാണാൻ കാത്തുനിൽക്കാതെ ഒരു ആത്മഹത്യ വഴി ജീവിതത്തിൽ നിന്നും സ്കൂട്ടായി.

ലുംബർ എക്സ്പോർട്ട് ബിസിനസ് തുടങ്ങിയ ഓസ്കാർ പെട്ടെന്നാണ് തന്റെ സാമ്രാജ്യം പണിതുയർത്തിയത്. അക്കാലത്ത് സ്ഥലത്തെ പ്രധാന ദിവ്യന്മാർ അത്താഴ വിരുന്നുകളിൽ വീഞ്ഞിന്റെ ലഹരിയുടെ ആധിക്യത്താലും പുതിയ അപ്സ്റ്റാർട്ടിനോട് വീരസ്യം പറയാനുള്ള ത്വരയാലും തങ്ങൾ ഈ പട്ടണത്തിൽ വരുമ്പോഴുള്ള കാലത്തെപ്പറ്റി അതിശയോക്തിയോടെ ബോറടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കിടയിലും അതുവഴി കമ്മ്യൂണിറ്റിയിലും പള്ളിയിലും പ്രസക്തനാവാൻ ഓസ്കാറിനും അതൊക്കെ അൽപ്പം ആവശ്യമായിരുന്നു. അവരുടെ പരിചയങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഓസ്കാർ ഹെലനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതും ഇഷ്ടമാവുന്നതും 6 മാസത്തെ ഡേറ്റിംഗിന് ശേഷം കല്യാണം കഴിയ്ക്കുന്നതും. ആ സൗന്ദര്യവും തന്റേടവും ക്ഷണയുക്തിയും വാക് സാമർഥ്യവും എല്ലാമെല്ലാം ഓസ് കാറിന് ഇഷ്ടമായി. തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ ഇഷ്ടമായി. പിന്നെ അവളുടെ നാടും. കരിനീലക്കായലും മലകളും ആറും വയലേലകളും ചുറ്റിക്കറങ്ങിയ മധുവിധുക്കാലം... അത് പട്ടണത്തിലെ സ്റ്റാർ ഹോട്ടലിൽ ഒരാഴ്ചത്തെ ഹണിമൂൺ സ്റ്റേ ആയി പുനരാവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. വസന്തകാലത്തെ പുഷ്പാലംകൃതമായ വഴിത്താരകളിൽ സ്വപ്ന സുന്ദരിയുമൊത്ത് പ്രഭാതസവാരി, നീലനിറമാർന്ന റോക്കി മലനിരകൾ കണ്ണാടിയിലെന്ന പോലെ കായലിൽ പ്രതിബിംബം തീർക്കുമ്പോൾ ഹെലന്റെ നീലക്കണ്ണുകളിൽ ഓസ്കാറിന്റെ ചേതനകൾ ബിംബങ്ങളായും രൂപങ്ങളായും അവയെ പുനരാവിഷ്കരിച്ചു. കാലം നിശ്ചലമായി. കായലിൽ കളിവള്ളം തുഴഞ്ഞ് അവർ പരസ്പരം മിഴികളിൽ നോക്കി എത്രയോ മണിക്കൂറുകൾ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. പ്രണയകാലം. സ്വപ്നകാലം. സുരഭിലം.

മേജർ സിറ്റികളിൽ എല്ലാം ഓസ്കാർ ആയിടയ്ക്ക് ബ്രാഞ്ച് ഓഫീസുകൾ തുടങ്ങി. പ്രശസ്തമായ ഒരു ഫർണിച്ചർ കമ്പനിയും അക്വയർ ചെയ്ത് പ്രോഡക്ടുകൾ ചൈന, ജപ്പാൻ, ജർമനി തുടങ്ങി എല്ലാ രാജ്യത്തേയ്ക്കും എക്സ്പോർട് ആരംഭിച്ചു. കൈ വെയ്ക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർണവർണത്തിൽ തിളങ്ങുകയായിരുന്നു. ടൗണിനു നടുക്കായി ബഹുനിലകളുള്ള ഹെഡ് ഓഫിസും ടൗണിനു വെളിയിൽ 5000 സ്ക്വയർ ഫീറ്റ് ഏക്കറെജ് രമ്യഹർമ്യവും ഏതാണ്ട് ഒരേ സമയത്താണ് പൂർത്തിയായത്. പലജാതി ലക്ഷുറി കാറുകൾ, യാച്ച്, പ്രൈവറ്റ് ജെറ്റ് എന്നിങ്ങനെ നോർത്ത് അമേരിക്കൻ ആഢ്യത്തത്തിന്റെ ലക്ഷണമൊത്ത ദമ്പതികളായി അവർ മറ്റുള്ളവർക്കു മുമ്പിൽ ദൃശ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

അന്നത്തെ അഞ്ചാമത്തെ പെഗ്ഗിൽ സോഡയൊഴിയ്ക്കുമ്പോൾ ഓസ്കാർ സ്വയം ചോദിച്ചു, എവിടെയാണ് താളം തെറ്റിയത്?

മുറുകുന്ന തന്ത്രികൾ നല്ല സ്വരമാധുരി പകരുമെങ്കിലും പൊട്ടാനെളുപ്പമാണ്. ഹണിമൂൺ ദിന രാത്രങ്ങൾ വായ്നാറ്റത്തിലേയ്ക്കും വിയർപ്പുമണത്തിലേയ്ക്കും ചെടിപ്പിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയ നാളുകളിൽ ഹെലൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു, ചേർച്ചയില്ലായ്മകൾ ആണ് കൂടുതൽ എന്നും, വിരുദ്ധ ചേരികളിൽ ആണ് അവരെന്നും. അവൾ കോളേജിൽ പഠിയ്ക്കുമ്പോഴേ പെണ്ണവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പൊരുതിയവളാണെങ്കിൽ, പെണ്ണുങ്ങൾ ഉറക്കെ സംസാരിയ്ക്കുന്ന വീടുകളെ തന്നെ ഓസ്കാറിന് അലർജി ആയിരുന്നു. പാരമ്പര്യമായിക്കിട്ടിയ ധാരണകളും വിശ്വാസങ്ങളും ഓസ് കാർ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. എന്തിനാണ് പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ആണുങ്ങളും കിടന്ന് ബഹളം വെയ്ക്കുന്നത് എന്ന് സത്യമായും അയാൾക്ക് മനസ്സിലാവാറില്ല. അതുപോലെ കല, കവിത, എന്നിങ്ങനെ കാൽക്കാശിനു കൊള്ളാത്ത വൃഥാവ്യായാമങ്ങളോട് ഓസ്കാർ ഒരു കരുണയും കാണിച്ചില്ല. അവയ്ക്കു വേണ്ടി വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമിയ്ക്കുവാൻ ചിലവാക്കുന്ന പണം എത്രയോ പ്രയോജനകരമായ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഉപയോഗിയ്ക്കാം എന്ന് അയാൾ ആത്മാർത്ഥമായി ചിന്തിച്ചു. പഴയ കാലം ഇങ്ങനെ വളരെ പ്രാക്ടിക്കൽ ആയി ചിന്തിച്ചവരുടെ കാലമായിരുന്നു എന്നയാൾ എപ്പോഴും പറയും.

ഹെലനാകട്ടെ ദിനം പ്രതി ചെറുതായിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന അവളുടെ ലോകത്തിൽ വാതിലുകൾ അകത്തേക്കും പുറത്തേയ്ക്കും തുറക്കാനാവാത്ത അവളുടെ മുറിയിലെ ഒരേയൊരു ജാലകമായിരുന്നു കഥയും കവിതയും എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

വിരുദ്ധ ചേരികളിലേയ്ക്ക് കാലം തിരിയ്ക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും കാലം ക്രൗര്യത്തെ തേനിലൊളിപ്പിച്ച് പലപ്പോഴും വിഷത്തിന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ വിളമ്പിത്തരുമല്ലോ. അക്കാലത്തൊരുനാൾ ഹെലൻ ഗർഭിണിയായി. ഇന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ പൊട്ടാൻ പോകുന്ന തന്ത്രികളെ മാന്ത്രികൻ തൽക്കാലമെങ്കിലും വിളക്കിച്ചേർത്തതായിരിയ്ക്കണം എന്ന് തോന്നി ഓസ്കാറിന്. ആദ്യത്തെ കണ്മണി കുടുംബ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് പ്രലോഭനം തീർത്തു. വെച്ചടി കയറുന്ന ബിസിന സ്സ് ഓസ്കറിനെ ദിവസങ്ങളോളം പട്ടണത്തിൽ നിന്നകറ്റി നിർത്തി. ജീവിതം മാറിമറിയുകയായിരുന്നു. കലയും സാഹിത്യവും മ്യൂസിക്കും യാത്രകളും ചരിത്രവും ആസ്വദിച്ച ഹെലൻ ക്രമേണ നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ സ്വന്തം സന്തതിയുമായി തളയ്ക്കപ്പെട്ടു. ആ ചുമരുകൾ കൂടുതൽ ഇടുങ്ങുന്നതായും ഇരുളുന്നതായും തോന്നി ഹെലന്. കച്ചവടത്തിന്റെ പുതിയ ഉയരങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും പുനർനിർണയം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ ഓസ്കാറിന്റെ ജീവിതവും സമയവും സംസാരവും ചിരിയും ചിന്തയും സംവേദനങ്ങളും കമ്പനിയുടെ ഭീമാകാരൻ സൗധത്തിനകത്ത് ഒതുങ്ങി.

ഒരുനാൾ മൂന്നു വയസ്സായ മകൻ ബർത്ത് ഡേയ്ക്ക് കേക്ക് മുറിയ്ക്കാൻ അച്ഛനെ കാത്തിരുന്നു. രാവേറെ കഴിഞ്ഞും ഓസ്കാർ

ഒരവസരം ചോദിയ്ക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ 50 ലക്ഷം മനുഷ്യർ ഒരു വൈറസിനാൽ ദാരുണമായി വധിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവർ മരണക്കിടക്കയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ഒരിയ്ക്കലെങ്കിലും സ്വന്തം ഭാര്യയോട്, അമ്മയോട്, അച്ഛനോട്, മകനോട് അല്ലെങ്കിൽ മകളോട് 'ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സ്നേഹിച്ച ഒരു വ്യക്തിയില്ല. എനിയ്ക്കതൊരിയ്ക്കലും പറയാനോ പ്രകടിപ്പിയ്ക്കാനോ സാധിച്ചില്ല എന്നോർത്ത് ഞാൻ പശ്ചാത്തപിയ്ക്കുന്നു' എന്ന് പറയ ണമെന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ടാവില്ലേ?

വരാതിരുന്നതിനാൽ കണ്ണീരോടെ അമ്മയും മകനും പരസ്പരം കേക്കുകൾ കഴിപ്പിച്ചതും പിറ്റേന്ന് അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഓസ്കാർ ചിരിച്ചതും ഹെലനെ വേദനിപ്പിച്ചു. അത് കണ്ട് ഓസ്കാറിനും വിഷമമായി.

യാന്ത്രികമായ കുടുംബജീവിതത്തിൽ പരസ്പരം പരിഭവപ്പെടാനാവാതെ സ്നേഹിയ്ക്കാനും വിഹ്വലപ്പെടാനും കരയാനുമാവാതെ ഓസ്കാറും ഹെലനും അവരുടെ കൊട്ടാരത്തിലെ രാജകുമാരനും വർഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയപ്പോൾ അവർക്ക് അടുത്ത അതിഥിയും വന്നെത്തി. രണ്ടാമത്തെ കുട്ടി – കാലത്തിന്റെ പരീക്ഷണ വികൃതികൾ! അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനായിരിയ്ക്കണം, നമ്മൾ നടക്കേണ്ടതില്ലാത്ത, സ്വയം ചലിയ്ക്കുന്ന നടവഴികൾ, അലംകൃതമാക്കി വെച്ചതും, വശീകരണങ്ങൾ വഴി നീളെ നിരത്തി വെച്ചതും?

ഷൂ റാക്കിൽ ഇപ്പോഴും ഹെലന്റെ ചെരുപ്പുകൾ അനാഥക്കുട്ടികളെ പോലെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഓസ്കാർ ജനലിന്റെ ബ്ലൈൻഡ് പൊക്കി പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കി. സ്നോ വീഴുന്നുണ്ട്. വെയിലത്തു വീഴുന്ന മഞ്ഞുപാളികൾ പണ്ടത്തെപ്പോലെ ഇന്നും മനോഹരം തന്നെ. എത്രയോ കാലത്തിനു ശേഷം ഇയ്യിടെ ലോക്ക് ഡൌൺ സമയത്ത് സ്നോ വീഴുന്ന ഒരു സന്ധ്യയ്ക്ക് ഹെലന്റെ കൂടെ നടക്കാനിറങ്ങിയത് ഓർത്തു ഓസ്കാർ. അന്ന് നടപ്പാതയുടെ വശങ്ങളിൽ, ഇലകൾ പൊഴിഞ്ഞ മരങ്ങളിൽ സ്നോ ധവള ചിത്രം വരച്ചിരുന്നു. പരാതിയും പരിഭവങ്ങളും കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളും പ്രതീക്ഷിച്ച ഓസ്കാറിനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അന്ന് ഹെലൻ അവരുടെ കുട്ടികളുടെ കാര്യമാണ് നിർത്താതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അന്ന് മൂത്ത മകന് ജോലിയിൽ പ്രൊമോഷൻ കിട്ടി അവൻ മാനേജർ ആയ ദിവസമായിരുന്നു.

അവനെ സ്ട്രോളറിൽ ഇരുത്തി വനാന്തരങ്ങളിലൂടെ അവർ ട്രിപ്പുകൾ നടത്തിയത് ഇന്നലെയെന്നപോലെ ഓർത്താസ്വദിച്ചു. അന്നൊരിയ്ക്കൽ ഒരു സ്വിസ്സ് വില്ലേജിൽ അവനെ എന്റെ മോൻ എന്ന് പറഞ്ഞു കൊഞ്ചിച്ചിരുന്ന ആഞ്ജലീന എന്ന വെള്ളാരംകണ്ണുള്ള കന്യാസ്ത്രീയെ ഓർത്തു അവർ പുഞ്ചിരിച്ചു. വർഷങ്ങള്ക്കു ശേഷം അവളുടെ മനോഹരമായ ചിരി ഓസ്കാർ അന്നാണ് കാണുന്നത്. വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ഹെലൻ പറഞ്ഞു,

ഓസ്കാർ നമുക്ക് പിരിയാം. നാം രണ്ടു പേരും നമ്മുടെതല്ലാത്ത കുറ്റം കൊണ്ട് ഒരുമിയ്ക്കപ്പെട്ടവരാണ്. നമ്മുടേതല്ലാത്ത കുറ്റം കൊണ്ട് കുട്ടികളെ ജനിപ്പിച്ചവരാണ്, ഒരേ വീട്ടിൽ കുറച്ചു കാലം കഴിച്ചു കൂട്ടിയവരാണ്. ഇനി നമുക്ക് വർഷങ്ങളായി നാം തുടരുന്ന നിർവികാര മനസ്സ് കൊണ്ട് തന്നെ ഇതവസാനിപ്പിയ്ക്കാം. വിവാഹമോചനം വേണ്ട. ഓസ്കാറിന് വേറെ പെണ്ണിനെ വേണമെങ്കിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് താമസിപ്പിച്ചോളു. കുട്ടികളെ കെയർ ചെയ്യണം എന്ന് മാത്രം. എനിയ്ക്കറിയാം അതൊന്നും ആലോചനയിൽ പോലും ഉണ്ടാവില്ലെന്ന്. ഞാൻ ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ഒരു യാത്ര പോകും. ഇനിയെന്റെ ജീവിതം ഹോസ്റ്റലുകളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആശ്രമ സത്രങ്ങളിലും പിന്നെ വനാന്തരങ്ങളിലെ പർണശാലകളിലും മൂന്നാം ലോക രാജ്യങ്ങളിലെ കടൽത്തീരത്തെ കുടിലുകളിലും ആയിരിയ്ക്കാം. എന്നെ തിരഞ്ഞു വരാൻ മിനക്കെടേണ്ട. കണ്ടെത്താനാവില്ല. കണ്ടെത്തിയാലും ഞാൻ തിരിച്ചു വരില്ല.

പക്ഷെ ഹെലൻ, നാം, അല്ല, ഞാൻ, ഇപ്പോൾ ഈ കോവിഡ് കാരണം ഒരു വിധം ജീവിതത്തിന്റെ

അർത്ഥവും അർത്ഥമില്ലായ്മയും മനസ്സിലാക്കി വരികയാണ്. ഞാൻ ചെയ്ത പല തെറ്റുകളുടെയും നേരെ എന്റെ കണ്ണ് തുറപ്പിച്ചു തരാൻ ഈ വൈറസ് കുറച്ചൊന്നുമല്ല സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് കൊണ്ട് നമുക്ക് ഒന്ന് കൂടി ഒരു ശ്രമം നടത്തിനോക്കിക്കൂടെ? യാത്ര പോകാം, നമുക്കൊരുമിച്ച്. ഓസ് കാറിന്റെ മുഖം കരച്ചിലിന്റെ വക്കിലായിരുന്നു.

'ഓസ്കാർ എന്ത് തെറ്റാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? എനിയ്ക്കും കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടി ജീവിതം ഹോമിച്ചതോ? ഞങ്ങൾക്ക് സ്വർഗീയ സുഖം വരാൻ വേണ്ടി രാപ്പകൽ അദ്ധ്വാനിച്ചതോ? അടിസ്ഥാനപ രമായി ചില വീക്ഷണങ്ങളിൽ നമുക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നിരിയ്ക്കാം...അത് പക്ഷെ വീക്ഷണം മാത്രമല്ലെ ഓസ്കാർ? ശരി തെറ്റുകൾ തീരുമാനിയ്ക്കാൻ നമ്മളാര്? വൈറസ് തന്നെയാണ് എന്നെയും ഇത്രയും ചിന്തിപ്പിച്ചത്. എനിയ്ക്കായി ഓസ്കാർ ഡെപ്പോസിറ്റ് ചെയ്ത വലിയ ഒരു തുകയുണ്ടല്ലോ, അതിൽ നിന്ന് ചെലവുകൾക്ക് ഞാൻ പണമെടുത്തുകൊള്ളാം. സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന എന്റെ കാലത്തെയോർത്ത് ഞാൻ ലജ്ജിയ്ക്കുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ ശിഷ്ട കാലത്തേയ്ക്ക് മുഴുവനും അത് ധാരാളം മതിയാകും. ഓസ്കാർ എനിയ്ക്ക് തന്ന സൗഭാഗ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതും അവസാന ത്തേതും ആയിരിയ്ക്കും അത്. ദയവു ചെയ്ത് കൂടുതൽ അതിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കരുത്. ദയവു ചെയ്ത് എന്നെ ഇനി മേൽ സ്നേ ഹിയ്ക്കയുമരുത്.'

വീണ്ടും ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നു, ഒരവസരം കൂടി തന്നു കൂടെ എന്ന് ചോദിച്ച ഓസ്കാറിനോട് ഹെലൻ പറഞ്ഞ മറുപ ടി തന്നെയായിരിയ്ക്കണം മനുഷ്യരാശിയോട് കോവിഡ് പറയാനുദ്ദേശിയ്ക്കുന്നതും.

ഒരവസരം ചോദിയ്ക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ 50 ലക്ഷം മനുഷ്യർ ഒരു വൈറസിനാൽ ദാരുണമായി വധിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവർ മരണക്കിടക്കയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ഒരിയ്ക്കലെങ്കിലും സ്വന്തം ഭാര്യയോട്, അമ്മയോട്, അച്ഛനോട്, മകനോട് അല്ലെങ്കിൽ മകളോട് 'ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സ്നേഹിച്ച ഒരു വ്യക്തിയില്ല. എനിയ്ക്കതൊരിയ്ക്കലും പറയാനോ പ്രകടിപ്പിയ്ക്കാനോ സാധിച്ചില്ല എന്നോർത്ത് ഞാൻ പശ്ചാത്തപിയ്ക്കുന്നു' എന്ന് പറയ ണമെന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ടാവില്ലേ? പക്ഷെ അവർക്കു മുമ്പിലുള്ളത് അമിത ജോലിയാൽ ക്ഷീണിച്ച ഒരു നേഴ്സോ ഡോക്ടറോ ആണെങ്കിൽ അവരോടു അത് പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം എന്നോർത്ത് അവർ രാത്രിയിലെപ്പോഴോ, ഏകാന്തമായ മരണത്തിലേയ്ക്ക് നടന്നു പോയിട്ടുണ്ടാവില്ലേ? അവർ ഏതു മതം, ഏതു ജാതി, ഏതു ദൈവം, ഏതു കുലീന കുടുംബം, ഏതു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം ഉള്ളവരായിട്ടും അവരുടെ അവസാനത്തെ നിമിഷങ്ങളിൽ അവർ കരഞ്ഞത് ഒരുപോലെയായിരുന്നില്ലേ? അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ജീവിതം പൂർണമായും ഒന്ന് ജീവിയ്ക്കട്ടെ, ഓസ്കാറിന് യാത്രകൾ നടത്താം, പക്ഷെ നാം ഒരുമിച്ചു നടത്തുന്ന യാത്രകൾ ഒരിയ്ക്കലും സ്വതന്ത്രമായ കാഴ്ചകൾ പ്രദാനം ചെയ്യില്ല എന്നല്ലേ നമ്മുടെ അനുഭവം?

സമയം രാത്രിയായിരിയ്ക്കുന്നു. കുട്ടികൾ എപ്പോഴോ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരിയ്ക്കുന്നു. പെഗ്ഗുകൾ എത്രയായെന്നും തിട്ടമില്ല. ഒരിയ്ക്കലും ലഹരിയുടെ അളവും പരിധിയും തിരിച്ചറിയാൻ മിനക്കെടാത്ത മനുഷ്യനെ വൈറസ് വീണ്ടും ഓമിക്രോൺ അവതാരത്തെ വിട്ട് ബോധമണ്ഡലം തിരിച്ചുപിടിയ്ക്കാനും ജീവിതം വെറും ജീവിച്ചങ്ങു തീർക്കാനും വീണ്ടും വീണ്ടും ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു. വെറും വെറുതെ.

വേച്ചു വേച്ച് ഓസ്കാർ ബെഡ് റൂമിലെ കിടക്കയിലേക്ക് നടന്നു.■

അവർ ഏതു മതം, ഏതു ജാതി, ഏതു ദൈവം, ഏതു കുലീന കുടുംബം, ഏതു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം ഉള്ളവരായിട്ടും അവരുടെ അവസാനത്തെ നിമിഷങ്ങളിൽ അവർ കരഞ്ഞത് ഒരുപോലെയായിരുന്നില്ലേ? ഒരവസരം കൂടി തന്നു കൂടെ എന്ന് ചോദിച്ച ഓസ്കാറിനോട് ഹെലൻ പറഞ്ഞ മറുപടി തന്നെയായിരിയ്ക്കണം മനുഷ്യരാശിയോട് കോവിഡ് പറയാനുദ്ദേശിയ്ക്കുന്നതും.

VINAYAK
GROCERY
WE GOT WHAT YOU NEED!
SOUTH INDIAN $ SRI LANKAN GROCERIES
(KERALA GROCERY STORE)
CONTACT:
ADARSH SADASIVAN
UNIT # 303-7,
WEST WINDS CRES NE,
CALGARY, T3J 5H2
TEL: 403 - 285 -8520
MOB: 403-991-4239
MoneyGram
money transfer
Ria MONEY TRANSFER
Trans-Fast
IPTV
$10 BOSS REVOLUTION
PINLESS
VINAYAKGROCERY@HOTMAIL.COM

GIJO VARGHESE
REALTOR®
REAL ESTATE
PROFESSIONALS
INC.
Go With the Pros
587-719-1937
george.gijovarghese@gmail.com
202, 5403 Crowchild Trail NW,
Calgary, AB, T3B 4Z1
realestateprofessionalsinc.com

വിജയകരമായ രണ്ടാം വർഷത്തിലേക്ക്

Nandakumar G.

നോർത്ത് അമേരിക്കൻ മീഡിയ സെന്റർ ഫോർ മലയാളം ആർട്സ് & ലിറ്ററേച്ചർ (നമ്മൾ) – നമ്മളുടെ ഭാഷ, സംസ്കാരം മുതലായവ കാനഡയിലെ മലയാളികൾക്കിടയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ തുടങ്ങിയ ഒരു സംഘടന ആണ്. വളർന്നുവരുന്ന കലാകാരന്മാർക്ക് അവരുടെ കഴിവുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സാമൂഹിക വേദിയും 'നമ്മൾ' വഴി നൽകുന്നു. കോവിഡ് എന്ന ഈ മഹാമാരിക്കിടയിലും വിർചൽ ആയി നമ്മൾ നിരവധി കലാപരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു വരുന്നു.

കാനഡയിലെ മലയാളി കുട്ടികൾക്ക് തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷ പഠനത്തിന് അവസരം ഉണ്ടാക്കുക എന്ന ഉദ്യമത്തോടെ കേരള സർക്കാരിന്റെ മലയാളം മിഷനോടൊപ്പം ചേർന്നു നമ്മളുടെ പള്ളിക്കൂടം എന്ന ആശയത്തിന് 'നമ്മൾ' രൂപം നൽകിയത്. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി നമ്മളുടെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ കാനഡയിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് നിന്ന് ഏകദേശം 150 ഓളം കുട്ടികൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടം എന്ന ഓൺലൈൻ മലയാളം പാഠശാലയുടെ ഔപചാരികമായ ഉത്ഘാടനം 2021 മാർച്ച് മാസം 12 ആം തിയതി വൈകിട്ട് നടന്ന വിർച്വൽ മീറ്റിംഗിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ മനീഷ്, കോൺസുൽ ജനറൽ വാൻകൂവർ നിർവഹിച്ചു. മലയാളം മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സംതൃപ്തനായ ശ്രീ മനീഷ്, തദവസരത്തിൽ കേരളാ ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുകയുണ്ടായി. മലയാളം മിഷൻ ഡയറക്ടർ പ്രൊഫ. സുജ സൂസൻ ജോർജ്, ശ്രീമതി ലീല ഷാരോൺ അഹീർ (The Minister of Culture Multiculturalism and Status of Women Alberta), ശ്രീമതി ആനി കാങ് (Minister of Advanced Education and Skills Training of British Columbia), ശ്രീ ബ്രൂസ് റൽസ്റൻ (Minister of Energy, Mines and Low carbon Innovation, British Columbia), ശ്രീ ജോസഫ് എം ചാലിൽ (Indo American Press Club Chairman), ശ്രീ എം സേതുമാധവൻ (Malayalam Mission Registrar) എന്നിവർ ചടങ്ങിൽ മുഖ്യ അതിഥികൾ ആയിരുന്നു..

Nammalude Kalolsavam 2022 at a Glance

To watch the programme please click on the link below

https://youtu.be/8kjGhUA7t2s

ഇപ്പോൾ 4 ക്ലാസ്സുകളിയായി ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം ഓൺലൈൻ മലയാളം ക്ലാസുകൾ നടത്തുന്നുമുണ്ട്. അധ്യാപക-അനധ്യാപക വിഭാഗങ്ങളിലായി ഏകദേശം ഇരുപതോളം സന്നദ്ധപ്രവർത്തകർ ആണ് ഇതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

നമ്മളുടെ പള്ളിക്കൂടത്തിലെ കുട്ടികളുടെ സർഗ്ഗവൈഭവങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി 'നമ്മളുടെ കലോത്സവം - 2022' എന്ന കലാ മാമാങ്കം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ 75-ആം വാർഷിക ആഘോഷമായ ആസാദി കാ അമൃത് മഹോത്സവ് ന്റെ ഭാഗമായി വാൻകൂവർ ഇന്ത്യൻ കോൺസുലേറ്റുമായി ചേർന്നാണ് ഈ കലാവിരുന്ന് സംഘടിപ്പിച്ചത്. ചടങ്ങിൽ കോൺസുലർ ജനറൽ ഓഫ് ഇന്ത്യ-വാൻകൂവർ ശ്രീ മനീഷ്, മലയാളം മിഷൻ ഡയറക്ടർ ശ്രീമതി. സുജാ സൂസൻ ജോർജ് എന്നിവർ മുഖ്യ അതിഥികൾ ആയിരുന്നു. 90 മിനിട്ടോളം ഏകദേശം 40-ൽ അധികം കുട്ടികൾ അവതരിപ്പിച്ച നിരവധി കലാപരിപാടികൾ നമ്മളുടെ കലോത്സവം - 2022 ന്റെ മാറ്റ് കൂട്ടുകയുണ്ടായി.

ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലം പിന്നിടുമ്പോൾ നമ്മളുടെ പള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ ഒന്നാം ബാച്ചിലെ കുട്ടികൾ രണ്ടാം വർഷത്തിലേക്കു കടന്നിരിക്കുകയാണ്. വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെയാണ് കുട്ടികളും രക്ഷകർത്താക്കളും പഠനത്തിൽ പങ്കാളികൾ ആകുന്നത് എന്നുള്ളത് നമ്മളുടെ പള്ളിക്കൂടത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ അഭിമാനകരമായ കാര്യം തന്നെയാണ്. കൂടാതെ അടുത്ത ബാച്ചിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ 'നമ്മൾ' ചെയ്തു വരുന്നു. ഈ വർഷം ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ പുതിയ ബാച്ച് ആരംഭിക്കാനുള്ള പദ്ധതിയാണ് ഇപ്പോൾ ഉള്ളത്. ■

IAPC Chronicle is paying tribute to the sad demise of the World-known Indian singer **Lata Mangeshkar** on February 6, 2022

YOUNG TALENTS

Congratulations!

Andriya Cyril

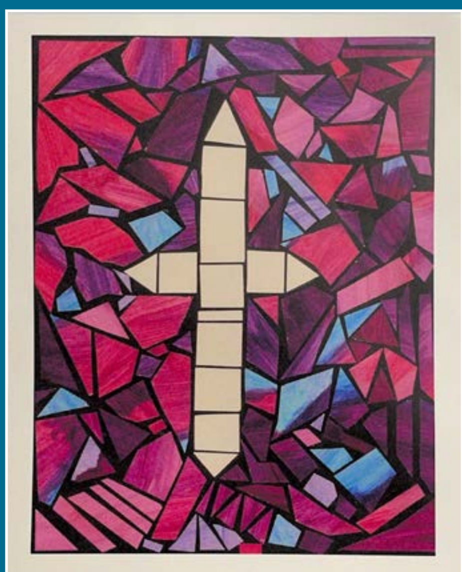

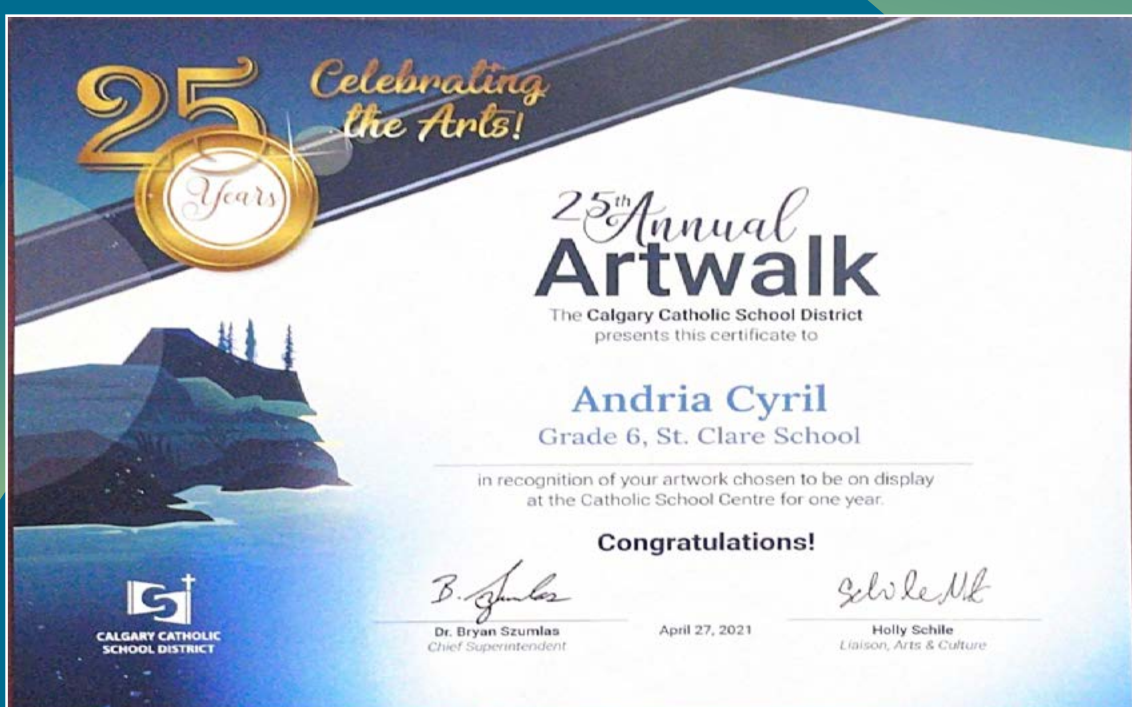

YOUNG TALENTS

Srikar, Atlanta

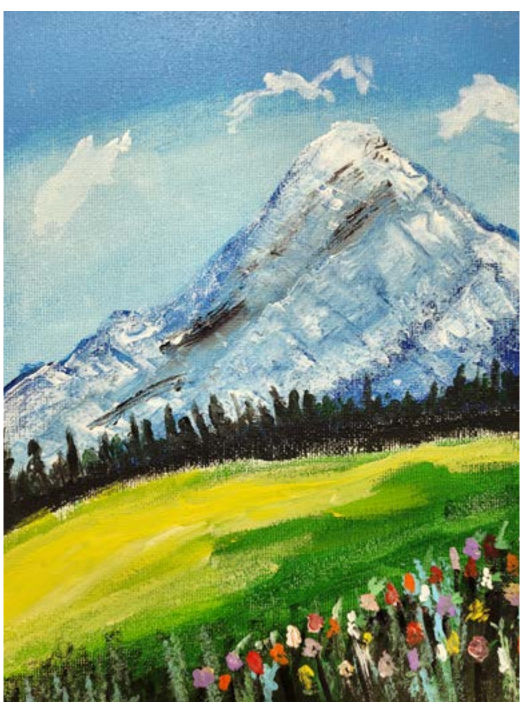

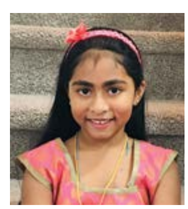

Tianna Paul
Calgary

Akhila Binoj
Edmonton

Anugraha John
Philadelphia

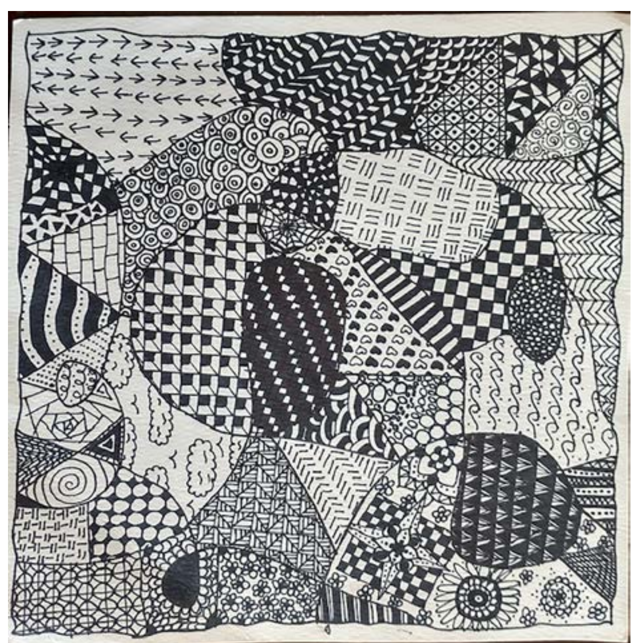

Aradhana John
Philadelphia

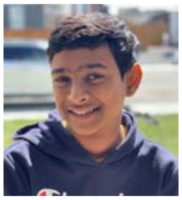

Ryan Tinson
Calgary

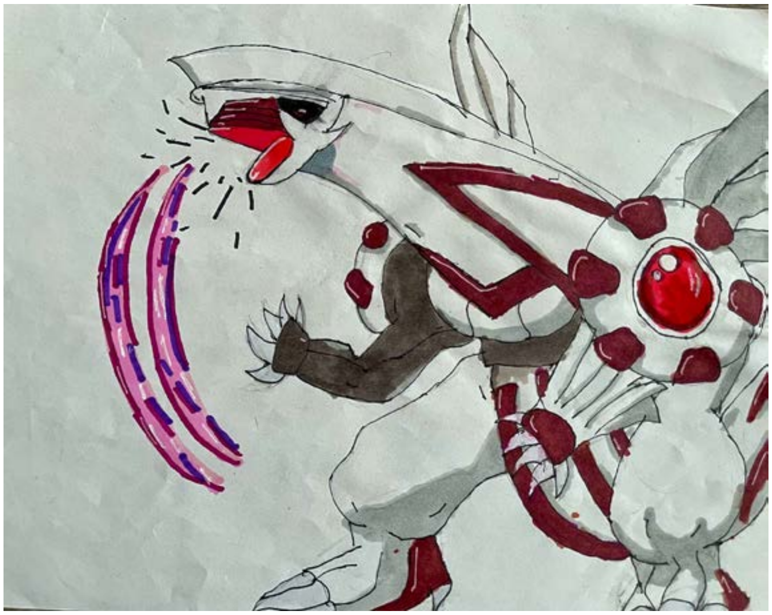

Ann Santhosh Joseph
Edmonton

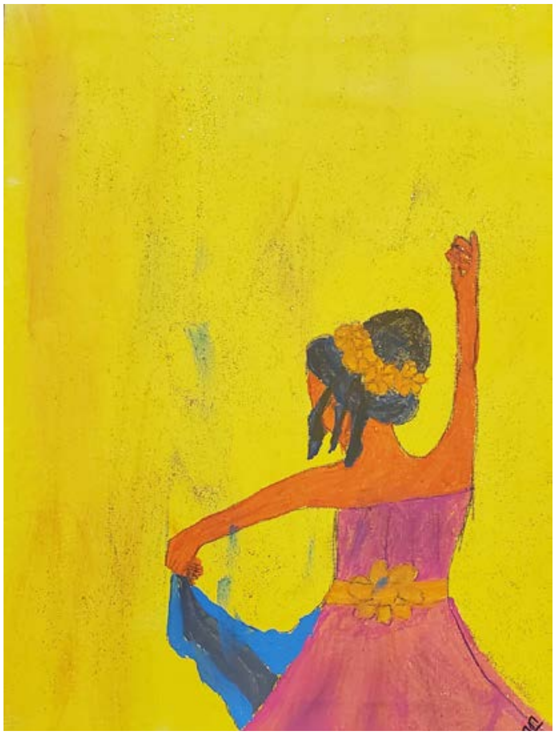

Anoushka Chakre
Atlanta

We are extremely thankful to all our members, sponsors, media partners, well wishers and everyone who contributed articles for IAPC Chronicle.

IAPC CHRONICLE

Published by Dr. Mathew Joys on behalf of INDO AMERICAN PRESS CLUB, INC., sponsored by the IAPC Alberta Chapter

Indo American Press Club, P.O. Box #232, East Meadow, New York - 11554, USA

YOUR SPACE IS GUARANTEED

Here's your opportunity to advertise with us!
If you would like to publish your advertisement in the IAPC Chronicle, please contact us at **iapcchronicle@gmail.com** or call us at **+1 587 777 8182**

IAPC CHRONICLE

www.iapcalberta.com

Malayalam Fraternity of Dallas

New books released and classes continue at different locations!

Compiled & Edited by

പ്രൊഫ. ജോയി പല്ലാട്ടുമഠം

പ്രൊഫ. (ഡോ) സി. ദീപാ തൂമ്പിൽ

* REGISTER FOR ONLINE CLASSES *

Give opportunity for all Pravasi kids, ages 8-12, to learn Malayalam

Course in 4 levels, each of 24 hours duration, 1 hour per week for 6 months

Parents can enroll their kids for online classes anywhere from USA

Release of the Book Volume 1 in Houston, Texas

Release of the Book Volume 2 in Kottayam, Kerala

IAPC Chapters, WMC provinces, Religious entities and other Malayalee groups wishing to start Malayalam classes anywhere in the United States or Canada may contact the author for Books and Teaching Manual.

Please contact for details (text/call):

Prof. Joy Pallattumadom +1 972-510-4612

Francis A Thottathil (Retd. Principal H.S.S) +1 214-606-2210